

การสำรวจความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงาน
ในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย

ปริญญานิพนธ์
ของ
จินตนา อัมพรภาค

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
สิงหาคม 2546
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

371.9046

๑483๗

๕.3

การสำรวจความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงาน
ในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย

บทคัดย่อ

ของ

จินตนา อัมพรภาค

13 พ.ย. 2546

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ

สิงหาคม 2546

จินตนา อัมพรภาค. (2546). การสำรวจความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร. ผดุง อารยะวิญญู, รองศาสตราจารย์ วิราพร พงศ์อาจารย์.

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วมและเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานด้านการศึกษาพิเศษ และการเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนจำนวน 39 โรงเรียน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมข้อมูลคือครูการศึกษาพิเศษและผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียนละ 2 คน ครูการศึกษาพิเศษจำนวน 39 คนและผู้บริหารจำนวน 39 คน รวม 78 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย

ผลการศึกษาพบว่า

1. ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ในภาพรวมและเป็นรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม จำแนกได้ดังนี้

2.1 จำแนกตามตำแหน่ง พบว่าครูและผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วมโดยภาพรวมและเป็นรายด้าน ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติมีเพียงบางข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 จำแนกตามประสบการณ์การทำงานด้านการศึกษาพิเศษ น้อยกว่า 1 ปี 1-3 ปี 4-5 ปี และมากกว่า 5 ปี พบว่า ครูและผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วมโดยภาพรวมเป็นรายด้านทุกด้าน และเป็นรายข้อทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2.3 จำแนกเป็น เคยได้รับการเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ และไม่เคยได้รับการเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ พบว่าครูและผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มี

นัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าความคิดเห็นในด้านกระบวนการเรียนการสอน
กับด้านการบริหารจัดการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านคุณภาพ
นักเรียนและด้านปัจจัยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

A SURVEY OF THE OPINIONS OF TEACHERS AND ADMINISTRATORS
TOWARD THE IMPLEMENTATION OF SPECIAL EDUCATION STANDARDS ON THE
MAINSTREAMING PROGRAMS IN ELEMENTARY SCHOOLS IN SUKHOTHAI PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
JINTANA AMPORNPACH

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Special Education
at Srinakharinwirot University
August 2003

Jintana Ampornpakh. (2003). *A Survey of the opinions of teachers and administrators toward the implementation of special education standards on the mainstreaming programs in elementary schools in sukhothai province*. Master thesis, M.Ed. (Special Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Prof.Dr. Phadoong Arayawinyoo, Assoc. Prof. Dr. Wiraporn Pongarjan.

The purpose of this research were twofold : to survey of the opinions of teachers and administrators toward the implementation of special education standard on the mainstreaming programs in elementary school and compared the opinions of teacher and administrators toward the implementation of special education standard on the mainstreaming programs in elementary school classified by experience of implementation of special education and additional training on special education.

The sample consisted of 39 teachers of special education and 39 administrators in elementary schools in Sukhothai Province by using the survey of the opinions of teachers and administrators toward the implementation of special education standard on the mainstreaming programs in elementary schools.

The results of the study found that:

1. The opinions of teachers toward the implementation of special education standard on the mainstreaming programs in elementary schools were at the high level
2. The comparison of the opinions of teachers and administrators toward the implementation of special education standard on the mainstreaming programs in elementary schools were as follows :

The opinions of teachers and administrators toward the implementation of special education standard on the mainstreaming programs in elementary schools who showed experience of implementation of special education over 5 years and between 4-5 years were significantly different, higher than those with less than 1 year and 1-3 years of experience

2.1 By Position : The opinions of teachers and administrators toward the implementation of special education standard on the mainstreaming programs in

elementary subtopic were not significantly different, only some subtopics were significantly different at .05 level

2.2 By Experience : The opinions of teachers and administrators toward the implementation of special education standard on the mainstreaming programs in elementary schools totally and by subtopic were significantly different at .05 level.

2.3 By Further training in special education : The opinions of teachers and administrators toward the implementation of special education standard on the mainstreaming programs in elementary schools totally and by subtopic were not significantly different When considered further difference, but children quality and assistance were not significantly different. .

ปริญญานิพนธ์

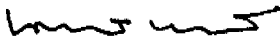
เรื่อง

การสำรวจความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงาน
ในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย

ของ

จินตนา อัมพรภาค

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ(การเรียนร่วม)
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)

วันที่ ๔ เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2546

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน

(ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู)

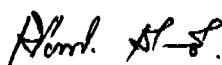
.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์วิราพร พงศ์อาจารย์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ศิริวิมล ใจงาม)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เตือนใจ เกียวชัย)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ วิราพร พงศ์อาจารย์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ให้ความกรุณาชี้แนะแนวทางในการดำเนินการจัดทำปริญญานิพนธ์ ทำให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จ ขอขอบคุณ อาจารย์ ศิริวิมล ใจงาม ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบปริญญานิพนธ์และชี้แนะแนวทางแก้ไข ปรับปรุงจนสำเร็จเป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เตือนใจ เกียวชี ดร. สุขแก้ว คำสอน และอาจารย์ศิริวิมล ใจงาม ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือเป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือ ตรวจสอบแก้ไข จนเครื่องมือในการเก็บข้อมูลมีความสมบูรณ์สามารถนำไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของผู้บริหารโรงเรียนและครูการศึกษาพิเศษ โรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา จังหวัดสุโขทัย ที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้

ท้ายที่สุดผู้วิจัยขอขอบคุณประโยชน์อันจะเกิดจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ แต่ผู้มีพระคุณของผู้วิจัยคือ บิดา มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่มีส่วนช่วยให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษา ขอขอบพระคุณ

จินตนา อัมพรภาค

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	การจัดการศึกษาพิเศษของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย	3
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
	ความสำคัญของการวิจัย.....	4
	ขอบเขตของการวิจัย.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
	สมมติฐานของการวิจัย.....	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
	การศึกษาพิเศษ.....	8
	ความหมายของเด็กพิเศษ.....	8
	ความหมายของการศึกษาพิเศษ.....	9
	แนวคิดและการจัดการศึกษาพิเศษ.....	10
	จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาพิเศษ.....	11
	การเรียนรู้ร่วม.....	12
	ความหมายของการเรียนรู้ร่วม.....	12
	ปรัชญาของการเรียนรู้ร่วม.....	14
	ทฤษฎีพื้นฐานของการเรียนรู้ร่วม.....	14
	รูปแบบของการเรียนรู้ร่วม.....	15
	ความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนรู้ร่วม.....	20
	หลักการจัดการเรียนรู้ร่วมให้ประสบผลสำเร็จ.....	21
	มาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนรู้ร่วม.....	24
	การจัดการเรียนรู้ร่วมในประเทศไทย.....	26
	ประวัติความเป็นมาและสภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนรู้ร่วม.....	26
	ปัญหาการจัดการเรียนรู้ร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา.....	29
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ร่วม.....	30
	งานวิจัยภายในประเทศ.....	30
	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	33

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 การจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ.....	17
2 รูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.....	18
3 การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดของดิโน.....	19

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
3	วิธีดำเนินการ.....	36
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	36
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	37
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	37
	การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	37
	การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	38
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	39
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
	ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	44
	ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษ โรงเรียนเรียนร่วมสังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย.....	47
	ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการ ปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษ โรงเรียน เรียนร่วมสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย	54
	3.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการ ปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษ โรงเรียน เรียนร่วม จำแนกตามตำแหน่ง	54
	3.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการ ปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษ โรงเรียน เรียนร่วม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานด้านการ ศึกษาพิเศษ	62

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

4 (ต่อ)

3.3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการ ปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษ โรงเรียน เรียนร่วมจำแนกตามการเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ....	80
5 สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ.....	88
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	88
ขอบเขตของการวิจัย.....	88
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	89
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	90
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	90
สรุปผล.....	91
อภิปรายผล.....	94
ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย.....	96
บรรณานุกรม.....	98
ภาคผนวก	104
ภาคผนวก ก.....	105
ภาคผนวก ข.....	114
ภาคผนวก ค.....	116
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	118

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวน ร้อยละ ของครูการศึกษาพิเศษและผู้บริหารจำแนกตามสถานภาพ.....	44
2 แสดงจำนวนและร้อยละของครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์ด้านการเพิ่มพูน ความรู้ด้านการศึกษาพิเศษจำแนกตามวิธีการ	46
3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อ การปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ในภาพรวม.....	47
4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อ การปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ด้านคุณภาพนักเรียน	48
5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อ การปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ด้านกระบวนการเรียนการสอน.....	49
6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อ การปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ด้านการบริหารจัดการ.....	51
7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อ การปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ด้านปัจจัย.....	53
8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร ที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ในภาพรวม	54
9 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร ที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ด้านคุณภาพนักเรียน.....	55
10 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร ที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ด้านกระบวนการเรียนการสอน.....	56

บัญชีตาราง (ต่อ)

[illegible]

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

19	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม จำแนกตามประสบการณ์ การทำงานด้านการศึกษาพิเศษในด้านการบริหารจัดการ.....	73
21	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการ ปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม จำแนก ตามประสบการณ์การทำงานด้านการศึกษาพิเศษในด้านปัจจัย.....	78
22	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม จำแนกตาม ประสบการณ์การทำงานด้านการศึกษาพิเศษในด้านปัจจัย.....	79
23	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการ ปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม จำแนก ตามการเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษในภาพรวมและรายด้าน.....	80
24	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร ที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียน เรียนร่วม จำแนกตามการเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษในด้านคุณภาพ นักเรียน.....	81
25	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร ที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียน เรียนร่วม จำแนกตามการเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษในด้านกระบวนการ เรียนการสอน.....	82
26	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร ที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียน เรียนร่วมจำแนกตามการเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษใน ด้านการบริหารจัดการ	84
27	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร ที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม จำแนกตามการเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ ในด้านปัจจัย.....	87

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ ซึ่งหากคนมีคุณภาพแล้วย่อมส่งผลต่อการพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้า สังคมปัจจุบันจึงให้ความสนใจในการพัฒนาคุณภาพคน ทั้งคนปกติและคนที่มีความบกพร่องประเภทต่างๆ มากขึ้น โดยให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษา เพื่อช่วยเหลือให้บุคคลเหล่านี้ได้พัฒนาตามศักยภาพของตนเอง เพื่อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข ซึ่งจะเห็นได้จากนโยบายของรัฐบาลที่ตระหนักถึงความสำคัญในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพให้กับคนในประเทศ โดยได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 43 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึง” ทำให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติเป็นฉบับแรก คือ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 อันเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารงาน และการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ที่กล่าวว่า “รัฐจะต้องจัดการศึกษาให้กับทุกคนทุกกลุ่มไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเด็กพิการหรือกลุ่มเด็กด้อยโอกาสกลุ่มต่างๆ ” ที่ระบุไว้อย่างชัดเจนในหมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 10 วรรคสองว่า “การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ บุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ” และวรรคสามว่า “การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ” ในวรรคสองให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง” ซึ่งมีหลักการจัดการศึกษาโดยยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุด ทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้

* สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเป็นหน่วยงานในกระทรวงศึกษาธิการที่มีหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ตระหนักถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็กทุกคนที่จะได้รับโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา จึงกำหนดนโยบายในการดำเนินงานไว้ 4 ด้าน คือ นโยบายด้านการประกันโอกาสทางการศึกษา ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการประกันประสิทธิภาพการศึกษาและด้านการประกันความปลอดภัยของนักเรียน ในส่วนของการจัดการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ดำเนินการตามแผน

พัฒนาการศึกษา (ด้านคนพิการ) โดยมีพื้นฐานของปรัชญาและหลักการดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2539)

1. สิทธิมนุษยชน เด็กทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการศึกษา บริการทางการศึกษาอื่นๆ ตลอดจนสามารถได้รับประโยชน์สูงสุดตามศักยภาพของแต่ละบุคคล
2. การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการควรจัดให้เร็วที่สุด ตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกเริ่มค้นพบความพิการและจัดให้สนองกับความต้องการพิเศษของผู้เรียน เพื่อพัฒนาคนพิการให้มีความสามารถช่วยเหลือตนเองและสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศได้
3. การจัดการบริการการศึกษา สำหรับผู้ที่พัฒนาประเทศมีบทบาทในการช่วยเหลือสนับสนุนป้องกัน การช่วยเหลือสนับสนุนมีลักษณะของการให้การศึกษาเพื่อขจัดความไม่สามารถในการเรียนรู้และหาวิธีการเรียนการสอนแบบต่างๆ มาทดแทน การป้องกันมีลักษณะของการให้การศึกษาเพื่อสนองความต้องการพิเศษของเด็กและจัดหาวิธีการโดยร่วมทำงานกับผู้เชี่ยวชาญด้านการแพทย์ ด้านสังคมและด้านอื่นๆ ป้องกันสภาพความพิการไม่ให้ขยายใหญ่ขึ้นและไม่ทำให้เกิดปัญหาเพิ่มขึ้น

การดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวได้จัดทำหลายรูปแบบ โดยเฉพาะการประกันโอกาสทางการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความบกพร่อง หรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่างๆ ได้ดำเนินการในรูปแบบของการเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติตั้งแต่ปี 2529 ต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ส่วนการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นนโยบายหนึ่งของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติที่ได้กำหนดกิจกรรมที่เป็นจุดเน้นตั้งแต่ปีการศึกษา 2543 สำหรับเด็กที่มีความต้องการศึกษาพิเศษว่า “การพัฒนาโรงเรียนเด็กกลุ่มพิเศษเรียนร่วมที่ดำเนินการอยู่แล้ว กลุ่มโรงเรียนละ 1 โรงเรียน มีคุณภาพสูงขึ้น ซึ่งปัจจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพดังกล่าวคือ ครูและผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งถือว่าเป็นบุคลากรสำคัญของโรงเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและบริหารการจัดการศึกษาให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐาน”

ผดุง อารยะวิญญู (2542: 63-64) กล่าวว่า การเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะเป็นไปได้หรือไม่และจะประสบผลสำเร็จเพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการตั้งแต่ระดับนโยบายถึงระดับปฏิบัติ โรงเรียนในฐานะผู้ปฏิบัติการเป็นผู้ดำเนินงานในการเรียนร่วม ผู้บริหาร และครูผู้สอนจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินงานดังกล่าว เนื่องจากหากผู้บริหารไม่เข้าใจเกี่ยวกับความต้องการพิเศษทางการศึกษาของเด็กและไม่เห็นด้วยกับการจัดการเรียนร่วมแล้วเป็นการยากที่โครงการเรียนร่วมจะประสบความสำเร็จ และหากครูที่สอนเด็กปกติมีทัศนคติทางลบต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา ไม่เข้าใจระบบการ

ศึกษาพิเศษหรือเข้าใจคลาดเคลื่อน ไม่เข้าใจปรัชญาการศึกษา สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นอุปสรรคในการจัดการเรียนร่วมทั้งสิ้น ดังนั้นครูการศึกษาพิเศษนอกจากจะทำหน้าที่สอนและให้ความช่วยเหลือแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษแล้วควรมีหน้าที่ในการให้ข้อมูลแก่ครูที่สอนเด็กปกติตลอดจนบุคลากรอื่นของโรงเรียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจระบบและวิถีปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และจากการศึกษาของ สมบูรณ์ อาศิรพจน์ (2542) พบว่า เจตคติของผู้บริหาร ครูที่ทำการสอน และครูที่ไม่ได้ทำการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในโรงเรียนโครงการเรียนร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้บริหารมีเจตคติในทางบวกต่อความสามารถในการเรียนและการปรับตัวของนักเรียนสูงกว่าครูที่ทำการสอนและครูที่ไม่ทำการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และครูที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษมีเจตคติในทางบวกสูงกว่าครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษ และครูที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมโครงการเรียนร่วม5ปีขึ้นไป มีเจตคติในทางบวกสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมโครงการน้อยกว่า 5 ปี

เนื่องจากความจำเป็นและความสำคัญของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจึงได้พัฒนามาตรฐานการศึกษาพิเศษเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนเรียนร่วม รวมทั้งการประเมินตนเองและใช้ผลการประเมินในการพัฒนาโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเน้นให้โรงเรียนได้ปฏิบัติตามแนวทางในการประเมินตนเอง และนำผลการประเมินมาวางแผนเพื่อพัฒนางานและดำเนินการพัฒนาโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน และเพื่อเป็นการตรวจสอบคุณภาพการจัดการเรียนร่วม ของโรงเรียนเรียนร่วมซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 หมวด 1 บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ มาตรา 9(3) ที่มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาและจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา

การจัดการศึกษาพิเศษของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ได้ดำเนินการจัดการศึกษาพิเศษรูปแบบการเรียนร่วมในปีการศึกษา 2542 โดยเริ่มจากส่งบุคลากรเข้าอบรมวิทยากรแกนนำ จำนวน 14 คน เพื่ออบรมครูการศึกษาพิเศษ หลักสูตรฝึกอบรมการศึกษาพิเศษ พ.ศ.2531 (ปรับปรุง พ.ศ.2541) จัดอบรมครูสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอละ 2 โรงเรียน ๆ ละ 1 คน ถือเป็นโรงเรียนนำร่องก่อน หลังจากนั้นได้มีการนิเทศติดตามและประเมินผล สรุปได้ดังนี้

1. ครูการศึกษาพิเศษยังมีการสับสนในการใช้เครื่องมือคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่อง
2. การจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IEP) ไม่ครบกระบวนการ คือ จัดทำโดยครูการศึกษาพิเศษคนเดียว

3. แนวทางการดำเนินงานของโรงเรียนไม่ชัดเจน

4. ครูการศึกษาพิเศษดำเนินการไม่ต่อเนื่อง

ต่อมาในปีงบประมาณ 2543 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ขยายเครือข่าย ให้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดจัดอบรมบุคลากรทางการศึกษาพิเศษ โดยคัดเลือกโรงเรียนเข้าอบรมกลุ่มโรงเรียนละ 1 โรงเรียน ต้องไม่ซ้ำกับโรงเรียนเดิม ซึ่งเคยอบรมแล้ว โรงเรียนละ 1 คน รวม 49 คน การดำเนินการสอนในระยะนี้ครูการศึกษาพิเศษที่ผ่านการอบรมแล้วจะเป็นผู้ดูแลและสอนเด็กพิเศษทุกประเภท โดยจัดตารางสอนเสริมได้ดำเนินการมาจนถึงปัจจุบัน ปัญหาที่พบครูการศึกษาพิเศษในแต่ละโรงเรียนมีไม่เพียงพอและมีงานอื่นมาก ทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุเป้าหมายเท่าที่ควร

จากเหตุผลที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย เพื่อจะได้ทราบข้อมูลเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องของโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียน ที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม จำแนกตามตำแหน่งประสบการณ์ในการทำงานด้านการศึกษาพิเศษ และการเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ

ความสำคัญของการวิจัย

เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัยในครั้งนี้เป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษของโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา

จังหวัดสุโขทัย ซึ่งจะทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพ และ ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตามศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่อง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ ผู้บริหารโรงเรียนและครูการศึกษาพิเศษใน โรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2541-2544 จำนวน 49 โรงเรียน รวม 98 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ ผู้บริหารโรงเรียนโรงเรียนเรียนร่วม สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ซึ่งดำเนินอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ ปีการศึกษา 2542 จำนวน 39 โรงเรียน และครูการศึกษาพิเศษ โรงเรียนละ 1 คน รวม 78 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น

1) ตำแหน่งปัจจุบันซึ่งจำแนกออกเป็น ครูการศึกษาพิเศษและผู้บริหาร โรงเรียน

2) ประสบการณ์ในการทำงานด้านการศึกษาพิเศษซึ่งจำแนกออกเป็น น้อยกว่า 1 ปี, 1-3 ปี, 4-5 ปี และมากกว่า 5 ปี

3) การเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษซึ่งจำแนกออกเป็น เคยได้รับการเพิ่มพูนความรู้และไม่เคยได้รับการเพิ่มพูนความรู้

3.2 ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการ ปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ซึ่งจำแนกออกเป็น 4 ด้าน คือ

- 1) ด้านคุณภาพนักเรียน
- 2) ด้านกระบวนการเรียนการสอน
- 3) ด้านการบริหารจัดการ
- 4) ด้านปัจจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

มาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ ในการจัดการ ศึกษาพิเศษ ซึ่งระบุถึงสภาพปัจจัย วิธีการดำเนินงาน หรือสภาพผลผลิตที่มีคุณภาพและต้องการ

ให้เกิดขึ้นกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนเรียนร่วม ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วมขึ้นในปี พ.ศ. 2543

ครู หมายถึง ครูผู้รับผิดชอบการศึกษาพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา ที่จัดการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ในโรงเรียนประถมศึกษาที่จัดการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ผู้บริหารโรงเรียนในตำแหน่งครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ช่วยครูใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ หรือผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษาที่จัดการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทใดประเภทหนึ่ง หรือหลายประเภทเรียนร่วมกับเด็กปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย แตกต่างกัน
2. ครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านการศึกษาพิเศษแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย แตกต่างกัน
3. ครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีการเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ และไม่มี การเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. การศึกษาพิเศษ

- 1.1 ความหมายของเด็กพิเศษ
- 1.2 ความหมายของการศึกษาพิเศษ
- 1.3 แนวคิดและการจัดการศึกษาพิเศษ
- 1.4 จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาพิเศษ

2. การเรียนร่วม

- 2.1 ความหมายของการเรียนร่วม
- 2.2 ปรัชญาของการเรียนร่วม
- 2.3 ทฤษฎีพื้นฐานของการเรียนร่วม
- 2.4 รูปแบบของการเรียนร่วม
- 2.5 ความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนร่วม
- 2.6 หลักการจัดการเรียนร่วมให้ประสบความสำเร็จ
- 2.7 มาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม

3. การจัดการเรียนร่วมในประเทศไทย

- 3.1 ประวัติความเป็นมาและสภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนร่วม
- 3.2 ปัญหาการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม

- 4.1 งานวิจัยภายในประเทศ
- 4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

1. การศึกษาพิเศษ

1.1 ความหมายของเด็กพิเศษ

คำว่าเด็กพิเศษ (exceptional children) ในวงการการศึกษาพิเศษของประเทศไทยมีการใช้กันอยู่หลายคำด้วยกัน เช่น เด็กนอกกระดับ เด็กผิดปกติ เด็กออปกติ เด็กพิการ เด็กพิเศษ เด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กที่มีความบกพร่อง ซึ่งคำที่ใช้เหล่านี้ต่างมีหมายถึงเด็กกลุ่มเดียวกันทั้งสิ้น

ศรียา นิยมธรรม (2533: 42) ได้ให้ความหมายของเด็กพิเศษไว้ว่า เด็กพิเศษ หมายถึง เด็กที่ไม่อาจพัฒนาความสามารถได้เท่าที่ควรจากการเรียนการสอนปกติ ทั้งนี้มีสาเหตุจากสภาพบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญาและอารมณ์ จำเป็นต้องจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับลักษณะและความต้องการ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2534: 12) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีความต้องการพิเศษไว้ว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง เด็กที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษเนื่องจากเหตุบกพร่อง ทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ รวมถึงเด็กที่มีสติปัญญาสูงกว่าปกติ

เบญจา ชลธารันนท์ (2538: 1) ได้ให้ความหมายของเด็กพิเศษ หมายถึง ใครก็ตามที่ไม่สามารถปฏิบัติสิ่งที่จำเป็นที่คนปกติ และ/หรือชีวิตสังคมทั่วไปต้องทำเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดได้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นผลมาจากความบกพร่องทางร่างกายหรือสมอง โดยเป็นมาแต่กำเนิดหรือไม่ก็ได้

วารี ธีระจิตร (2545: 3) ได้ให้ความหมายของเด็กพิเศษไว้ว่า เด็กพิเศษ หมายถึง เด็กปกติที่มีลักษณะทางกายภาพ หรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นจากสภาพปกติทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์หรือสังคม ซึ่งความเบี่ยงเบนนี้รุนแรงถึงขั้นกระทบกระเทือนต่อการพัฒนาการด้านต่างๆ ของเด็ก

ผดุง อารยะวิญญู (2542: 13) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง เด็กที่มีความต้องการทางการศึกษาแตกต่างไปจากเด็กปกติ การให้การศึกษาสำหรับเด็กเหล่านี้จึงควรมีลักษณะแตกต่างไปจากเด็กปกติ ในด้านเนื้อหา วิธีการและการประเมินผล

จากความหมายของเด็กพิเศษที่กล่าวมาข้างต้นจึงสรุปได้ว่า เด็กพิเศษ เด็กออปกติ เด็กนอกกระดับ เด็กพิการ เด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กที่มีความบกพร่อง เป็นคำที่ใช้ในลักษณะเดียวกันซึ่งหมายถึง เด็กที่มีสภาพบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญาและอารมณ์ในลักษณะต่างๆ ซึ่งความผิดปกตินี้รุนแรงถึงขั้นกระทบกระเทือนต่อการพัฒนาการด้านต่างๆ ของเด็กไม่สามารถปฏิบัติงานในชีวิตประจำวันได้เช่นเด็กปกติทั่วไป และจำเป็นต้องจัดการศึกษาพิเศษให้

เหมาะสมกับลักษณะและความต้องการในด้านเนื้อหาวิธีการและการประเมินผล เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพความบกพร่องของเด็กแต่ละประเภท

1.2 ความหมายของการศึกษาพิเศษ

นักการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาพิเศษในประเทศไทย และต่างประเทศหลายท่านได้ให้ความหมายของการศึกษาพิเศษ ดังนี้

กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา (2531: 1) ได้ให้ความหมายของการศึกษาพิเศษไว้ว่า การศึกษาพิเศษหมายถึง การศึกษาสำหรับเด็กพิการต่างๆ ได้แก่ ตาบอด หูหนวก ปัญญาอ่อนและพิการทางร่างกาย รวมทั้งการศึกษาสำหรับเด็กเจ็บป่วยเรื้อรังในโรงพยาบาล

ผดุง อารยะวิญญู (2533: 3) ได้ให้ความหมายของการศึกษาพิเศษไว้ว่า การศึกษาพิเศษหมายถึง การศึกษาที่จัดสำหรับเด็กปัญญาเลิศ เด็กปัญญาอ่อน เด็กที่มีความบกพร่องทางสายตา เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย (และสุขภาพ) เด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์/พฤติกรรม เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้และเด็กพิการซ้ำซ้อน ซึ่งเด็กเหล่านี้ไม่อาจได้รับประโยชน์เต็มที่จากการศึกษาที่จัดให้กับเด็กปกติ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2534: 12) ให้ความหมายของการศึกษาพิเศษไว้ว่า การศึกษาพิเศษ คือ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษซึ่งหมายถึง เด็กที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษเนื่องจากเหตุบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ รวมถึงเด็กที่มีสติปัญญาสูงกว่าปกติ

ศรียา นิยมธรรม (2535: 16) ได้ให้ความหมายของการศึกษาพิเศษไว้ว่า การศึกษาพิเศษ หมายถึง การให้การศึกษาแก่ผู้เรียนเป็นพิเศษทั้งโดยวิธีสอน การจัดดำเนินวิธีการสอนและการให้บริการ ทั้งนี้เพราะบุคคลเหล่านี้เป็นผู้ด้อยโอกาสและขาดความเสมอภาคในการได้รับสิทธิตามที่รัฐจัดการศึกษาภาคบังคับให้แก่เด็กในโรงเรียนโดยทั่วไป ซึ่งสาเหตุแห่งความด้อยโอกาสนั้นเป็นผลมาจากความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา และอารมณ์ นอกจากนี้ ยังรวมถึงการจัดการศึกษาให้แก่เด็กปัญญาเลิศซึ่งเป็นเด็กที่ระดับสติปัญญาสูงกว่าเด็กปกติ

วารี ธีระจิตร (2545: 1) ให้ความหมายของการศึกษาพิเศษ หมายถึง การศึกษาทั้งด้านการเรียนการสอนและการบริการที่จัดให้แก่เด็กพิเศษที่มีความบกพร่องด้านต่างๆ ได้แก่ เด็กปัญญาอ่อน เด็กพิการทางกายและสุขภาพ เด็กพิการทางตา ทางหู เด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์และสังคม และเด็กที่มีปัญหาทางการพูด รวมทั้งเด็กปัญญาเลิศ ให้ได้รับความรู้เพิ่มในส่วนที่ขาดหายไป ดัดทอนความรู้ที่ไม่จำเป็น

ฮัลลาแฮน และคอฟมาน (Hallahan and Kauffman. 1978: 4) ได้ให้ความหมายของการศึกษาพิเศษไว้ว่า การศึกษาพิเศษ คือ การเรียนการสอนที่ได้ออกแบบไว้เป็นพิเศษ ซึ่งตอบสนองความต้องการเฉพาะบุคคลของเด็กพิเศษแต่ละคน

สมิธและคนอื่นๆ (Smith and others. 1983: 9) ได้ให้ความหมายของการศึกษาพิเศษไว้ว่า การศึกษาพิเศษ คือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการจัดการตัวแปรต่างๆ ทางการศึกษาเพื่อนำไปสู่การป้องกัน การลด หรือการกำจัดสภาพต่างๆ ที่ก่อให้เกิดความบกพร่องสำคัญต่างๆ ในด้านการปฏิบัติหน้าที่ทางสติปัญญา ทางการสื่อความหมาย ทางการเคลื่อนไหว ทางสังคมและอารมณ์ของเด็ก

จากความหมายของการศึกษาพิเศษดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า การศึกษาพิเศษ หมายถึง การศึกษาที่จัดสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภทที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ โดยมุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเหมาะสมกับสภาพร่างกาย อารมณ์และความสามารถของแต่ละบุคคล อันเป็นความเสมอภาคที่ควรได้รับจากรัฐ ทั้งเป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษได้พัฒนาความสามารถและอัจฉริยภาพของตนเอง

1.3 แนวคิดและการจัดการศึกษาพิเศษ

ศรียา นิยมธรรม (2535: 163) กล่าวว่า การจัดการศึกษาพิเศษโดยทั่วไปตั้งอยู่บนรากฐานความเชื่อหรือหลักปรัชญาดังต่อไปนี้

1) ทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการที่จะได้รับบริการทางการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นคนพิการหรือคนปกติ เมื่อรัฐจัดการศึกษาให้แก่เด็กปกติแล้วก็ควรจัดการศึกษาให้แก่เด็กพิเศษด้วย หากเด็กพิเศษไม่สามารถเรียนในโปรแกรมการศึกษาที่รัฐจัดให้เด็กปกติได้ก็เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะจัดการศึกษาให้สนองต่อความต้องการของเด็กพิเศษเหล่านั้น

2) เด็กพิเศษควรได้รับการศึกษาควบคู่ไปกับการบำบัด การฟื้นฟูสมรรถภาพทุกด้านโดยเร็วที่สุดในทันทีที่ทราบว่าเป็นเด็กมีความต้องการพิเศษ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตรียมเด็กให้มีความพร้อมที่จะเรียนต่อไปและมีพัฒนาการทุกด้านถึงขีดสูงสุด

3) การจัดการศึกษาพิเศษ ควรคำนึงถึงการอยู่ร่วมสังคมกับคนปกติได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กเหล่านี้จึงควรให้เรียนร่วมกับเด็กปกติให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เว้นแต่เด็กพิเศษผู้นั้นมีสภาพความพิการหรือความบกพร่องในขั้นรุนแรงจนไม่อาจเรียนร่วมได้ อย่างไรก็ตามเด็กพิเศษควรได้สัมผัสกับสังคมคนปกติ

4) การจัดการศึกษาพิเศษต้องปรับให้เหมาะสมกับสภาพความเสียเปรียบของเด็กพิเศษแต่ละประเภทโดยใช้แนวการจัดการศึกษาของเด็กปกติ

5) การจัดการศึกษาพิเศษและการฟื้นฟูบำบัดทุกด้าน ควรจัดเป็นโปรแกรมให้เป็นรายบุคคลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบางอย่างอาจจัดเป็นกลุ่มเล็กสำหรับเด็กที่มีความบกพร่อง หรือความต้องการคล้ายคลึงกันและอยู่ในระดับความสามารถที่ใกล้เคียงกัน

6) การจัดโปรแกรมการสอนเด็กพิเศษ ควรเน้นที่ความสามารถของเด็กและให้เด็กได้มีโอกาสประสบความสำเร็จมากกว่าที่จะคำนึงถึงความพิการ หรือความบกพร่อง เพื่อให้เด็กมี

ความมั่นใจว่าแม้นั้นจะมีความบกพร่องก็ยังสามารถอย่างเท่าเทียม หรือดีกว่าเด็กปกติ ซึ่งช่วยให้เด็กสามารถปรับตัวได้ดีขึ้น

7) การศึกษาพิเศษควรให้เด็กมีความเข้าใจยอมรับตนเอง มีความเชื่อมั่น มีสัจการแห่งตน และมุ่งให้ช่วยตนเองได้ ตลอดจนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

8) การศึกษาพิเศษควรจัดทำอย่างต่อเนื่อง เริ่มตั้งแต่แรกเกิดเรื่อยไปขาดตอนไม่ได้และควรเน้นถึงเรื่องอาชีพด้วย

จะเห็นได้ว่าในการจัดการศึกษาพิเศษให้กับเด็กพิเศษอย่างทั่วถึง ด้วยแนวคิดและหลักการจัดการศึกษาพิเศษ เด็กทุกคนมีโอกาสและสามารถเรียนรู้หรือได้รับการฝึกฝน ได้รับการบำบัด การฟื้นฟูสมรรถภาพให้เกิดแก่ตนเอง ครอบครัวและสังคม แต่เนื่องจากเด็กพิเศษแต่ละคน แต่ละประเภทมีระดับของความต้องการแตกต่างกัน การจัดการศึกษาพิเศษควรจัดให้เด็กได้พัฒนาตนเองให้ได้เร็วและมากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้

1.4 จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาพิเศษ

จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาพิเศษเป็นส่วนสำคัญของการจัดการศึกษาพิเศษ

จุดมุ่งหมายทั่วไปของการจัดการศึกษาพิเศษ คือ การสังเคราะห์ความผิดปกติด้วยการฝึกหัดรักษา เพื่อสร้างและพัฒนาสมรรถภาพของเด็กที่บกพร่องไปจากปกติ ให้มีสมรรถภาพที่เข้มแข็งขึ้น ดังนั้นหน้าที่ของการจัดการศึกษาพิเศษ คือ การสอนให้เด็กได้ใช้เครื่องมือ ช่วยเหลืออวัยวะ หรือส่วนที่บกพร่องให้เกิดผลมากที่สุดและทำให้เด็กสามารถสร้างความรู้สึกรู้สึกที่เข้มแข็งเพื่อชดเชยสิ่งที่บกพร่องในตัวเอง (Kirk. 1962: 29-30)

กรมสามัญศึกษา (2525: 34-35) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาพิเศษไว้ดังนี้

1) เพื่อจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับเด็กพิเศษที่มีความแตกต่างกัน ให้สูตรหรือโปรแกรมเรียนต่างกันวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือใช้วิธีการสอนแตกต่างกันและจัดอุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่างๆ ให้เพียงพอ นั่นคือต้องมีการพัฒนาหลักสูตร เทคนิคการสอน การตรวจสอบวินิจฉัยบุคลากรพิเศษ ครูพิเศษ วิธีการพิเศษ บริการพิเศษและเครื่องอำนวยความสะดวกพิเศษ เพื่อสนองความต้องการที่จำเป็นของเด็กแต่ละประเภท แต่ละระดับและแต่ละบุคคล

2) เพื่อวางแผนการศึกษา หรือแผนการดำเนินชีวิตให้เหมาะสมกับเด็กแต่ละคน ซึ่งเป้าหมายของแผนการศึกษาสำหรับเด็กแต่ละคนจะต้องแตกต่างกันไป

3) เพื่อจัดโครงการให้เด็กแต่ละคนได้มีโอกาสเรียนตามระดับความสามารถของตนเอง เท่าที่ลักษณะความเป็นไปได้ของความสามารถในการเรียนรู้ของตนเอง

4) เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เด็กและช่วยแก้ปัญหาทางสังคมที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งไม่อาจแก้ไขได้ด้วยการจัดการศึกษาตามปกติ

- 5) เพื่อให้เด็กได้มีการพัฒนาไปสู่จุดสูงสุดตามศักยภาพและความสามารถของแต่ละบุคคล และเพื่อเป็นการช่วยให้เด็กมีชีวิตอยู่อย่างมีความสุข
 - 6) เพื่อปรับปรุงสถานการณ์ทางการศึกษา หรือเพื่อจัดสภาพการจัดการเรียนการสอน ให้เด็กได้รับประโยชน์จากการจัดการศึกษาอย่างสูงสุด ในกรณีที่เด็กไม่สามารถได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากการจัดการศึกษาในชั้นธรรมดา
 - 7) เพื่อพัฒนาโครงการจัดการศึกษาสำหรับเด็กเป็นส่วนหนึ่งของโครงการจัดการศึกษาทั่วไป หรือเป็นส่วนหนึ่งของโครงการของการจัดการศึกษาของโรงเรียนปกติเพื่อช่วยให้เด็กได้ปฏิบัติหน้าที่ หรือมีบทบาทที่เหมาะสมในสังคมเช่นคนปกติ
 - 8) เพื่อพัฒนาโครงการจัดการศึกษาพิเศษที่ดีคุ้มค่าการลงทุน
- การจัดการศึกษาพิเศษมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทแต่ละคน โดยมีการวางแผนการศึกษา แผนการดำเนินชีวิต ช่วยเหลือแก้ปัญหาสังคม ปฏิบัติหน้าที่ให้เหมาะสมในสังคมเช่นคนปกติ สามารถพัฒนาดตนเองตามศักยภาพ มีชีวิตอย่างมีความสุขการจัดโครงการศึกษาหรือจัดสภาพการเรียนให้ได้เรียนตามความสามารถ และได้รับประโยชน์จากการศึกษาอย่างสูงสุด เพื่อพัฒนาสมรรถภาพของเด็กที่มีความบกพร่องให้เป็นสมรรถภาพที่ปกติที่สุดและที่สำคัญที่สุด คือ การพัฒนา โครงการจัดการศึกษาที่ดีและคุ้มค่าการลงทุน

2. การเรียนร่วม

2.1 ความหมายของการเรียนร่วม

คอฟแมน และคนอื่นๆ (Kauffman and others. 1981: 35) ให้คำจำกัดความของการเรียนร่วมไว้อย่างครอบคลุมว่าเป็นการรวมเด็กพิเศษไว้กับเด็กปกติในด้านเวลา ด้านการเรียนการสอนและด้านสังคม โดยมีพื้นฐานอยู่บนกระบวนการวางแผนการศึกษาเป็นรายบุคคลและต่อเนื่อง และมีการกำหนดแบ่งหน้าที่รับผิดชอบกันระหว่างบุคลากรฝ่ายบริหาร ฝ่ายสอนและฝ่ายสนับสนุนทั้งในด้านการศึกษาและด้านการศึกษาพิเศษ เกียร์ฮาร์ทและไวชาน (Gearheart and Weishahn. 1980: 3) กล่าวว่า มโนทัศน์ของการเรียนร่วม คือ การร่วมกิจกรรมในชั้นปกติให้มากที่สุดโดยมีการให้ความช่วยเหลือแก่ครูปกติ ส่วนนักการศึกษาอีกหลายคนถือว่าการเรียนร่วมเป็นการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ โดยมีพื้นฐานอยู่บนความเชื่อว่าเด็กแต่ละคนควรได้รับการศึกษาในสภาพแวดล้อมที่จัดขึ้น ซึ่งเขาจะได้รับการตอบสนองต่อความต้องการจำเป็นทางการศึกษาอย่างเหมาะสม ดังนั้นระบบการเรียนร่วมที่แท้จริงจะต้องมีทั้งองค์ประกอบของการอยู่ร่วมในชั้นเรียนปกติและองค์ประกอบของ การรับบริการช่วยเหลือสนับสนุนจากการศึกษาพิเศษ (Blankenship and Lily. 1981: 1) สิ่งที่ต้องเน้นคือ การใช้คำว่า "การเรียนร่วม" ไม่ควรสื่อความ

หมายเหตุ ในแง่ของการเรียนทางวิชาการเท่านั้น แต่ต้องครอบคลุมถึงความต้องการจำเป็นในทุกด้านของเด็กพิเศษ หลักการของการเรียนร่วมคือ จะต้องเอาใจใส่ดูแลอย่างดีที่สุดต่อความต้องการจำเป็นของเด็กทั้งด้านสังคม ด้านอารมณ์และด้านวิชาการ ในขณะที่เด็กพิเศษเรียนร่วมอยู่ในการศึกษาภาคปกติ

เบญจา ชลธารันนท์ (2538: 64) ได้ให้ความหมายการเรียนร่วม หมายถึง การรวมเอาเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าไปไว้ในระบบการศึกษาปกติ มีการร่วมกิจกรรมและใช้เวลาว่างช่วงใดช่วงหนึ่งในแต่ละวันระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ

ศรียา นิยมธรรม (2541: 244-245) ได้กล่าวถึงคำและความหมายของคำที่ใช้เรียกลักษณะการจัดการเรียนร่วมในต่างประเทศไว้ 3 คำ คือ

Mainstreaming หมายถึง การเรียนร่วมเต็มเวลา นั่นคือเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะถูกส่งเข้าไปเรียนในห้องเรียนสำหรับเด็กปกติทุกอย่างและไม่มีบริการเพิ่มเติมสำหรับเด็กประเภทนี้

Integration หมายถึง การเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติแต่เป็นการเรียนร่วมบางเวลา นั่นคือเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะเข้าไปร่วมเรียนในชั้นปกติบางเวลาเท่านั้นและมีความหมายรวมไปถึงการจัดชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติด้วย

Inclusive Education หมายถึง การเรียนร่วมเต็มเวลาในห้องเรียน ตลอดจนรับบริการเสริมที่เหมาะสมและจำเป็นในการใช้ชีวิตร่วมกับเด็กปกติในครอบครัว ชุมชนและสังคม

กรมสามัญศึกษา (2542: 3) ได้ให้ความหมายของการเรียนร่วม หมายถึง การจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนร่วมกับเด็กปกติ โดยคำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคลเพื่อส่งเสริมให้เด็กเหล่านั้นได้มีโอกาสเรียนรู้และดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นสุข

ผดุง อารยะวิญญู (2542: 221) กล่าวว่า การเรียนร่วมเป็นวิธีการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษวิธีหนึ่ง โดยเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะได้รับการจัดเข้าเรียนในชั้นเดียวกับเด็กปกติซึ่งการเรียนร่วมมีความหมายต่างกันดังนี้ การเรียนร่วมบางเวลา (integration) หมายถึง การที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนในโรงเรียนเดียวกับเด็กปกติ แต่เด็กเหล่านี้อาจถูกจัดให้อยู่รวมกันเป็นชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ เด็กเรียนวิชาหลักในชั้นพิเศษโดยมีครูประจำชั้นเป็นผู้สอน การเรียนร่วมเต็มเวลา (mainstreaming) หมายถึง การจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสเรียนในชั้นเดียวกับเด็กปกติทุกประการ การเรียนรวม (inclusion) หมายถึง การจัดการศึกษาที่โรงเรียนจะต้องจัดให้กับเด็กทุกคน โดยไม่มีการแบ่งแยกว่าเด็กคนใดเป็นเด็กปกติหรือเด็กคนใดเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การเรียนร่วม คือ การที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับโอกาสที่จะเรียนร่วมกับเด็กปกติ โดยได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากบุคลากรในโรงเรียนทุกๆ ฝ่ายให้สามารถเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ อย่างเหมาะสม ได้ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมปกติเพื่อให้เกิดความเข้า

ใจซึ่งกันและกัน เพื่อให้ความต้องการพิเศษทางร่างกาย ทางอารมณ์ ทางสังคมและทางสติปัญญาของเด็กได้รับการตอบสนองและพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ปรัชญาของการเรียนร่วม

นักการศึกษาพิเศษส่วนใหญ่เชื่อว่าการให้เด็กพิการหรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติจะช่วยให้เด็กได้มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้บุคคลเหล่านี้สามารถดำรงชีวิตร่วมกันได้ในสังคมอย่างมีความสุขเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เป็นที่ยอมรับกันว่าไม่มีสังคมใดไร้คนพิการ เมื่อคนพิการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและเราไม่สามารถขจัดคนพิการออกไปจากสังคมได้ จึงควรเตรียมผู้พิการตั้งแต่เยาว์วัยให้มีความพร้อมที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ ดังนั้นควรให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติเท่าที่สามารถจะทำได้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จัดการศึกษาพิเศษในรูปแบบของการเรียนร่วมโดยดำเนินการบนพื้นฐานปรัชญาและหลักการที่สำคัญ 3 ประการคือ

1) เรื่องสิทธิมนุษยย์ เพราะเด็กทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการศึกษา การได้รับการทางการศึกษาและอื่นๆ สามารถได้รับประโยชน์สูงสุดเต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล

2) การจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความบกพร่อง หรือเด็กพิการนั้นควรจัดให้เร็วที่สุด ตั้งแต่แรกเริ่มค้นพบความพิการในตัวเด็ก และต้องจัดให้สนองกับความต้องการพิเศษของผู้เรียน เพื่อพัฒนาคนพิการให้มีความสามารถช่วยเหลือตนเองได้ และสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

3) การบำบัดและป้องกัน การจัดบริการการศึกษาพิเศษให้มีบทบาทในการบำบัดรักษาและป้องกัน เพื่อขจัดความไม่สามารถในการเรียนรู้ให้ลดลงจากตัวเด็ก โดยการหาวิธีการเรียนการสอนแบบต่างๆ มาทดแทน ส่วนการป้องกันมีลักษณะให้การศึกษาเพื่อสนองความต้องการของเด็กและจัดหาวิธีการที่ป้องกันสภาพความพิการไม่ให้ขยายมากขึ้นและไม่ทำให้เกิดปัญหาเพิ่มขึ้น

2.3 ทฤษฎีพื้นฐานของการเรียนร่วม

การจัดการศึกษาพิเศษจำเป็นต้องจัดตามความเหมาะสม โดยพิจารณาความต้องการและความสามารถ เพื่อประโยชน์สำหรับเด็กอย่างเต็มที่ ดังที่ ผดุง อารยะวิญญู (2533:7) ได้สรุปทฤษฎีพื้นฐานของการเรียนร่วมไว้ดังนี้

1) ในสังคมมนุษย์มีทั้งคนปกติและผู้ที่มีความบกพร่องต่างๆ เมื่อสังคมไม่สามารถแยกคนที่มีความบกพร่องออกจากสังคมปกติได้ ดังนั้นจึงไม่ควรแยกการศึกษาเฉพาะด้านใดด้านหนึ่งควรให้เด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ

2) เด็กพิเศษมีความต้องการและความสามารถแตกต่างจากเด็กปกติ ดังนั้นควรจัดรูปแบบและวิธีการศึกษาให้เด็กต่างไปจากเด็กปกติ เพื่อให้เด็กมีศักยภาพในการเรียนรู้อย่างเต็มที่

3) เด็กแต่ละคนมีความต้องการและความสามารถแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นเด็กปกติหรือเด็กพิเศษ การศึกษาจะช่วยให้ความสามารถของเด็กแต่ละคนปรากฏเด่นชัดขึ้น

4) เด็กแต่ละคนมีพื้นฐานแตกต่างกันทางด้านการเลี้ยงดูจากครอบครัว เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา สติปัญญาและทักษะ การศึกษาจะช่วยให้แต่ละคนได้เรียนรู้เพื่อการปรับตัวเข้าหากัน และให้ทันการเปลี่ยนแปลงของโลก

5) เด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกันในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม การจัดการศึกษาจึงต้องจัดเพื่อพัฒนาทุกด้านให้สูงสุดตามความสามารถของแต่ละบุคคล

จากปรัชญาและทฤษฎีพื้นฐานของการเรียนร่วมดังกล่าวเป็นการยอมรับแล้วว่าเด็กพิเศษเป็นส่วนหนึ่งของสังคม การให้เด็กพิเศษได้เรียนร่วมกับเด็กปกติย่อมก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน อันเป็นพื้นฐานสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขในอนาคตเมื่อเด็กเหล่านี้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ดังนั้นจึงต้องจัดเตรียมเด็กพิเศษให้มีความพร้อมที่จะดำรงชีพอยู่ในสังคมด้วยศักยภาพที่แต่ละบุคคลมีอยู่ ประกอบกับการฝึกฟื้นฟูบำบัดและการเรียนรู้จากระบบการศึกษาที่จัดขึ้นอย่างเหมาะสม

2.4 รูปแบบของการเรียนร่วม

ผดุง อารยะวิญญู (2542: 221-223) กล่าวถึง รูปแบบการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติว่าอาจทำได้หลายลักษณะ และรูปแบบที่นิยมปฏิบัติกันในหลายประเทศที่ประสบผลสำเร็จมีดังนี้

1) เรียนร่วมในชั้นปกติ เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติ และเรียนเหมือนกับเด็กปกติทุกประการ เด็กที่จะเข้าเรียนในลักษณะนี้ได้ ควรเป็นเด็กที่มีความพิการน้อย มีความฉลาดและมีความพร้อมในด้านการเรียนตลอดจนวุฒิภาวะทางอารมณ์และสังคม

2) เรียนร่วมในชั้นปกติและมีครูพิเศษให้คำแนะนำปรึกษา การเรียนร่วมวิธีนี้คล้ายคลึงกับวิธีแรก แต่มีครูการศึกษาพิเศษคอยช่วยเหลือครูประจำชั้นและครูประจำวิชา ครูการศึกษาพิเศษนี้อาจเรียกว่า ครูที่ปรึกษา ครูประเภทนี้ไม่ทำการสอนโดยตรงแต่ให้ คำแนะนำแก่ครูที่สอนเด็ก เช่น แนะนำชี้แจงให้ครูที่สอนชั้นเรียนร่วมเข้าใจความต้องการและความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

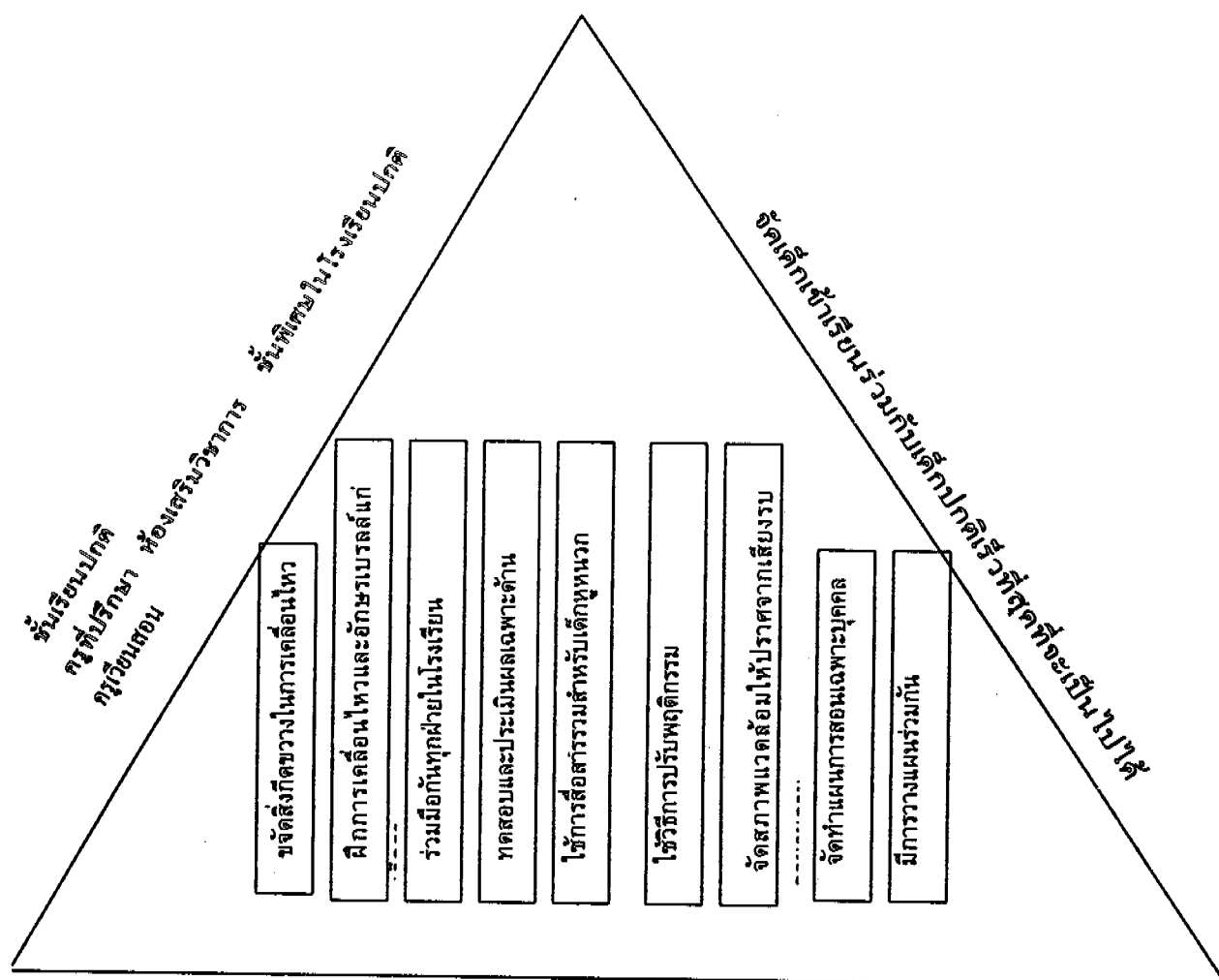
3) เรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการจากครูเวียนสอน เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ และรับบริการด้านการสอนเพิ่มเติมจากครูการศึกษาพิเศษ ซึ่งจะเดินทางไปตามโรงเรียนต่างๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เด็ก เนื่องจากมีจำนวนเด็กในแต่ละโรงเรียนไม่มากนัก

4) เรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการจากครูเสริมวิชาการ ครูเสริมวิชาการ คือ ครูการศึกษาพิเศษที่ปฏิบัติงานประจำอยู่ในห้องเสริมวิชาการ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษจะเข้ามาเรียนกับครูเสริมวิชาการวันละ 1-2 ชั่วโมงหรือมากกว่าขึ้นอยู่กับความต้องการพิเศษของเด็ก

ห้องเสริมวิชาการ (resource room) เป็นห้องที่มีขนาดเท่ากับห้องเรียนหรือมีขนาดใหญ่กว่าหรือเล็กกว่าห้องเรียนก็ได้ ในห้องนี้มีอุปกรณ์เครื่องมือ ตลอดจนเอกสารและหนังสือที่จำเป็นต้องใช้ในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

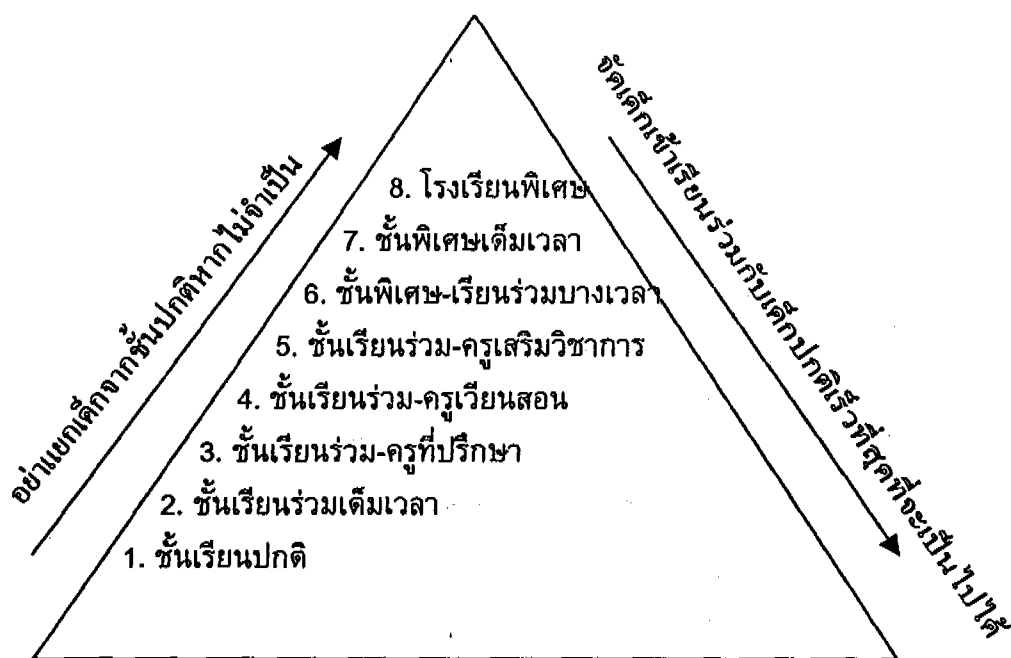
5) ชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติและเรียนร่วมบางเวลา เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษไว้ในชั้นเดียวกันเป็นกลุ่มเล็กๆ มีครูประจำชั้นสอนแทบทุกวิชา ยกเว้นบางวิชาที่เด็กต้องไปเรียนร่วมกับเด็กปกติ เช่น พลศึกษา ศิลปะ หรือกิจกรรมนอกหลักสูตรอื่นๆ

6) ชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ เป็นการจัดเด็กพิเศษที่มีความบกพร่องประเภทเดียวกันไว้เป็นกลุ่มเดียวกันและเป็นกลุ่มขนาดเล็ก เด็กเหล่านี้เรียนในชั้นพิเศษตลอดเวลา ครูประจำชั้นสอนทุกวิชา การเรียนร่วมในลักษณะนี้เหมาะสำหรับเด็กที่มีความพิการค่อนข้างมาก

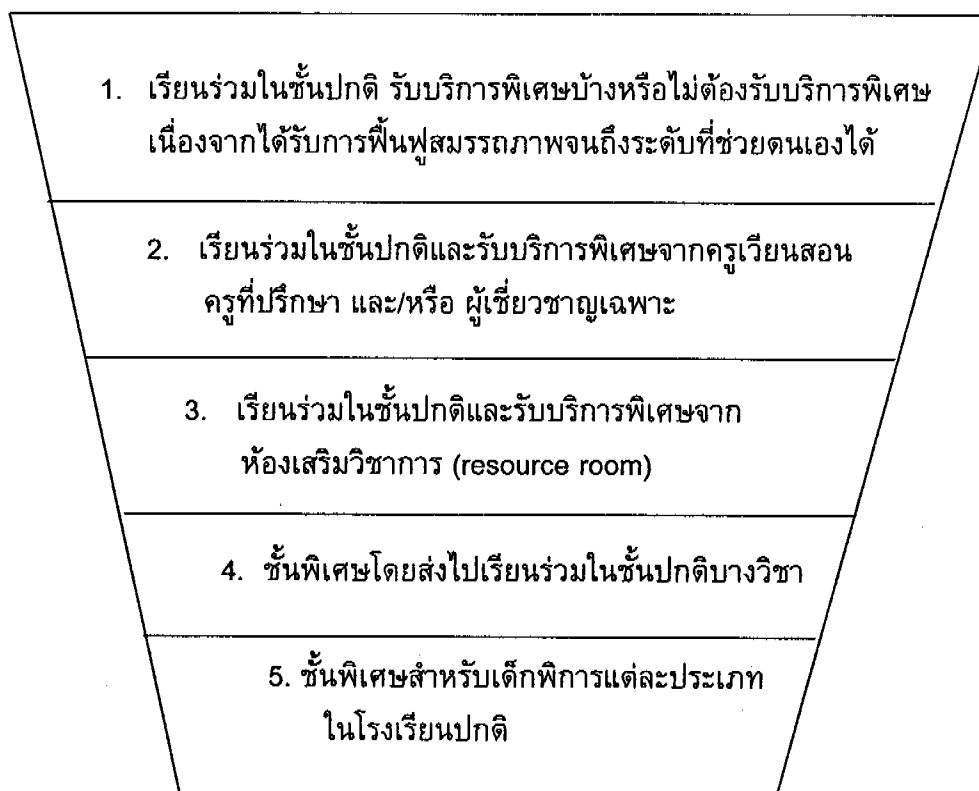
ภาพประกอบ 1 การจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ
(ผดุง อารยะวิญญู, 2533)

การจัดการเรียนร่วมในลักษณะใดนั้น ขึ้นอยู่กับสภาพความพิการและความพร้อมของเด็ก เด็กที่มีความพิการน้อยและมีความพร้อมสูงอาจจัดให้เรียนร่วมเต็มเวลา เด็กที่มีความพิการมากขึ้นและมีความพร้อมน้อย อาจจัดให้เรียนในชั้นเรียนพิเศษลดหลั่นลงไป ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 รูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
(Reynolds and Birch. 1977)

รูปแบบการเรียนรู้ร่วมตามแนวคิดของดีโน (สุรินทร์ ยอดคำแปง. 2542; 28 อ้างอิงจาก Deno. 1970) เป็นรูปแบบที่พัฒนาขึ้นเพื่อให้เกิดความเหมาะสมตามสภาพ โดยกำหนดรูปแบบของการเรียนรู้ร่วมไว้ 5 รูปแบบ ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดของดีโน
(สุรินทร์ ยอดคำแปง. 2542: 28 ; อ้างอิงจาก Deno. 1970)

สำหรับโครงการจัดการเรียนรู้ร่วมของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดรูปแบบในการจัดการเรียนรู้ร่วมไว้ 3 รูปแบบ ดังนี้ (ศรียา นิยมธรรม. 2539: 57)

- 1) เข้าเรียนในชั้นเรียนปกติเหมือนเด็กปกติทุกวิชา
- 2) เรียนร่วมเป็นบางวิชาที่สามารถเรียนได้
- 3) อยู่ร่วมในโรงเรียนเดียวกัน โดยเรียนในชั้นพิเศษในกลุ่มเฉพาะของตนแต่จะทำกิจกรรมต่างๆ ทางสังคมร่วมกัน

จากรูปแบบของการจัดการเรียนร่วมจะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนร่วมมีหลายรูปแบบ ส่วนใหญ่จัดตามระดับความสามารถในการเรียนรู้ของเด็ก การนำเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียนร่วมกับเด็กปกติ จะทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสปรับตัวเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคมของคนปกติ การจัดให้เด็กเข้าเรียนในรูปแบบที่เหมาะสมจะทำให้เด็กสามารถพัฒนาได้ตามศักยภาพของตนเอง

2.5 ความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนร่วม

การจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนร่วมกับเด็กปกตินอกจากจะเป็นพื้นฐานสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุขแล้ว ยังทำให้ทุกๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องเกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน และเมื่อเด็กเหล่านี้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่มีความพร้อมที่จะดำรงชีพอยู่ในสังคมด้วยศักยภาพที่มีอย่างเหมาะสม

ซินเดล (Schindeler, 1981:2-3) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนร่วมไว้ 3 ประการคือ

- 1) ประโยชน์ในด้านการเรียนรู้
- 2) ประโยชน์ในด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม
- 3) ประโยชน์ในด้านประสบการณ์จริงที่พบในชีวิตประจำวัน

ฮอททคิส (สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. 2529:12; อ้างอิงจาก Hotchkis, n.d.) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนร่วมไว้ดังนี้

1) ทางด้านการเรียน เด็กได้มีโอกาสได้เรียนตามระดับชั้นในโรงเรียนปกติ โดยไม่มีข้อกีดเว้น เช่น ถ้าเด็กเรียนในชั้นพิเศษครูก็มักจะให้ความพิเศษแก่เด็กมากเกินไป หรือ ตั้งความหวังไว้ค่อนข้างต่ำ เมื่อเด็กทำอะไรไม่ได้ครูก็มักจะปล่อยเพราะถือว่ามีความบกพร่อง ถ้าเด็กเรียนในโรงเรียนปกติเด็กก็ต้องปฏิบัติตามเด็กปกติ เช่น พยายามทำงานให้เสร็จเหมือนคนอื่นทำให้เด็กได้รับทักษะต่างๆ มากขึ้น

2) ทางด้านสังคม เด็กสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ดีขึ้นมีเพื่อนมากขึ้นไม่เฉพาะแต่เพื่อนที่พิการเท่านั้น เพื่อนบ้านเข้าใจเด็กมากขึ้น ยอมให้ลูกของตนเองเล่นด้วย เพราะเด็กอยู่ในโรงเรียนเดียวกัน

3) การเปลี่ยนเจตคติ เด็กปกติจะเคยชินกับความพิการมากขึ้น เพราะได้อยู่ร่วมกันเรียนร่วมกัน จึงไม่เห็นว่าเด็กพิการเป็นมนุษย์ประหลาด น่ากลัว ขวนขวาย ในท่าทางและรูปร่างต่อไป นอกจากนี้เด็กยังเรียนรู้ว่าเด็กพิการต้องการความช่วยเหลืออะไรบ้าง และมีความเข้าใจต่อเด็กพิการดีขึ้น ยอมรับและแสดงความเอื้ออาทรมากขึ้น

4) ประหยัดงบประมาณของรัฐ เมื่อเด็กพิการสามารถเรียนร่วมในโรงเรียนปกติได้รัฐก็ไม่จำเป็นต้องสร้างโรงเรียนพิเศษสำหรับคนพิการ จึงเป็นการลดค่าใช้จ่ายและงบประมาณลงไปมาก เพียงแค่เพิ่มบุคลากรที่จำเป็นบางอย่างขึ้นในโรงเรียนปกติเท่านั้น เช่น ครูสอนซ่อม

เสริม หรือครูเวียนสอน หรือครูการศึกษาพิเศษ ในด้านการบริหารก็มีผู้บริหารของโรงเรียนปกติคนเดียว จึงเป็นการประหยัดในด้านงบประมาณของรัฐบาล

จากที่กล่าวมาแสดงให้เห็นถึงประโยชน์ของการเรียนร่วมที่เกิดขึ้นกับตัวเด็กพิเศษแล้ว นักการศึกษายังชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับบุคคลกลุ่มอื่นๆ ที่พึงจะได้รับจากการจัดการศึกษาโดยทั่วไปอีกด้วย

2.6 หลักการจัดการเรียนร่วมให้ประสบผลสำเร็จ

การเรียนร่วมจะประสบผลสำเร็จหรือไม่เพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับ การดำเนินการและการวางแผนในการจัดการเรียนร่วมซึ่ง ผดุง อารยะวิญญู (2529: 3) ได้มีข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนร่วมไว้ดังนี้

- 1) การเรียนร่วมนั้นควรเริ่มเมื่ออายุน้อย (early intervention) ดังนั้นควรเริ่มตั้งแต่วัยชั้นปฐมวัย
- 2) ให้โอกาสแก่ครูที่สอนเด็กปกติในการตัดสินใจว่าจะรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาในชั้นเรียนที่ตนเองสอนหรือไม่
- 3) สถานศึกษาที่จะบริการด้านการเรียนร่วมต้องมีความพร้อมด้านบุคลากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้ทำหน้าที่สอนเด็กปกติและเด็กพิเศษ
- 4) ในการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาควรมีการชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจและอบรมครู เจ้าหน้าที่ของโรงเรียนและนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับโครงการเรียนร่วมที่จะเริ่มขึ้นในสถานศึกษาให้เข้าใจถึงบทบาทและความรับผิดชอบของตนเอง
- 5) สถานศึกษาจะต้องมีเครื่องมือเครื่องใช้ตลอดจนอุปกรณ์ที่จำเป็นในการเรียน การสอนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ
- 6) ควรมีแผนการศึกษาสำหรับเด็กเป็นรายบุคคล (individual education program) หรือมีชื่อย่อว่า IEP เพราะแผนการศึกษารายบุคคลนี้จะช่วยให้การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษบรรลุเป้าหมาย
- 7) หากไม่จำเป็นแล้วไม่ควรแยกเด็กที่มีความต้องการพิเศษออกจากเด็กปกติ ในแง่ของการให้บริการการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อให้เด็กปกติได้เข้าใจถึงความต้องการและความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
- 8) การประเมินพัฒนาการและผลการเรียนของเด็กต้องกระทำสม่ำเสมอด้วยวิธีการประเมินที่เชื่อถือได้
- 9) ศึกษาข้อบกพร่องของการจัดการเรียนร่วมอยู่เสมอและหาทางแก้ไขปรับปรุงให้บริการดังกล่าวมีประสิทธิภาพ

ซึ่งสอดคล้องกับเรโนลด์ส์และเบิร์ช (Reynolds and Birch. 1977) ที่กล่าวว่าองค์ประกอบที่จะทำให้การเรียนรู้ร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ ประสบผลสำเร็จมี 10 ประการ คือ

- 1) ครูจะต้องทำงานประสานกันและร่วมมือกันอย่างดี ระหว่างครูการศึกษาพิเศษกับครูปกติ
 - 2) หากครูที่สอนเด็กปกติมีปัญหาในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางโรงเรียนควรหาทางแก้ไข
 - 3) ครูผู้สอนควรมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ร่วม
 - 3.1) มีความเชื่อว่าเด็กทุกคนมีสิทธิ์ได้รับการศึกษา
 - 3.2) ควรมีความตั้งใจในการสอน
 - 3.3) ควรมีการวางแผนการสอนอย่างรอบคอบ
 - 3.4) ควรจัดการเรียนการสอนให้มีความยืดหยุ่นได้ รวมทั้งขนาดของชั้นเรียนควรยืดหยุ่นตามจำนวนและความต้องการของเด็ก
 - 3.5) ควรระลึกว่าพัฒนาการของเด็กในด้านอารมณ์ สังคม ของเด็กมีความสำคัญเช่นเดียวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 4) จัดอบรมครูปกติให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความต้องการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
 - 5) การเรียนรู้ร่วมควรได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน
 - 6) มีการประเมินผลความก้าวหน้าในการเรียนของเด็กอย่างสม่ำเสมอ
 - 6) ใช้แหล่งทรัพยากรจากชุมชนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
 - 7) ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมและรับรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้ร่วม
 - 8) โรงเรียนควรมีความพร้อมก่อนที่จะจัดการเรียนรู้ร่วมในโรงเรียน
 - 9) การคัดเลือกเด็กเข้าเรียนรู้ร่วมควรพิจารณาถึงความพร้อมของเด็กเป็นสำคัญ
- ศรียา นิยมธรรม (2531: 38-39) กล่าวถึงองค์ประกอบที่จะให้เด็กประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ร่วมไว้ดังนี้

- 1) ครูจะต้องมีทัศนคติที่ดีต่อเด็กเหล่านี้ มีความสัมพันธ์กับครู เพื่อน ผู้ปกครอง
- 2) ผู้บริหารเป็นผู้กำหนดนโยบาย เอื้อสิ่งต่างๆให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน
- 3) ผู้ปกครองเป็นผู้อบรมเลี้ยงดูเด็กและสร้างทัศนคติที่ดีต่อเด็ก

วารี ธีระจิต (2537: 16) กล่าวว่า การเรียนรู้ร่วมเป็นการรวมเด็กพิเศษไว้กับเด็กปกติในด้านเวลา ด้านการเรียนการสอน และด้านสังคม ภายใต้พื้นฐานการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งการปรับตัวทางสังคมเพื่อให้เด็กมีประสบการณ์

ตรงและสามารถพัฒนาตนเองไปได้มากที่สุด ซึ่งโครงการเรียนร่วมจะสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังนี้

- 1) กระทรวงศึกษาธิการต้องพร้อมที่จะสนับสนุนโครงการ
- 2) ควรจัดการอบรมครูผู้สอน
- 3) ผู้บริหารโรงเรียนควรยอมรับหลักการเรียนร่วม
- 4) บุคลากรในโรงเรียนต้องยินดีที่จะร่วมมือกัน
- 5) ชุมชนในท้องถิ่นต้องพร้อมที่จะสนับสนุน
- 6) นักเรียนในโรงเรียนปกติควรยอมรับเด็กพิเศษที่มาเรียนร่วม
- 7) ผู้ปกครองทั้งเด็กปกติและเด็กพิเศษควรให้ความร่วมมือ

ซึ่งสอดคล้องกับ ผดุง อารยะวิญญู (2542: 232-233) กล่าวว่า การเรียนร่วมอาจไม่ประสบผลสำเร็จหากไม่ได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง จึงควรให้ข้อมูลแก่ทุกฝ่ายเพื่อให้เข้าใจเหมือนกันในการเรียนร่วม จะทำให้งานดำเนินไปด้วยดีและประสบความสำเร็จในที่สุด บุคคลที่เกี่ยวข้องที่ควรได้รับความร่วมมือได้แก่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลต่อไปนี้

1) ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียน หรืออาจารย์ใหญ่ หรือครูใหญ่และผู้ช่วยทั้งหลายจะต้องเห็นด้วยกับโครงการเรียนร่วม เนื่องจากผู้บริหารโรงเรียนมีภาระความรับผิดชอบกว้างขวาง อาจไม่เข้าใจถึงลักษณะและความต้องการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จึงถือเป็นหน้าที่ของครูการศึกษาพิเศษและผู้บริหารระดับสูงที่จะต้องให้ข้อมูล ตลอดจนจัดการอบรมเพื่อให้ผู้บริหารเข้าใจ หากผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนเต็มที่ โครงการเรียนร่วมอาจประสบความสำเร็จไปแล้วครึ่งหนึ่ง แต่หากผู้บริหารโรงเรียนไม่สนับสนุนและไม่เห็นด้วยกับโครงการเรียนร่วมก็ไม่ควรจัดบริการเรียนร่วมในโรงเรียนนั้น

2) ครูที่สอนเด็กปกติ ครูปกติควรรู้จักปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษก่อนเริ่มโครงการเรียนร่วม ควรมีการประชุมครูทุกคนในโรงเรียนให้ทราบ นอกจากครูแล้วบุคลากรทุกคนในโรงเรียนควรทราบเกี่ยวกับโครงการเรียนร่วม และทุกคนควรทราบว่าปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนอย่างไร สิ่งใดควรทำสิ่งใดไม่ควรทำ ครูที่สอนเด็กเรียนร่วมนอกจากจะทราบวิธีปฏิบัติต่อเด็กทั่วไปแล้วยังควรทราบวิธีสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้วย

3) นักเรียนปกติ ก่อนเริ่มโครงการเรียนร่วม ควรมีการประชุมนักเรียนเพื่อชี้แจงให้เข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน สิ่งใดควรทำสิ่งใดไม่ควรทำ ตลอดจนมีมาตรการในการให้รางวัลและการลงโทษนักเรียนที่ปฏิบัติไม่ดีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้วย เด็กที่เรียนห้องเดียวกันกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษควรมีความเข้าใจที่ถูกต้องต่อเด็กเรียนร่วม

4) เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ก่อนส่งเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ ครูควรให้ความรู้แก่เด็กเหล่านี้เสียก่อน เกี่ยวกับการปฏิบัติตนในชั้นเรียนร่วม ทั้งนี้เพื่อป้องกัน

ความผิดหวังหรือความไม่เข้าใจกันที่อาจเกิดขึ้นในชั้นเรียนร่วม เด็กที่จะเข้าเรียนร่วมในชั้นปกติ จึงควรมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนร่วม

5) ผู้ปกครอง ทางโรงเรียนควรให้ความรู้และข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ เช่น ประโยชน์ที่เด็กจะได้รับจากการเรียนร่วม วิธีเรียนร่วม ปรัชญาของการศึกษาพิเศษและการเรียนร่วม วิธีปฏิบัติต่อเด็กที่บ้าน ลักษณะของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ แนวทางการอบรมเลี้ยงดูที่ถูกต้อง

จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนร่วมมิได้เป็นเพียงแค่การนำเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้มาอยู่ร่วมกับเด็กปกติเท่านั้น แต่ยังหมายถึงการเรียนรู้และการเจริญเติบโตในสิ่งแวดล้อมซึ่งเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะได้รับประโยชน์เต็มที่ และได้มีปฏิสัมพันธ์กับเด็กปกติในการทำกิจกรรมต่างๆ และยังเป็นการให้โอกาสแก่คณะครู ผู้บริหาร ครูสอนพูด นักแก้ไขการพูด นักจิตวิทยา นักโสตสัมผัสวิทยา นักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด นักสังคมสงเคราะห์ จิตแพทย์ ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ประสานงานและทำงานร่วมกัน เพื่อช่วยเหลือให้เด็กได้เจริญเติบโตและได้รับประโยชน์สูงสุดตามความต้องการพิเศษ สามารถพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

2.7 มาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้จัดทำมาตรฐานการศึกษาพิเศษของโรงเรียนเรียนร่วมขึ้นในปี พ.ศ. 2543 ประกอบด้วยมาตรฐาน 4 ด้านดังนี้

- 1) มาตรฐานด้านคุณภาพนักเรียน มี 2 มาตรฐาน 2 ตัวบ่งชี้
 - 2) มาตรฐานด้านกระบวนการเรียนการสอน มี 3 มาตรฐาน 6 ตัวบ่งชี้
 - 3) มาตรฐานด้านการบริหารจัดการ มี 7 มาตรฐาน 11 ตัวบ่งชี้
 - 4) มาตรฐานด้านปัจจัย มี 1 มาตรฐาน 3 ตัวบ่งชี้
- รวมทั้งสิ้น 13 มาตรฐาน 22 ตัวบ่งชี้ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

มาตรฐานด้านคุณภาพนักเรียน

มาตรฐานที่ 1 นักเรียนมีพัฒนาการตามศักยภาพ

ตัวบ่งชี้ นักเรียนมีพัฒนาการตามศักยภาพ

มาตรฐานที่ 2 บุคลากรในโรงเรียนและชุมชนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการของนักเรียน

ตัวบ่งชี้ บุคลากรในโรงเรียนและชุมชนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการของนักเรียน

มาตรฐานด้านกระบวนการเรียนการสอน

- มาตรฐานที่ 1 การวางแผนการพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล
 ตัวบ่งชี้ การวางแผนการพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล โดยจัดทำแผนจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (individual education program)
- มาตรฐานที่ 2 จัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนเพื่อการเรียนร่วม
 ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อม และ/หรือ พัฒนาสมรรถภาพนักเรียนเพื่อการเรียนร่วม
- ตัวบ่งชี้ที่ 2 จัดบรรยากาศส่งเสริมการเรียนการสอน
- ตัวบ่งชี้ที่ 3 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนร่วม
- ตัวบ่งชี้ที่ 4 จัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถตามศักยภาพเป็นรายบุคคล
- มาตรฐานที่ 3 วัดและประเมินผลตามสภาพที่แท้จริงเพื่อพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล
 ตัวบ่งชี้ วัดและประเมินผลตามสภาพที่แท้จริงเพื่อพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล

มาตรฐานด้านการบริหารจัดการ

- มาตรฐานที่ 1 สำรวจและจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาพิเศษ
 ตัวบ่งชี้ สำรวจและจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาพิเศษ
- มาตรฐานที่ 2 ดำเนินการรับเด็ก คัดแยก ส่งต่อและจัดเข้าเรียน
 ตัวบ่งชี้ ดำเนินการรับเด็ก คัดแยก ส่งต่อและจัดเข้าเรียน
- มาตรฐานที่ 3 ส่งเสริมบุคลากรในการปฏิบัติงานด้านการศึกษาพิเศษ
 ตัวบ่งชี้ที่ 1 ส่งเสริมให้มีการพัฒนาครูการศึกษาพิเศษ
- ตัวบ่งชี้ที่ 2 สนับสนุนให้ครูการศึกษาพิเศษใช้กระบวนการวิจัยในการพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน
- ตัวบ่งชี้ที่ 3 ส่งเสริมและสร้างขวัญกำลังใจแก่บุคลากรด้านการศึกษาพิเศษ
- มาตรฐานที่ 4 ส่งเสริมการใช้งบประมาณ สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาพิเศษ
 ตัวบ่งชี้ที่ 1 ส่งเสริมการใช้งบประมาณ สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาพิเศษ
- ตัวบ่งชี้ที่ 2 ใช้งบประมาณสำหรับการจัดการศึกษาพิเศษอย่างมีประสิทธิภาพ
- มาตรฐานที่ 5 จัดกิจกรรมสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีประสิทธิภาพในการเรียนร่วม
 ตัวบ่งชี้ จัดกิจกรรมสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีประสิทธิภาพในการเรียนร่วม

- มาตรฐานที่ 6 สร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนร่วม
 ตัวบ่งชี้ สร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนร่วม
- มาตรฐานที่ 7 นิเทศและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง
 ตัวบ่งชี้ที่ 1 นิเทศ ติดตามการปฏิบัติงานการจัดการเรียนร่วมภายในโรงเรียน
 ตัวบ่งชี้ที่ 2 ประเมินผลการจัดการเรียนร่วม

มาตรฐานด้านปัจจัย

- มาตรฐานที่ 1 บุคลากรมีคุณสมบัติเหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนร่วม
 ตัวบ่งชี้ที่ 1 ครูการศึกษาพิเศษมีความรู้ ความเข้าใจ เจตคติที่ดีและปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างถูกต้อง
- ตัวบ่งชี้ที่ 2 ผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้ ความเข้าใจและเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนร่วม
- ตัวบ่งชี้ที่ 3 ผู้ปกครองและบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความรู้ ความเข้าใจและเจตคติที่ดีและมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนร่วม

3. การจัดการเรียนร่วมในประเทศไทย

3.1 ประวัติความเป็นมาและสภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนร่วม

กระทรวงศึกษาธิการได้ทดลองสอนเด็กพิการทุกประเภทตั้งแต่ พ.ศ.2487 โดยจัดตั้งเป็นโรงเรียนเฉพาะ เช่น โรงเรียนสอนคนหูหนวก โรงเรียนสอนคนตาบอดและโรงเรียนสอนคนปัญญาอ่อน เป็นต้น พบว่าเด็กพิการเหล่านี้สามารถเรียนได้จึงทำให้เกิดความคิดที่จะให้เด็กพิการได้เรียนร่วมกับเด็กปกติ ดังนั้นในปี พ.ศ. 2500 กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ทดลองจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการให้เรียนร่วมกับเด็กปกติขึ้นในโรงเรียนปกติ

ต่อมาได้มีการประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 จึงมีการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญเพื่อเน้นถึงการให้การศึกษาแก่เด็กพิการ โดยกำหนดว่ารัฐพึงจัดและสนับสนุนผู้ยากไร้ ผู้ที่มีความผิดปกติทางร่างกาย จิตใจ หรือสังคม และผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาให้ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง ส่วนในเรื่องการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการให้การศึกษาแก่เด็กพิการนั้นอาจจัดเป็นสถานศึกษาเฉพาะ หรือจัดรวมในโรงเรียนปกติ ก็ได้ตามความเหมาะสม ดังนั้นจึงเห็นได้ชัดว่าได้มีการเปิดโอกาสในการศึกษาให้แก่เด็กพิการอย่างกว้างขวางและสามารถจะดำเนินการได้ทุกรูปแบบ จึงทำให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติต้องรับภาระหน้าที่ในการจัดการศึกษาให้เด็กพิการด้วย เพราะสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดการศึกษาภาคบังคับ ให้แก่เด็กทุกคนที่มีอายุย่างเข้าปีที่แปดถึงย่างเข้าปีที่สิบห้าอย่างทั่วถึง โดยไม่แยกว่าจะเป็นเด็กพิการหรือเด็กปกติ

ดังนั้นในปี พ.ศ. 2529 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจึงมีนโยบายที่จะพัฒนาการจัดการศึกษาในความรับผิดชอบให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนการศึกษาของชาติ ฉบับที่ 4 พุทธศักราช 2520 ที่จะจัดการศึกษาให้แก่เด็กทุกกลุ่มอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพให้เป็น “การประถมศึกษาเพื่อปวงชน” ได้เริ่มดำเนินการจัดการศึกษาพิเศษในรูปแบบของการเรียนร่วม เพื่อให้เด็กกลุ่มพิการที่ยังขาดโอกาสทางการศึกษาได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึง สามารถเรียนในโรงเรียนใกล้บ้าน ได้อยู่ใกล้ชิดกับครอบครัว ได้เรียนรู้ร่วมกับเด็กปกติในสังคมปกติ ในขณะนั้นยังไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง จึงมอบให้สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครเป็นผู้ดำเนินการ

ปีการศึกษา 2536 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้กำหนดกลุ่มงานส่งเสริมการศึกษาพิเศษในระดับประถมศึกษาขึ้นในกองวิชาการเพื่อรับผิดชอบเรื่องนี้โดยตรง ปีการศึกษา 2537 ได้เปลี่ยนชื่อกลุ่มงานเป็นการจัดการศึกษามัธยมตอนต้น และการศึกษาพิเศษ และเปลี่ยนชื่ออีกครั้งในปีการศึกษา 2540 เป็นการส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพการศึกษาพิเศษ ในโรงเรียนประถมศึกษาและได้เพิ่มงานอีกด้านหนึ่ง คือ ด้านวิจัยและประเมินคุณภาพการศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา ในสำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษาซึ่งมีผลต่อการพัฒนางานการศึกษาพิเศษทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ

ในการพัฒนางานแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 การแสวงหารูปแบบและแนวทางการจัดการศึกษา (พ.ศ. 2529-2534)

ระยะที่ 2 การขยายโอกาสทางการศึกษา: การจัดการเรียนร่วม (พ.ศ. 2535-2539)

ระยะที่ 3 การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา (พ.ศ. 2540-ปัจจุบัน)

ในช่วงปี พ.ศ. 2529-2535 การจัดการศึกษาของชาติเป็นการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพและการขยายโอกาสทางการศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นแก่กลุ่มคนในชนบท รวมถึงคนพิการและผู้ด้อยโอกาส จึงได้ขยายการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กพิการในรูปแบบของการเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน บนหลักสิทธิมนุษยชน และหลักปรัชญาการจัด การเรียนร่วม เริ่มจากการทดลองรูปแบบ การเตรียมการขยายผลการดำเนินงาน และขยายงานในบางพื้นที่ โดยมี การดำเนินงานดังนี้

ปีงบประมาณ 2529 จัดทำโครงการพัฒนารูปแบบการจัดการประถมศึกษาสำหรับเด็ก พิการร่วมกับเด็กปกติ โดยสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครเป็นผู้ดำเนินการทดลอง จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและทางสติปัญญาที่โรงเรียนพญาไท โรงเรียนราชวินิตและโรงเรียนวัดเวตวันธรรมมาวาส

ปีงบประมาณ 2530-2532 เป็นช่วงการเตรียมการเพื่อขยายผลการจัดการเรียนร่วมมีการ เตรียมการเพื่อพัฒนาบุคลากร โครงการพัฒนาหลักสูตรการอบรม ผลิตส์สื่อสำหรับใช้ในการฝึก อบรม เอกสารคู่มือ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานและพัฒนาเครื่องมือในการคัดแยกเด็ก

โดยได้รับความร่วมมือและช่วยเหลือจากกองการศึกษา กรมสามัญศึกษาและภาควิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และนอกจากนี้ยังร่วมกับองค์การศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา มูลนิธิธรรมมิกชนเพื่อคนตาบอดแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์และองค์การ HKI (Helen Keller International) ในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางสายตากับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษา ในพื้นที่จังหวัด นครราชสีมา ชัยภูมิ นครสวรรค์ และพิษณุโลก

ปีงบประมาณ 2533-2534 มีการเปิดขยายการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษาทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด และมีการพัฒนาบุคลากรทั้งครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์ จังหวัดที่รับผิดชอบงานการศึกษาพิเศษและผู้บริหารโรงเรียน พร้อมทั้งจัด สื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์และงบประมาณสำหรับโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วม ในปีงบประมาณ 2534 มีโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมทั้งสิ้น 144 โรงเรียนใน 97 อำเภอ 28 จังหวัด มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา 3 ประเภท คือ เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น ทางการได้ยิน และสติปัญญา จำนวน 1,009 คน

ต่อมาในปีงบประมาณ 2535-2539 เป็นระยะที่ขยายแผนการดำเนินงานทั่วประเทศและเปิดขยายการจัดการเรียนร่วมเต็มพื้นที่ใน 76 จังหวัด รับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมเพิ่มขึ้นเป็น 4 ประเภท คือ เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น ทางการได้ยิน ทางสติปัญญาและทางร่างกายและการเคลื่อนไหว ในปีการศึกษา 2539 มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษจำนวน 7,926 คน และมีโรงเรียนที่เปิดการเรียนร่วมรวม 2,038 โรงเรียน มีการดำเนินงานเพื่อให้โรงเรียนสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพโดย

- 1) ประชุมสัมมนาและฝึกอบรมกลุ่มศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารและครูผู้สอน
- 2) สนับสนุนการดำเนินงานของโรงเรียน โดยจัดเอกสาร/สื่อ เพื่อพัฒนา การดำเนินงาน เช่น คู่มือการดำเนินงาน คู่มือการจัดการเรียนการสอน วิดีทัศน์ เครื่องพิมพ์ ภาษาเบรลล์ เครื่องช่วยฟัง วิทยุ เทป ฯลฯ
- 3) จัดห้องเสริมวิชาการสำหรับเสริมทักษะด้านต่างๆ จำนวน 12 ห้อง 12 โรงเรียน
- 4) จัดอัตราจ้างชั่วคราวครูรายเดือน จำนวน 286 อัตรา
- 5) จัดสรรงบประมาณเป็นค่าวัสดุให้โรงเรียนเพื่อจัดหาสื่อที่เหมาะสม โรงเรียนละ

3,000 บาท และงบประมาณดำเนินการระดับจังหวัด

ในการวางแผนดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระยะ 5 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2540-2544 ได้นำผลการดำเนินงาน สภาพปัญหาและอุปสรรค รวมทั้งแนวทางการพัฒนาการศึกษาของประเทศมาใช้ในการวางแผนพัฒนา เพื่อให้สามารถจัดการศึกษาให้กับเด็กกลุ่มที่มีความต้องการพิเศษ โดยเฉพาะกลุ่มเด็กพิการและเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับบริการการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยใช้กลุ่มโรงเรียนเป็นฐานในการบริการและเปิดขยายการ

จัดการเรียนร่วมครอบคลุมทุกกลุ่มโรงเรียนอย่างน้อยกลุ่มโรงเรียนละ 1 โรงเรียน เป็นโรงเรียน ศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ รวม 4,221 โรงเรียนและรับเด็กที่มีความต้องการ พิเศษทุกประเภท

ในปีงบประมาณ 2541 มีการพัฒนาบุคลากรและสนับสนุนงบประมาณ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ให้โรงเรียนเช่นเดียวกับการดำเนินงานในระยะที่สอง มีการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ เพื่อฝึกอบรมครูได้ทันต่อการเปิดขยายการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา ผลิตชุดฝึกอบรมด้วยตนเองและสื่อต่างๆ สำหรับใช้ในการฝึกอบรมสิ่งพิมพ์ต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนางาน

จากการดำเนินงานที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่ากระทรวงศึกษาธิการได้จัดการศึกษาพิเศษระดับ ประถมศึกษาในประเทศตั้งแต่ พ.ศ. 2500 โดยจัดเป็นครั้งแรกในโรงเรียนประถมศึกษาใน กรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ. 2529 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้ทดลอง สอนเด็กบกพร่องทางการได้ยินและเด็กบกพร่องทางสติปัญญา ตามโครงการพัฒนารูปแบบการ จัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติ ปี พ.ศ. 2530 ได้จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสายตา จากนั้นได้ขยายโครงการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการร่วมกับเด็กปกติไปยังจังหวัดต่างๆ ในส่วนภูมิภาค ปี พ.ศ. 2533 ได้กำหนดโครงสร้าง โดยมีกลุ่มงานส่งเสริมการศึกษาพิเศษขึ้นในกองวิชาการ สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติขึ้นเพื่อรับผิดชอบเรื่องนี้โดยตรง ปีการศึกษา 2537 ได้เปลี่ยนชื่อกลุ่มงานเป็นการ จัดการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นและการศึกษาพิเศษ ปีการศึกษา 2538 เปิดขยายการจัดการ เรียนร่วมเต็มพื้นที่ 76 จังหวัด ปีการศึกษา 2540 เปลี่ยนชื่ออีกครั้งเป็นด้านส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพการศึกษาพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษาและได้เพิ่มงานอีกด้านหนึ่ง คือ ด้านวิจัยและ ประเมินคุณภาพการศึกษาพิเศษในโรงเรียนประถม -ศึกษา นอกจากนี้ยังได้ปรับปรุงหลักสูตรฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษให้ทันสมัยทั้งด้านเนื้อหาและกระบวนการ ซึ่งใช้ฝึกอบรมครูการศึกษา พิเศษตั้งแต่ปีการศึกษา 2542และในปีเดียวกันนี้ได้เปิดขยายการจัดการเรียนร่วมครบทุกกลุ่มโรงเรียนอย่างน้อยกลุ่มโรงเรียนละ 1 โรงเรียน รับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภท ปีการศึกษา 2543 จัดทำมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วมตามนโยบายประกันคุณภาพ เพื่อให้ทุกโรงเรียนมีมาตรฐานคุณภาพการศึกษาเท่าเทียมกัน

3.2 ปัญหาการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา

จากการนิเทศติดตามผลการจัดการเรียนร่วม ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสุโขทัย มีปัญหาดังนี้

1) ผู้รับผิดชอบในระดับจังหวัด อำเภอ มีน้อยและมีภาระงานอื่นๆ มาก งานการศึกษาเป็นงานที่ละเอียดอ่อนและมีปริมาณงานมาก ทำให้ผู้รับผิดชอบไม่สามารถพัฒนางานได้เต็มที่ ประกอบกับยังขาดการพัฒนาให้มีความรู้ ความสามารถเพียงพอที่จะช่วยเหลือครูได้

2) การคัดแยกเด็กยังไม่ถูกต้องทั่วถึง เนื่องจากหลายสาเหตุเช่น ครูขาดความรู้ ความเข้าใจ เครื่องมือที่จัดสรรมีน้อย มีความยุ่งยากในการใช้ ไม่มีเครื่องมือที่ง่ายในการปฏิบัติงานของครูและโรงเรียน

3) การนิเทศติดตามผลในทุกระดับไม่ทั่วถึงและขาดความต่อเนื่อง

4) ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางการศึกษาพิเศษ ไม่มีผู้ให้คำแนะนำปรึกษารวมทั้งขาดแหล่งศึกษาหรือเรียนรู้สำหรับผู้ปฏิบัติการ

5) บุคลากร ผู้บริหารทุกระดับยังไม่เห็นความสำคัญและยังไม่สนับสนุนในการดำเนินงานการศึกษาพิเศษ บางส่วนเห็นว่าเป็นเพียงนโยบายตามยุคของผู้บริหารระดับสูงและเห็นว่าเป็นภาระในการจัดการศึกษาเป็นการลงทุนกับคนส่วนน้อย

ผู้บริหารโรงเรียนขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเรียนรู้ร่วม เทคนิควิธีสอนต่างๆ ไม่สามารถนิเทศให้คำปรึกษาได้ และมีผู้บริหารโรงเรียนบางส่วนปฏิเสธไม่ยอมรับเด็กเข้าเรียนเนื่องจากเห็นว่าเป็นภาระเพิ่มขึ้น

ครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ เทคนิควิธีการ และขาดประสบการณ์ในการพัฒนาเด็กแต่ละประเภท ทำให้ครูขาดความมั่นใจในการปฏิบัติงาน ประกอบกับขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวัดผลประเมินผล การเลื่อนชั้น ครูผู้สอนเด็กพิเศษส่วนหนึ่งมีภาระงานมาก ทั้งการเป็นครูประจำชั้น ประจำวิชา รวมทั้งงานตามโครงการต่างๆ ไม่ค่อยมีเวลาดูแลและพัฒนาเด็กเป็นรายบุคคลตามหลักการของการจัดการศึกษา รวมทั้งมีเด็กหลายประเภทเป็นภาระหนักที่ครูจะต้องทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล จึงไม่สามารถที่จะพัฒนาเด็กได้เท่าที่ควร ขาดความร่วมมือจากผู้บริหารและครูใน โรงเรียนเดียวกัน จึงไม่สามารถดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง ผู้ปกครองขาดความรู้ ความเข้าใจ ในการดูแลช่วยเหลือเด็กอย่างถูกต้องบางคนไม่ยอมรับไม่ยอมส่งเด็กเข้าเรียน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม

4.1 งานวิจัยภายในประเทศ

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินมาตรฐานการศึกษาพิเศษ โรงเรียนเรียนร่วมส่วนใหญ่จะเป็นการสำรวจความคิดเห็น หรือทัศนคติของครูและผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนและการศึกษาองค์ประกอบ หรือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนร่วมซึ่งเป็นการวิจัยที่มีความสอดคล้องกัน ดังนี้

กาญจนา คงทอง (2528: บทคัดย่อ) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการพูดและมโนภาพแห่งตนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งเรียนในชั้นเรียนเฉพาะกับชั้นเรียนร่วม พบว่า ความสามารถทางการพูดของนักเรียนในชั้นเรียนเฉพาะและชั้นเรียนร่วมไม่แตกต่างกัน และความสามารถทางการพูดของเด็กที่มีระดับ การได้ยินต่างกัน พบว่า ความสามารถทางการพูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนมโนภาพแห่งตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนที่เรียนชั้นเรียนร่วมกับเด็กปกติมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนเฉพาะ

ทองคำ ผดุงสุข (2531: 73) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมกับเด็กปกติ พบว่า ตัวแปรสำคัญที่เป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน คือ ทักษะคิดของครูผู้สอน ระดับสติปัญญาของเด็ก ทักษะคิดของผู้ปกครองและระดับการสูญเสียการได้ยินของเด็ก

นิตยา นิลคุหา (2534: บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนร่วมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบว่า ทักษะคิดของผู้บริหาร ทักษะคิดของครูผู้สอน ทักษะคิดของเด็กปกติและมีส่วนร่วมกับผู้ปกครองนั้นมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นันทิยา ชัยนิคม (2535: 87) ได้ประเมินโครงการโรงเรียนตัวอย่างการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญากับเด็กปกติปกติในจังหวัดอุดรธานี พบว่า โรงเรียนในกลุ่มทดลองสามารถดำเนินการตามโครงการ คือ ด้านการเรียนการสอน ความพร้อมของโรงเรียน ความร่วมมือและสนับสนุนจากชุมชนและผู้ปกครอง การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงาน การพัฒนาบุคลากรและโอกาสในการเรียนร่วมกับเด็กปกติเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด เพราะโรงเรียนในโครงการค่อนข้างจะมีความพร้อมในด้านอาคารสถานที่และบุคลากร ทำให้การดำเนินการตามโครงการเรียนร่วมประสบผลสำเร็จ

ชนาทิพย์ วัฒนวงศ์ (2536: บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูวิชาการต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า ผู้บริหารและครูวิชาการมีความคิดเห็นต่อแนวโน้มการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษทั้งด้านความสนใจ ด้านหลักสูตร และด้านการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ โดยส่วนรวมและแยกเป็นรายด้านอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก และเมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาเด็กปัญญาเลิศที่มีตำแหน่ง เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการรับราชการครูแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศไม่แตกต่างกัน

ทองนวล ภูประเสริฐ (2538: บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติของบุคลากรทางการประถมศึกษาที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและการเรียนร่วม พบว่า บุคลากรทางการประถมศึกษาที่เป็นกลุ่มที่มีประสบการณ์ตรงในการจัดการเรียนร่วม และกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์

ตรงในการจัดการเรียนร่วมมีเจตคติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่แตกต่างกัน ส่วนบุคลากรฝ่ายสนับสนุนมีเจตคติทางบวกสูงกว่าฝ่ายปฏิบัติการ และบุคลากรทางการประถมศึกษาฝ่ายปฏิบัติการที่มีประสบการณ์ตรงในการจัดการเรียนร่วมมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนร่วมสูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์ตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุกัญญา ขำเพชร (2538: บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับความพร้อมและความต้องการในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครมีความเห็นสอดคล้องกันว่าควรจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้านสติปัญญาเป็นอันดับแรก และควรจัดการเรียนร่วมประเภทจัดชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ เรียนร่วมเป็นบางเวลาเป็นอันดับแรกสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

สมบุรณ์ อาศิริพจน์ (2542: บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบเจตคติของผู้บริหารและครูในโรงเรียนโครงการเรียนร่วมที่มีต่อความสามารถในการเรียนและการปรับตัวของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในโรงเรียนกรุงเทพมหานคร พบว่า เจตคติของผู้บริหารครูที่ทำการสอนและครูที่ไม่ได้ทำการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในโรงเรียนโครงการเรียนร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้บริหารมีเจตคติในทางบวกต่อความสามารถในการเรียนและการปรับตัวของนักเรียนสูงกว่าครูที่ทำการสอน และครูที่ไม่ทำการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และครูที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษมีเจตคติในทางบวกสูงกว่าครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษ และครูที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมโครงการเรียนร่วม 5 ปีขึ้นไป มีเจตคติในทางบวกสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมโครงการน้อยกว่า 5 ปี

กันยา จันทร์ใจวงศ์ (2546: บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับอนุบาล ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร และสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน พบว่า แต่ละโรงเรียนมีรูปแบบและแนวทางการจัดการเรียนร่วมที่คล้ายคลึงกัน ทั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับการพัฒนาทุกๆ ด้านให้ใกล้เคียงกับเด็กปกติ โดยเด็กปกติที่มีความต้องการพิเศษที่เข้าเรียนโรงเรียนเรียนร่วมจะต้องมีความพร้อมและได้รับการกระตุ้นพัฒนาการด้านต่างๆ มาก่อนที่จะเข้าเรียน และโรงเรียนจะต้องมีการเตรียมการในด้านบุคลากรต่างๆ เตรียมในเรื่องอาคาร สถานที่ งบประมาณ การจัดกิจกรรมและการประเมินผลการเรียนร่วม เพื่อที่จะทำให้การจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนด

จากงานวิจัยที่กล่าวมาทำให้สรุปได้ว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนร่วมกับเด็กปกตินั้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเด็กที่เรียนในชั้นพิเศษเฉพาะ นอกจากผลสัมฤทธิ์ทางเรียนสูงกว่าแล้วยังมีวุฒิภาวะทางสังคมค่อนข้างดี สามารถจะรวมกลุ่มเล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก

ปกติได้ รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันและยังพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน คือ ทักษะคิดของนักเรียน ครูและผู้ปกครอง ระดับสติปัญญา และระดับการสูญเสียการได้ยินของเด็ก ซึ่งผลการวิจัยนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษต่อไป

4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เอลเซอร์ (Elser. 1959: 304-309) ศึกษาเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมกับเด็กปกติ พบว่านักเรียนเหล่านี้ได้รับการยอมรับจากเพื่อนที่เป็นเด็กปกติอย่างมาก

เทลฟอร์ดและซอเวรี่ (Telford and Sawrery. 1972: 310) ศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปรับตัวของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ผลการศึกษา พบว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมกับเด็กปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนในโรงเรียนเฉพาะ

แวน เดน ฮอร์สท์ (Van Den Horst. 1971: 398-414) ศึกษาเกี่ยวกับเด็กหูตึงที่เรียนร่วมกับเด็กปกติและเด็กหูตึงที่เรียนอยู่ในโรงเรียนเฉพาะ จำนวน 236 คน เด็กทั้งสองกลุ่มนี้มีระดับสติปัญญา อายุ ระดับชั้นเรียนและระดับการได้ยินเท่าเทียมกัน ผลการศึกษา พบว่า เด็กหูตึงที่เรียนร่วมกับเด็กปกติได้รับประโยชน์ทางด้านวิชาการเป็นอย่างดี แต่มีเด็กหูตึง ที่เรียนร่วมกับเด็กปกติถึงร้อยละ 32 ที่มีปัญหาเรื่องการปรับตัว

ทัฟส์ (Tufts. 1985) ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของครูการศึกษาพิเศษ ครูที่สอนเด็กปกติ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครองเด็กปกติและผู้ปกครองเด็กพิเศษที่มีต่อการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางภาษากับเด็กปกติที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตเมืองลอสแอนเจลิส แคลิฟอร์เนีย พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มต่างกล่าวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่าเพศชายกับเพศหญิงมีทัศนคติต่อการเรียนร่วมไม่แตกต่างกัน อายุ ทำให้ทัศนคติของบุคคลดังกล่าวแตกต่างกัน ระดับการศึกษาและ ประสบการณ์ในการทำงาน ไม่ทำให้ทัศนคติต่อการเรียนร่วมแตกต่างกัน

รีเดล (Riedel. 1991) ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ของนักการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในเกรด 5-9 ของโรงเรียนในรัฐเวอร์จิเนีย พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีการรับรู้ในทางบวกสูงกว่านักการศึกษา โดยผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่าระดับการสนับสนุนทางการบริหารทรัพยากรหรือบริการที่ได้รับ การวางแผนการสอนและการฝึกอบรมเกี่ยวกับการสอน เป็นองค์ประกอบที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนร่วม แต่นักการศึกษามี ความเห็นว่าองค์ประกอบเหล่านี้เป็นสิ่งขัดขวางกระบวนการเรียนร่วม

ฟาร์เลย์ (Farley. 1992) ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติของครูใหญ่และครูระดับมัธยมศึกษา ที่มีต่อการเรียนร่วม พบว่า ครูใหญ่มีเจตคติที่แสดงความพึงพอใจมากกว่าครูทั่วไป องค์ประกอบ

สำคัญที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางอ้อมกับเจตคติ คือ ประสบการณ์การทำงานกับบุคคลที่บกพร่องเป็นพิเศษมาก่อน หรือมีพื้นฐานของการศึกษา หรือเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพิเศษมาก่อน และขนาดของโรงเรียนมีความเกี่ยวข้องกับระดับความพอใจของบุคลากรในโรงเรียนเมื่อต้องทำงานเป็นทีม

เคาท์ทินโฮ (Countinho, 1999: 256-257) ศึกษาเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เข้าเรียนร่วมในระดับปฐมวัย เช่น เด็กตาบอดที่เข้ามาเรียนร่วม พบว่า สิ่งแวดล้อมมีผลต่อพฤติกรรมทางด้านการสื่อสารของเด็ก วิธีการช่วยเหลือเด็กจะต้องเหมาะสมกับสภาพความบกพร่อง การส่งเสริมในเรื่องการสื่อสารจะส่งผลให้เด็กเกิดการพัฒนาด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม และผลจากการเรียนร่วมจะทำให้เด็กสื่อสารกับผู้อื่นได้มากขึ้นและมีพัฒนาการในด้านต่างๆใกล้เคียงกับเด็กปกติ

เดชาย (ทองนวล ภูประเสริฐ, 2538; อ้างอิงจาก Desai, n.d. : 6-7) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเจตคติของผู้บริหารโรงเรียนต่อการเรียนร่วมในรัฐวิคตอเรีย ประเทศออสเตรเลีย คาดว่าในระยะปี พ.ศ. 2536 พบว่า

1) ผู้บริหารโรงเรียนที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ หรือได้รับการฝึกอบรมกับผู้บริหารที่ไม่ได้ศึกษาหรือเข้ารับการฝึกอบรม ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการให้การศึกษาแก่เด็กพิเศษกับผู้บริหารที่มีประสบการณ์น้อยกว่าหรือไม่มี มีเจตคติในทางบวกต่อการเรียนร่วมไม่แตกต่างกัน

2) ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียนร่วมระหว่าง 1-10 ปี มีเจตคติทางบวกต่อการเรียนร่วมสูงกว่าผู้บริหารที่ไม่มีประสบการณ์หรือมีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี ผู้บริหารที่มีประสบการณ์การสอนเด็กพิเศษระหว่าง 6-10 ปี มีเจตคติทางบวกสูงกว่าผู้บริหารที่ไม่มีประสบการณ์หรือมีระหว่าง 1-5 ปีและมากกว่า 10 ปี

3) ตัวแปรเดียวที่เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดของเจตคติทางบวกต่อการเรียนร่วม คือ ระยะเวลาที่มีประสบการณ์ของผู้บริหารโรงเรียนต่อการเรียนร่วมของเด็กพิเศษ ตัวพยากรณ์ที่มีความสำคัญรองลงไป คือความสำเร็จในการได้รับการฝึกอบรมในระหว่างปฏิบัติงานเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษหรือการเรียนร่วม ปริมาณของการรับรู้เกี่ยวกับการศึกษาของเด็กพิเศษในโปรแกรมทั่วไปและการศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ ส่วนตัวแปรพื้นฐานอื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับเจตคติต่อการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียน

4) เจตคติต่อการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญกับตัวแปรที่เป็นพื้นฐานทางวิชาชีพและประสบการณ์ ได้แก่ การศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ ความสำเร็จในการฝึกอบรมในระหว่างปฏิบัติงานเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ หรือการเรียนร่วม ระยะเวลาของการมีประสบการณ์ในการสอนเด็กพิเศษ และระยะเวลาของการมีประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียนร่วมของเด็กพิเศษ

อีโกลส์ (Echols. 1992) ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนร่วมของเด็กปัญญาอ่อนในการศึกษาปกติจากโรงเรียนบางโรงเรียนในรัฐเท็กซัส พบว่า ครูที่มีอายุน้อยกว่ามีความคิดเห็นในทางบวกต่อการเรียนร่วมมากกว่าครูที่มีอายุมากกว่า ครูที่มีวุฒิต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนร่วมไม่ต่างกัน ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่ามีความคิดเห็นในทางบวกต่อการเรียนร่วมมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนเด็กปัญญาอ่อนมาก่อนมีความคิดเห็นต่อการเรียนร่วมไม่แตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์ และครูประถมศึกษาไม่มีความคิดเห็นในทางบวกต่อการเรียนร่วม

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เมื่อเข้าเรียนในโรงเรียนเรียนร่วมแล้วมีพัฒนาการดีขึ้น ประสบการณ์และเจตคติของครูและผู้บริหารโรงเรียนมีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จในการจัดการเรียนร่วม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย มีวิธีดำเนินงานในการศึกษาวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ ผู้บริหารโรงเรียนและครูการศึกษาพิเศษ ในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2541-2544 จำนวน 49 โรงเรียน รวม 98 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ ผู้บริหารโรงเรียนในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ที่จัดการศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2542 อย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน จำนวน 39 โรงเรียน และครูการศึกษาพิเศษ โรงเรียนละ 1 คน รวม 78 คน

กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sampling Random) โดยเลือกผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน และครูที่รับผิดชอบการศึกษาพิเศษ โรงเรียนละ 1 คน

สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง	จำนวน	3	โรงเรียน
สำนักงานการประถมศึกษาอำเภองงไกรลาศ	จำนวน	6	โรงเรียน
สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอศรีมาศ	จำนวน	1	โรงเรียน
สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านด่านลานหอย	จำนวน	3	โรงเรียน
สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอศรีสำโรง	จำนวน	6	โรงเรียน

สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอทุ่งเสลี่ยม	จำนวน	4	โรงเรียน
สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอสวรรคโลก	จำนวน	5	โรงเรียน
สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอศรีนคร	จำนวน	2	โรงเรียน
สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอศรีสัชนาลัย	จำนวน	9	โรงเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและแบบสอบถามความคิดเห็นฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ (check list)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครู และผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) โดยมีกรอบเนื้อหาในการสอบถามความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 4 ด้าน คือ

- 1) มาตรฐานด้านคุณภาพนักเรียน
- 2) มาตรฐานด้านกระบวนการเรียนการสอน
- 3) มาตรฐานด้านการบริหารจัดการ
- 4) มาตรฐานด้านปัจจัย

3. การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.1 การสร้างเครื่องมือ

1) ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วมและมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วมของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

2) นำข้อมูลที่ได้ศึกษามากำหนดขอบเขต รายละเอียด เนื้อหา สาระ จัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) มี 4 ด้าน คือ มาตรฐาน

ด้านคุณภาพนักเรียน จำนวน 6 ข้อ มาตรฐานด้านกระบวนการเรียนการสอน จำนวน 18 ข้อ มาตรฐานด้านการบริหารจัดการ จำนวน 26 ข้อ มาตรฐานด้านปัจจัย จำนวน 5 ข้อ

3.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1) นำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียน ที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ความชัดเจนของขอบข่ายเนื้อหาและภาษาที่ใช้ของเครื่องมือให้เหมาะสมตามเกณฑ์ 2 ใน 3 ท่าน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีคุณสมบัติดังนี้

1.1) ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการบริหารการศึกษาและมีประสบการณ์ในการทำงานทางด้านการบริหารการศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เดือนใจ เกียวชี

1.2) ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการวิจัย วัดผล ประเมินผล จากสถาบันราชภัฏ พิบูลสงครามพิษณุโลก ได้แก่ ดร.สุขแก้ว คำสอน

1.3) ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการสอนการศึกษาพิเศษและมีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่น้อยกว่า 5 ปี ได้แก่ อาจารย์ศิริวิมล ใจงาม วิธีพิจารณาให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

เมื่อ +1 แทน	แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงเนื้อหาและจุดประสงค์
0 แทน	ไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงเนื้อหาและจุดประสงค์
-1 แทน	แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงเนื้อหาและจุดประสงค์

2) นำข้อมูลที่ได้จากการพิจารณาแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญ มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

จากแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีจำนวน 59 ข้อ เมื่อหาค่าของ IOC ตามสูตรแล้วพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ย 0.50 ขึ้นไป จำนวน 55 ข้อ แสดงว่าข้อคำถามมีความตรงตามเนื้อหา คือวัดตามจุดประสงค์ได้จริง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 0.50 จำนวน 4 ข้อ แสดงว่าข้อคำถามขาดความตรงตามเนื้อหาต้องตัดทิ้งหรือแก้ไข

3) นำผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ความคิดเห็นในการปรับปรุงและคัดเลือกข้อที่มีคุณภาพได้ จำนวน 55 ข้อ

4) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติงานใน โรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุโขทัย จำนวน 20 คน ซึ่งจำแนกออกเป็นผู้บริหารจำนวน 10 คนและครูการศึกษาพิเศษ จำนวน 10 คน ในเขตสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองสุโขทัยจำนวน 5 โรงเรียนและ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอดิเรกจำนวน 5 โรงเรียน ในระหว่างวันที่ 15-30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2545 เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามโดยการ หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) พบว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น .82 ซึ่งแสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง

5) จัดพิมพ์เครื่องมือฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการ ปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ผู้วิจัยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 2 เดือน ระหว่างวันที่ 1 มกราคม-28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2546 โดยมีขั้นตอนดังนี้

1) ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการ การประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย เพื่อขออนุญาตทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูและผู้บริหาร โรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2542 โดยการ ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2) ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการ การประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ถึงผู้บริหารโรงเรียน เพื่อขออนุญาตทำการเก็บรวบรวมข้อมูล จากครูและผู้บริหารโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2542 โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3) ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามความคิดเห็น ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้กับกลุ่มตัวอย่าง และ เก็บกลับคืนด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ โดยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่ตอบครบทุกข้อ

2) กำหนดรหัสข้อมูลเพื่อลงบันทึกที่เก็บรวบรวมได้จากแบบสอบถามความคิดเห็น โดยมีเกณฑ์ดังนี้

ระดับคะแนน	5	หมายถึง	มากที่สุด
ระดับคะแนน	4	หมายถึง	มาก
ระดับคะแนน	3	หมายถึง	ปานกลาง
ระดับคะแนน	2	หมายถึง	น้อย
ระดับคะแนน	1	หมายถึง	น้อยที่สุด

3) ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลตัวโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows

3.1) ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยวิธีแจกแจงความถี่และร้อยละ

3.2) ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนเรียนร่วมตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

3.3) วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนเรียนร่วมตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test)

3.4) วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนเรียนร่วมตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานด้านการศึกษาพิเศษ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance: ANOVA) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

3.5) วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนเรียนร่วมตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม จำแนกตามการเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test)

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- 1) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) (ส้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2538: 73)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$\bar{X}$ หมายถึง คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนคนทั้งหมด

- 2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)(ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2537: 74)

$$S.D = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N^2}}$$

S.D. หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X หมายถึง คะแนนแต่ละตัว

$\sum X^2$ หมายถึง ผลรวมของ คะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N หมายถึง จำนวนคนทั้งหมด

- 3) สถิติทดสอบ t-test (t-independent) (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2537: 179)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

$\bar{X}$ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่ม 1 และกลุ่ม 2

S^2 หมายถึง ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่ม 1 และกลุ่ม 2

n หมายถึง จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างกลุ่ม 1 และกลุ่ม 2

4) ทดสอบความแปรปรวน (ANOVA) (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2537: 249)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

F หมายถึง ค่าแจกแจงของ F

MS_b หมายถึง ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w หมายถึง ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

5) ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Scheffe's Method) (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2537: 249)

$$S = \sqrt{(k-1)(F)(MS_{within})(2/n)}$$

S หมายถึง ความแตกต่างเป็นรายคู่ที่คำนวณจาก Scheffe's Method

k หมายถึง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

F หมายถึง ค่า F ที่ได้จากการเปิดตาราง

MS_{within} หมายถึง ค่า Mean square within group ที่คำนวณจากการวิเคราะห์ความแปรปรวน

n หมายถึง จำนวนหน่วยตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม

ผู้วิจัยแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของครู และผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนเรียนร่วมตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ดังนี้ (ประคอง กรรณสูตร. 2538:77)

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	4.50 – 5.00	หมายถึง	มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.50 – 4.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.50 – 3.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	0.00 – 1.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม และเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานด้านการศึกษาพิเศษ และการเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของครู และผู้บริหารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยแบบสอบถามของครูการศึกษาพิเศษ จำนวน 39 ฉบับ และแบบสอบถามผู้บริหารจำนวน 39 ฉบับ รวม 78 ฉบับ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐาน

การศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนเรียนร่วมสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ดังนี้

- 3.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วมจำแนกตามตำแหน่ง
- 3.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม จำแนกตามประสบการณ์ ในการทำงานด้านการศึกษาพิเศษ
- 3.3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม จำแนกตามการเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของครูและผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย
ปรากฏในตาราง 1 – 2

ตาราง 1 จำนวน ร้อยละ ของครูและผู้บริหารจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	ครู		ผู้บริหาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ				
1.1 ชาย	4	5.13	32	41.03
1.2 หญิง	35	44.87	7	8.97
รวม	39	50.0	39	50.0
2. อายุ				
2.1 น้อยกว่า 35 ปี	3	3.83	0	0
2.2 35-46	17	21.79	13	16.67
2.3 มากกว่า 46 ปี	19	24.35	26	33.33
รวม	39	50.0	39	50.0
3. ประสบการณ์ในการทำงาน				
3.1 น้อยกว่า 1 ปี	2	2.56	3	3.85
3.2 1-3 ปี	16	20.51	21	26.92
3.3 4-5 ปี	17	21.79	7	8.97
3.4 มากกว่า 5 ปี	4	5.13	8	10.26
รวม	39	50.0	39.00	50.0

จากตาราง 1 จำนวน ร้อยละของครูและผู้บริหารจำแนกตามสถานภาพ อายุ ประสบการณ์
ในการทำงานด้านการศึกษาพิเศษและการเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ ดังนี้

ครู จำแนกตามอายุ พบว่า ครูส่วนใหญ่อายุมากกว่า 46 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.35 อายุ
ระหว่าง 35-46 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.79 และอายุน้อยกว่า 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.83

ผู้บริหาร จำแนกตามอายุ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่อายุมากกว่า 46 ปี คิดเป็นร้อยละ
33.33 และอายุระหว่าง 35-46 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.67

ครู จำแนกตามประสบการณ์ในการการทำงานด้านศึกษาพิเศษ พบว่าครูส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในการทำงานด้านการศึกษาพิเศษ ระหว่าง 4-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.79 มีประสบการณ์ในการทำงานด้านการศึกษาพิเศษ ระหว่าง 1-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.51 มี ประสบการณ์ในการทำงานด้านการศึกษาพิเศษมากกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.13 และมีประสบการณ์ในการทำงานด้านการศึกษาพิเศษน้อยกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.56

ผู้บริหาร จำแนกตามประสบการณ์ในการการทำงานด้านศึกษาพิเศษ พบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านการศึกษาพิเศษระหว่าง 1-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.92 มีประสบการณ์ในการทำงานด้านการศึกษาพิเศษมากกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.26 มี ประสบการณ์ในการทำงานด้านการศึกษาพิเศษระหว่าง 4-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.97 และมี ประสบการณ์ในการทำงานด้านการศึกษาพิเศษน้อยกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.85

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์ด้านการเพิ่มพูนความรู้
ด้านการศึกษาพิเศษ จำแนกตามวิธีการ

รายการ	ครู				ผู้บริหาร			
	ไม่เคย (จำนวน)	ร้อยละ	เคย (จำนวน)	ร้อยละ	ไม่เคย (จำนวน)	ร้อยละ	เคย (จำนวน)	ร้อยละ
การเพิ่มพูนความรู้ด้าน การศึกษาพิเศษ	7	8.97	32	41.03	2	2.56	37	47.44
- ศึกษาในสถาบันการ ศึกษา	35	44.87	4	5.13	30	38.46	9	11.54
- เข้าร่วมการอบรมตาม หลักสูตรของกระทรวง ศึกษาธิการ	7	8.97	32	41.03	6	7.69	33	42.31
- เข้าร่วมประชุมสัมมนา	16	20.51	23	29.49	6	7.69	33	42.31
- ศึกษาจากเอกสาร	15	19.23	24	30.77	6	7.69	33	42.31
- เข้าฟังบรรยาย	30	38.46	9	11.54	15	19.23	24	30.77
- อื่นๆ	39	50.00	-	-	36	46.15	3	3.85

จากตาราง 2 การเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ พบว่า ครูการศึกษาพิเศษ เคยเพิ่มพูนความรู้ ร้อยละ 41.03 ไม่เคยเพิ่มพูนความรู้ ร้อยละ 8.97 โดยครูที่เพิ่มพูนความรู้ส่วนใหญ่เข้าร่วมอบรมตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ รองลงมาศึกษาจากเอกสาร เข้าร่วมประชุมสัมมนา และเข้าฟังบรรยาย ตามลำดับ

ผู้บริหารโรงเรียน เคยเพิ่มพูนความรู้ ร้อยละ 47.44 ไม่เคยเพิ่มพูนความรู้ ร้อยละ 2.56 ผู้บริหารโรงเรียนที่เคยเพิ่มพูนความรู้ส่วนใหญ่ เข้าร่วมประชุมสัมมนา ศึกษาเอกสารและเข้าฟังบรรยาย ตามลำดับ

**ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตาม
มาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดสุโขทัย**

การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตาม
มาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วมทั้งภาพรวมและรายด้าน ปรากฏผลในตาราง 3-7
ดังนี้

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อ
การปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วมในภาพรวม

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ด้านคุณภาพนักเรียน	3.82	0.81	มาก
2. ด้านกระบวนการเรียนการสอน	3.73	1.03	มาก
3. ด้านการบริหารจัดการ	3.67	.87	มาก
4. ด้านปัจจัย	3.60	.83	มาก
รวม	3.70	.80	มาก

จากตาราง 3 พบว่า ครูและผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตาม
มาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย
ทั้งในภาพรวมและเป็นรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานด้าน
คุณภาพนักเรียนมากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านการบริหาร
จัดการ ส่วนด้านปัจจัย มีความคิดเห็นในระดับมากเป็นอันดับสุดท้าย

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วมด้านคุณภาพนักเรียน

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านคุณภาพนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษสามารถทำกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้	3.81	.99	มาก
2. ผู้บริหารโรงเรียนมีความพึงพอใจที่นักเรียนมีความต้องการพิเศษสามารถเรียนร่วมกับนักเรียนปกติได้	3.79	.89	มาก
3. ครูการศึกษาพิเศษมีความพึงพอใจนักเรียน ที่มีความต้องการพิเศษมีพัฒนาการดีขึ้นกว่าเดิมเป็นไปตามแผน IEP	3.82	.89	มาก
4. ครูผู้สอนทั่วไปพอใจที่จะเห็นนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าร่วมกิจกรรมและเรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไปได้	3.90	.91	มาก
5. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษสามารถเล่นกับเพื่อนนักเรียนทั่วไปได้	3.82	.95	มาก
6. ผู้ปกครองพอใจที่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษชอบมาโรงเรียน	3.78	.99	มาก
รวม	3.82	.81	มาก

จากตาราง 4 พบว่า ครูและผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ด้านคุณภาพนักเรียน ทั้งในภาพรวมและเป็นรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยมีความเห็นว่า ครูผู้สอนทั่วไปพอใจที่จะเห็นนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าร่วมกิจกรรมและเรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไปได้ มากเป็นอันดับแรก รองลงมา ครูมีความพึงพอใจนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีพัฒนาการดีขึ้นกว่าเดิมเป็นไปตามแผน IEP และนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษสามารถเล่นกับเพื่อนนักเรียนทั่วไปได้ ส่วนผู้ปกครองพอใจที่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษชอบมาโรงเรียนเป็นอันดับสุดท้าย

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วมด้านกระบวนการเรียนการสอน

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านกระบวนการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทุกคนได้รับการศึกษาโดยจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะ บุคคล	3.68	.97	มาก
2. มีการประเมินความสามารถของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษด้านต่าง ๆ ก่อนการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล	3.71	1.12	มาก
3. การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) สอดคล้องกับความต้องการพิเศษของนักเรียน	3.59	1.10	มาก
4. การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) จัดทำในรูปคณะกรรมการ	3.65	1.09	มาก
5. ครูใช้เทคนิควิธีการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละประเภท	3.74	.87	มาก
6. ครูการศึกษาพิเศษจัดกิจกรรมฟื้นฟูสมรรถภาพนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละประเภท	3.76	.94	มาก
7. ครูการศึกษาพิเศษจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและหลากหลายทำให้นักเรียนสามารถเข้าเรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไปได้	3.86	1.00	มาก
8. ครูการศึกษาพิเศษเท่านั้นที่เป็นผู้พิจารณาจัดทำแผน IEP	3.79	1.06	มาก
9. ครูผู้สอนชั้นเรียนปกติมีความเข้าใจกระบวนการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนร่วม สามารถจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการพิเศษของเด็กที่รับผิดชอบ	3.67	1.04	มาก
10. ครูผู้สอนทั่วไปที่มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนแต่ละประเภท	3.65	1.07	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านกระบวนการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
11. บุคลากรและนักเรียนทุกคนในโรงเรียนมี ปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ	3.71	1.01	มาก
12. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีโอกาสได้เข้าร่วม กิจกรรมกับนักเรียนทั่วไปตามความสามารถ	3.83	.99	มาก
13. ครูการศึกษาพิเศษได้วิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคน	3.82	.95	มาก
14. ครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้วัดและประเมินผล นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทั้งหมดในโรงเรียน	3.87	.93	มาก
15. มีการวัดและประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการ พิเศษเป็นรายบุคคลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ใน IEP	3.72	.91	มาก
16. มีการวัดและประเมินผลนักเรียนด้วยวิธีการ ที่หลากหลาย	3.79	1.00	มาก
17. มีการวัดและประเมินผลนักเรียนอย่างต่อเนื่องและ นำผลการประเมินไปวางแผนการสอนในระดับ ที่สูงขึ้นต่อไป	3.68	.88	มาก
18. มีการวัดและประเมินผลโดยบุคลากรหลายฝ่าย	3.59	1.0	มาก
รวม	3.73	1.03	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ครูและผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตาม มาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ด้านกระบวนการเรียนการสอน ทั้งในภาพรวมและเป็นรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยมีความ เห็นว่าครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้วัดและประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทั้งหมดใน โรงเรียน มากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือครูการศึกษาพิเศษจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษด้านต่างๆ อย่างต่อเนื่องและหลากหลาย ทำให้นักเรียนสามารถเข้าเรียนร่วมกับ นักเรียนทั่วไปได้ ส่วนการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) สอดคล้องกับความต้องการของ นักเรียน และการวัดและประเมินผลโดยบุคลากรหลายฝ่าย ในระดับมากเป็นอันดับสุดท้าย

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ด้านการบริหารจัดการ

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านการบริหารจัดการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. โรงเรียนมีการสำรวจและจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาพิเศษ เช่น จำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษการให้บริการ การจัดการศึกษา เป็นต้น	3.62	.94	มาก
2. ข้อมูลสารสนเทศมีความถูกต้องเป็นปัจจุบัน	3.73	1.09	มาก
3. โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงในการรับสมัครนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ	3.82	.91	มาก
4. มีการคัดแยกนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในรูปคณะกรรมการ	3.69	1.04	มาก
5. มีการคัดแยกนักเรียนโดยใช้เครื่องมือที่สอดคล้องกับความบกพร่องของนักเรียน	3.68	.97	มาก
6. มีการคัดแยกนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโดยครูการศึกษาพิเศษคนเดียว	3.76	1.02	มาก
7. การจัดส่งนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้ารับบริการเสริมได้สอดคล้องกับสภาพความต้องการพิเศษของนักเรียน	3.71	.95	มาก
8. มีการส่งครูทั่วไปเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ	3.72	.98	มาก
9. จัดกิจกรรมพัฒนาครูการศึกษาพิเศษได้อย่างหลากหลายและต่อเนื่อง	3.58	.96	มาก
10. สนับสนุนให้ครูการศึกษาพิเศษมีความรู้ความเข้าใจด้านกระบวนการวิจัย	3.81	.97	มาก
11. สนับสนุนให้ครูทั่วไปได้พัฒนาการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในรูปกระบวนการวิจัย	3.73	1.02	มาก
12. ส่งเสริมและสร้างขวัญกำลังใจแก่บุคลากรการศึกษาพิเศษ เช่น ช่วยเหลือ ยกย่อง ชมเชย ให้ความสำคัญเผยแพร่ผลงาน	3.53	1.12	มาก
13. จัดทำทะเบียนสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาพิเศษเป็นปัจจุบัน	3.58	1.11	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านการบริหารจัดการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
14. จัดให้บริการ สื่อ แก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยให้ยืม จัดซื้อ เป็นต้น	3.69	1.07	มาก
15. ดูแลความปลอดภัยในการใช้สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวก	3.68	1.03	มาก
16. สนับสนุนให้ครูใช้สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุด	3.62	1.07	มาก
17. ใช้งบประมาณด้านการศึกษาพิเศษตรงตามวัตถุประสงค์			
18. มีคณะกรรมการในการบริหารงบประมาณ	3.72	.97	มาก
19. มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนานักเรียนที่มี ความต้องการพิเศษ ได้ทำกิจกรรมกับนักเรียนทั่วไป	3.71	1.02	มาก
	3.59	1.04	มาก
20. การบริหารงบประมาณโดยผู้บริหารโรงเรียน			
21. มีเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรหรือบุคคลในชุมชน เช่น อนามัยตำบล โรงพยาบาล	3.69	1.05	มาก
	3.63	1.14	มาก
22. จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนร่วม โดยประสาน ความร่วมมือกับองค์กรหรือบุคคล ในชุมชน	3.68	1.09	มาก
23. ผู้บริหารโรงเรียนเฝ้าติดตามงานการจัดการเรียนร่วม ในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง	3.60	1.07	มาก
24. นำผลจากการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนร่วม			
25. จัดดำเนินการประเมินผลการจัดการเรียนร่วม	3.64	1.12	มาก
เป็นประจำเมื่อสิ้นปีการศึกษา	3.67	1.18	มาก
26. มีการรายงานผลการประเมินให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ เมื่อสิ้นปีการศึกษา	3.55	1.12	มาก
รวม	3.67	.87	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ครูและผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ด้านการบริหารจัดการ ทั้งในภาพรวมและเป็นรายข้อทุกข้อ อยู่ในระดับมาก โดยมีความเห็นว่า โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงในการรับสมัครนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมากเป็น อันดับแรก รองลงมา คือ สนับสนุนให้ครูการศึกษาพิเศษมีความรู้ความเข้าใจด้านกระบวนการวิจัย ส่วนการรายงานผลและประเมินให้ผู้เกี่ยวข้องทราบเมื่อสิ้นปีการศึกษาและการส่งเสริมและสร้างขวัญกำลังใจแก่บุคลากรการศึกษาพิเศษ เช่น ช่วยเหลือ ยกย่อง ชมเชย ให้ความสำคัญ เผยแพร่ ผลงาน ในระดับมากเป็นอันดับสุดท้าย

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วมด้านปัจจัย

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านปัจจัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ครูการศึกษาพิเศษมีคุณวุฒิด้านการศึกษาพิเศษ	2.71	1.41	ปานกลาง
2. ครูการศึกษาพิเศษได้รับการอบรมด้านการศึกษาพิเศษ	3.73	1.03	มาก
3. ครูการศึกษาพิเศษมีเจตคติที่ดีและปฏิบัติต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างถูกต้อง	3.91	.91	มาก
4. ผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้และมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนร่วม	3.73	1.03	มาก
5. ผู้ปกครองยอมรับความบกพร่องของบุตรหลานและช่วยเหลืออย่างเต็มความสามารถ	3.92	.94	มาก
รวม	3.60	.83	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ครูและผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัยด้านปัจจัย โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าครูและผู้บริหารมีความคิดในระดับมาก 4 รายการ โดยมีความเห็นว่าผู้ปกครองยอมรับความบกพร่องของบุตรหลานและช่วยเหลืออย่างเต็มความสามารถ เห็นด้วยมากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือครูการศึกษาพิเศษมีเจตคติที่ดีและปฏิบัติต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างถูกต้อง และเห็นว่าครูการศึกษาพิเศษมีคุณวุฒิ ด้านการศึกษาพิเศษระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงาน
ในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย

3.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานใน
โรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วมจำแนกตามตำแหน่ง ปรากฏในตาราง
8 - 12

ตาราง 8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มี
ต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วมในภาพรวม

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ	ครู		ผู้บริหาร		t-value	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านคุณภาพนักเรียน	3.91	.81	3.73	.82	.973	.334
2. ด้านการเรียนการสอน	3.85	.75	3.60	.91	1.323	.190
3. ด้านบริหารจัดการ	3.81	.82	3.52	.91	1.474	.145
4. ด้านปัจจัย	3.68	.64	3.52	.98	.813	.417
รวม	3.81	.073	3.60	.87	1.193	.237

จากตาราง 8 พบว่า ครูและผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน
ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
ทั้งโดยภาพรวม และเป็นรายด้านทุกด้าน

ตาราง 9 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร
ที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม
ด้านคุณภาพนักเรียน

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านคุณภาพนักเรียน	ครู		ผู้บริหาร		t-value	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษสามารถ ทำกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้	4.03	.87	3.59	1.07	1.972	.052
2. ผู้บริหารโรงเรียนมีความพึงพอใจที่นักเรียน มีความต้องการพิเศษสามารถเรียนร่วมกับ นักเรียนปกติได้	3.97	.87	3.62	.88	1.811	.074
3. ครูการศึกษาพิเศษมีความพึงพอใจนักเรียน ที่มีความต้องการพิเศษมีพัฒนาการดีขึ้น กว่าเดิมเป็นไปตามแผน IEP	3.95	.89	3.69	.83	1.272	.207
4. ครูผู้สอนทั่วไปพอใจที่จะเห็นนักเรียนที่มี ความต้องการพิเศษเข้าร่วมกิจกรรมและ เรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไปได้	3.95	.89	3.85	.93	0.498	.620
5. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษสามารถ เล่นกับเพื่อนนักเรียนทั่วไปได้	3.82	1.00	3.82	.91	.000	1.000
6. ผู้ปกครองพอใจที่นักเรียนที่มีความต้องการ พิเศษชอบมาโรงเรียน	3.74	1.07	3.82	.91	.342	.734
รวม	3.91	.81	3.73	.82	.973	.334

จากตาราง 9 พบว่า ครูและผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน
ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ด้านคุณภาพนักเรียน ทั้งโดยภาพรวมและเป็น
รายข้อทุกข้อ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร
ที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม
ด้านกระบวนการเรียนการสอน

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านกระบวนการเรียนการสอน	ครู		ผู้บริหาร		t-value	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทุกคนได้รับการศึกษาโดยจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล	3.74	1.14	3.62	.78	.579	.564
2. มีการประเมินความสามารถของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษด้านต่างๆ ก่อนการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล	3.90	.99	3.51	1.21	1.533	.130
3. การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) สอดคล้องกับความต้องการพิเศษของนักเรียน	3.74	.85	3.44	1.29	1.242	.218
4. การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) จัดทำในรูปคณะกรรมการ	3.85	.96	3.46	1.19	1.572	.120
5. ครูใช้เทคนิควิธีการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละประเภท	3.85	.84	3.64	.90	1.036	.303
6. ครูการศึกษาพิเศษจัดกิจกรรมฟื้นฟูสมรรถภาพนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละประเภท	3.95	.94	3.56	.91	1.830	.071
7. ครูการศึกษาพิเศษจัดกิจกรรมพัฒนา นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษด้านต่างๆ อย่างต่อเนื่องและหลากหลายทำให้นักเรียนสามารถเข้าเรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไปได้	3.95	.89	3.77	1.11	.788	.433
8. ครูการศึกษาพิเศษเท่านั้นที่เป็นผู้พิจารณาจัดทำแผน IEP	3.87	1.00	3.72	1.12	.638	.526
9. ครูผู้สอนชั้นเรียนปกติมีความเข้าใจกระบวนการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนร่วม สามารถจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการพิเศษของเด็กที่รับผิดชอบ	3.69	1.08	3.64	1.02	.216	.826

ตาราง 10 (ต่อ)

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านกระบวนการเรียนการสอน	ครู		ผู้บริหาร		t-value	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
10. ครูผู้สอนทั่วไปที่มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนแต่ละประเภท	3.72	1.02	3.59	1.12	.528	.593
11. บุคลากรและนักเรียนทุกคนในโรงเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ	3.82	.94	3.59	1.07	1.011	.315
12. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมกับนักเรียนทั่วไปตามความสามารถ	3.97	.90	3.64	1.09	1.268	.209
13. ครูการศึกษาพิเศษได้วิเคราะห์จุดเด่นจุดด้อยของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคน	3.97	.78	3.67	1.08	1.440	.154
14. ครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้วัดและประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทั้งหมดในโรงเรียน	3.97	.84	3.77	1.01	.973	.334
15. มีการวัดและประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นรายบุคคลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ใน IEP	3.79	.86	3.64	.96	.744	.459
16. มีการวัดและประเมินผลนักเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย	3.87	.95	3.72	1.05	.678	.500
17. มีการวัดและประเมินผลนักเรียนอย่างต่อเนื่องและนำผลการประเมินไปวางแผนการสอนในระดับที่สูงขึ้นต่อไป	3.92	.84	3.44	.85	2.544 *	.013
18. มีการวัดและประเมินผลโดยบุคลากรหลายฝ่าย	3.77	.87	3.44	1.07	1.603	.113
รวม	3.85	.75	3.60	.90	1.323	.190

* $p < .05$

จากตาราง 10 พบว่าครูและผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วมด้านกระบวนการเรียนการสอน ทั้งโดยภาพรวมและเป็นรายข้อเกือบทุกข้อ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นข้อ 17 “มีการวัดและประเมินผลนักเรียนอย่างต่อเนื่องและนำผลการประเมินผลไปวางแผนการสอนในระดับที่สูงขึ้นต่อไป” ที่พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตาราง 11 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร
ที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วมด้านการ
บริหารจัดการ

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านการบริหารจัดการ	ครู		ผู้บริหาร		t-value	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. โรงเรียนมีการสำรวจและจัดทำระบบข้อมูล สารสนเทศด้านการศึกษาพิเศษ เช่น จำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ การให้บริการการจัดการศึกษา เป็นต้น	3.82	.91	3.41	.94	1.956	.054
2. ข้อมูลสารสนเทศมีความถูกต้องเป็นปัจจุบัน	3.90	1.02	3.56	1.14	1.359	.178
3. โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงใน การรับสมัครนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ	3.95	.86	3.69	.95	1.252	.459
4. มีการคัดแยกนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ในรูปคณะกรรมการ	3.82	.97	3.56	1.10	1.095	.277
5. มีการคัดแยกนักเรียนโดยใช้เครื่องมือ ที่สอดคล้องกับความบกพร่องของนักเรียน	3.79	.95	3.56	.99	1.047	.298
6. มีการคัดแยกนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยครูการศึกษาพิเศษคนเดียว	3.95	.97	3.56	1.05	1.682	.097
7. การจัดส่งนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เข้ารับบริการเสริมได้สอดคล้องกับสภาพ ความต้องการพิเศษของนักเรียน	3.79	.92	3.62	.99	.828	.410
8. มีการส่งครูทั่วไปเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนา ความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ	3.77	.96	3.67	1.01	.460	.647
9. จัดกิจกรรมพัฒนาครูการศึกษาพิเศษ ได้อย่างหลากหลายและต่อเนื่อง	3.74	.99	3.41	.91	1.546	.126
10. สนับสนุนให้ครูการศึกษาพิเศษมีความรู้ ความเข้าใจด้านกระบวนการวิจัย	3.92	1.04	3.69	.89	1.054	.295
11. สนับสนุนให้ครูทั่วไปได้พัฒนาการเรียน การสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ในรูปกระบวนการวิจัย	3.97	.90	3.49	1.07	2.170 *	.033
12. ส่งเสริมและสร้างขวัญกำลังใจแก่บุคลากร การศึกษาพิเศษ เช่น ช่วยเหลือ ยกย่อง ชมเชย ให้ความสำคัญ เผยแพร่ผลงาน	3.67	1.11	3.38	1.14	1.109	.271
13. จัดทำทะเบียนสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก ทางการศึกษาพิเศษเป็นปัจจุบัน	3.77	.87	3.38	1.29	1.542	.127

ตาราง 11 (ต่อ)

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านการบริหารจัดการ	ครู		ผู้บริหาร		t-value	Sig.
	X	S.D.	X	S.D.		
14. จัดให้บริการ สื่อ แก่นักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษ โดยให้ยืม จัดซื้อ เป็นต้น	3.90	.91	3.49	1.19	1.710	.091
15. ดูแลความปลอดภัยในการใช้สื่อและ สิ่งอำนวยความสะดวก	3.90	.94	3.46	1.07	1.909	.060
16. สนับสนุนให้ครูใช้สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุด	3.79	.86	3.44	1.23	1.491	.140
17. ใช้งบประมาณด้านการศึกษาพิเศษ ตรงตามวัตถุประสงค์	3.79	.83	3.64	1.09	.701	.485
18. มีคณะกรรมการในการบริหารงบประมาณ	3.72	1.02	3.69	1.03	.110	.913
19. มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนา นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้ทำ กิจกรรมกับนักเรียนทั่วไป	3.62	1.18	3.56	.88	.217	.829
20.การบริหารงบประมาณโดยผู้บริหารโรงเรียน	3.69	1.06	3.69	1.06	.000	1.000
21. มีเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรหรือ บุคคลในชุมชนเช่น ออมัยตำบล โรงพยาบาล	3.69	1.06	3.56	1.23	.494	.623
22. จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนร่วม โดยประสานความร่วมมือกับองค์กรหรือ บุคคลในชุมชน	3.85	.93	3.51	1.21	1.362	.177
23. ผู้บริหารโรงเรียนนิเทศติดตามงานการ จัดการเรียนร่วมในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง	3.77	1.01	3.44	1.12	1.380	.172
24. นำผลจากการนิเทศไปพัฒนาการจัดการ เรียนร่วม	3.82	1.17	3.46	1.05	1.430	.157
25. จัดดำเนินการประเมินผลการจัดการ เรียนร่วมเป็นประจำเมื่อสิ้นปีการศึกษา	3.97	1.09	3.36	1.20	2.370 *	.020
26. มีการรายงานผลการประเมินให้ผู้เกี่ยวข้อง ทราบเมื่อสิ้นปีการศึกษา	3.77	1.11	3.33	1.11	1.735	.087
รวม	3.81	.82	3.52	.91	1.474	.145

* p < .05

จากตาราง 11 พบว่าครูและผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ด้านการบริหารจัดการ ทั้งโดยภาพรวมและเป็นรายข้อเกือบทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ ยกเว้นข้อ 11 “สนับสนุนให้ครูทั่วไปได้พัฒนาการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในรูปกระบวนการวิจัย” และ ข้อ 25 “จัดดำเนินการประเมินผลการจัดการเรียนร่วมเป็นประจำเมื่อสิ้นปีการศึกษา” ที่พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร
ที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วมด้านปัจจัย

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านปัจจัย	ครู		ผู้บริหาร		t-value	Sig.
	X	S.D.	X	S.D.		
1. ครูการศึกษาพิเศษมีคุณวุฒิด้านการศึกษาพิเศษ	2.49	1.35	2.92	1.44	1.377	.173
2. ครูการศึกษาพิเศษได้รับการอบรมด้านการศึกษาพิเศษ	4.00	.83	3.46	1.14	2.383 *	.020
3. ครูการศึกษาพิเศษมีเจตคติที่ดีและปฏิบัติต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างถูกต้อง	4.10	.75	3.72	1.02	1.888	.063
4. ผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้และมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนร่วม	3.72	.97	3.74	1.09	.109	.913
5. ผู้ปกครองยอมรับความบกพร่องของบุตรหลานและช่วยเหลืออย่างเต็มความสามารถ	4.08	.81	3.77	1.04	1.461	.148
รวม	3.67	.65	3.52	.98	.813	.417

* $p < .05$

จากตาราง 12 พบว่า ครูและผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัยด้านปัจจัย ทั้งในภาพรวมและเป็นรายข้อเกือบทุกข้อ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นข้อ 2 “ครูการศึกษาพิเศษได้รับการอบรมด้านการศึกษาพิเศษ” ที่พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน
ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วมจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานด้านการศึกษา
พิเศษ ปรากฏในตาราง 13 - 22

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงาน
ในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม จำแนกตามประสบการณ์
การทำงานด้านการศึกษาพิเศษในภาพรวมและเป็นรายด้าน

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ	น้อยกว่า 1 ปี		1 – 3 ปี		4 – 5 ปี		มากกว่า 5 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านคุณภาพนักเรียน	3.17	.33	3.14	.45	4.61	.24	4.60	.24
2. ด้านกระบวนการเรียน การสอน	2.83	.25	3.04	.42	4.56	.16	4.57	.17
3. ด้านการบริหารจัดการ	2.81	.22	2.93	.39	4.57	.14	4.51	.18
4. ด้านปัจจัย	3.08	.36	2.92	.49	4.38	.33	4.35	.42
รวม	2.97	.25	3.00	.36	4.53	.12	4.50	.18

จากตาราง 13 พบว่าครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์ดำเนินงานน้อยกว่า 1 ปี และ 1-3 ปี
มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม
ทั้งโดยภาพรวมและเป็นรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

ครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์ดำเนินงาน 4-5 ปี และมากกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อ
การปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ทั้งโดยภาพรวมและ
เป็นรายด้านเกือบทุกด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด มีเพียงด้านเดียวที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านปัจจัย

ตาราง 14 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน
ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนร่วม จำแนกตามประสบการณ์การทำงานด้านการ
ศึกษาพิเศษในภาพรวมและรายด้าน

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ	F-Value	คู่ที่พบความแตกต่าง					
		1 กับ 2	1 กับ 3	1 กับ 4	2 กับ 3	2 กับ 4	3 กับ 4
1. ด้านคุณภาพนักเรียน	104.62 *	-	✓	✓	✓	✓	-
2. ด้านกระบวนการเรียน การสอน	153.97 *	-	✓	✓	✓	✓	-
3. ด้านการบริหารจัดการ	200.07 *	-	✓	✓	✓	✓	-
4. ด้านปัจจัย	70.49 *	-	✓	✓	✓	✓	-
รวม	190.12 *	-	✓	✓	✓	✓	-

* $p < .05$

- 1 หมายถึง ประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปี
- 2 หมายถึง ประสบการณ์ 1 – 3 ปี
- 3 หมายถึง ประสบการณ์ 4 – 5 ปี
- 4 หมายถึง ประสบการณ์มากกว่า 5 ปี

จากตาราง 14 พบว่าครูและผู้บริหารจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ทั้งโดยภาพรวมและเป็นรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า คู่ที่พบความแตกต่าง ได้แก่ ครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปี และ 1-3 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์ 4-5 ปี และมากกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงาน
ในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม จำแนกตามประสบการณ์
การทำงานด้านการศึกษาพิเศษในด้านคุณภาพนักเรียน

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านคุณภาพนักเรียน	น้อยกว่า 1 ปี		1 – 3 ปี		4 – 5 ปี		มากกว่า 5 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ สามารถทำกิจกรรมตามที่ครู จัดจุดประสงค์ได้	3.20	.45	3.05	.70	4.58	.50	4.83	.39
2. ผู้บริหารโรงเรียนมีความพึงพอ ใจที่นักเรียนมีความต้องการ พิเศษสามารถเรียนร่วมกับ นักเรียนปกติได้	3.00	.00	3.16	.60	4.54	.51	4.58	.51
3. ครูการศึกษาพิเศษมีความ พึงพอใจนักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษมีพัฒนาการดีขึ้น กว่าเดิมเป็นไปตามแผน IEP	3.40	.55	3.11	.46	4.63	.58	4.58	.51
4. ครูผู้สอนทั่วไปพอใจที่เห็น นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เข้าร่วมกิจกรรมและเรียนร่วม กับนักเรียนทั่วไปได้	3.20	.45	3.30	.70	4.63	.49	4.58	.67
5. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ สามารถเล่นกับเพื่อนนักเรียน ทั่วไปได้	3.20	.84	3.16	.69	4.63	.58	4.50	.52
6. ผู้ปกครองพอใจที่นักเรียนที่มี ความต้องการการพิเศษชอบ มาโรงเรียน	3.00	.71	3.08	.72	4.67	.48	4.50	.52
รวม	3.17	.33	3.14	.45	4.61	.24	4.60	.24

จากตาราง 15 พบว่าครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 1 ปี และ 1-3 ปี
มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม
ทั้งโดยภาพรวมและเป็นรายข้อทุกข้อ อยู่ระดับปานกลาง

ครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงาน 4-5 ปี และมากกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อ
การปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ทั้งโดยภาพรวมและ
เป็นรายข้อทุกข้อ อยู่ระดับมากที่สุด

ตาราง 16 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน
ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนร่วมจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน
ด้านการศึกษาพิเศษในด้านคุณภาพนักเรียน

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านคุณภาพนักเรียน	F-Value	คู่ที่พบความแตกต่าง					
		1 กับ 2	1 กับ 3	1 กับ 4	2 กับ 3	2 กับ 4	3 กับ 4
1.นักเรียนที่มีความต้องการ พิเศษสามารถทำกิจกรรม ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้	47.02 *	-	✓	✓	✓	✓	-
2.ผู้บริหารโรงเรียนมีความ พึงพอใจที่นักเรียนมีความ ต้องการพิเศษสามารถเรียน ร่วมกับนักเรียนปกติได้	43.72 *	-	✓	✓	✓	✓	-
3.ครูการศึกษาพิเศษมีความ พึงพอใจนักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษมีพัฒนาการดี กว่าเดิมเป็นไปตามแผน IEP	53.88 *	-	✓	✓	✓	✓	-
4.ครูผู้สอนทั่วไปพอใจที่เห็น นักเรียนที่มีความต้องการ พิเศษเข้าร่วมกิจกรรมและ เรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไป ได้	28.94 *	-	✓	✓	✓	✓	-
5.นักเรียนที่มีความต้องการ พิเศษสามารถเล่นกับเพื่อน นักเรียนทั่วไปได้	31.62 *	-	✓	✓	✓	✓	-
6.ผู้ปกครองพอใจที่นักเรียนที่ มีความต้องการพิเศษชอบ มาโรงเรียน	39.18 *	-	✓	✓	✓	✓	-
รวม	104.62	-	✓	✓	✓	✓	-

* $p < .05$

- 1 หมายถึง ประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปี
- 2 หมายถึง ประสบการณ์ 1 – 3 ปี
- 3 หมายถึง ประสบการณ์ 4 – 5 ปี
- 4 หมายถึง ประสบการณ์มากกว่า 5 ปี

จากตาราง 16 พบว่าครูและผู้บริหารจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ทั้งโดยภาพรวม และเป็นรายข้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า คู่ที่พบความแตกต่าง ได้แก่ ครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงาน น้อยกว่า 1 ปี และ 1-3 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์ การทำงาน 4-5 ปี และ มากกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยส่วยเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงาน
ในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนร่วม จำแนกตามประสบการณ์
การทำงานด้านการศึกษาพิเศษในด้านกระบวนการเรียนการสอน

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านกระบวนการเรียนการสอน	น้อยกว่า 1 ปี		1 – 3 ปี		4 – 5 ปี		มากกว่า 5 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทุกคนได้รับการ ศึกษาโดยจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล	2.80	.45	2.95	.52	4.50	.59	4.67	.49
2. มีการประเมินความสามารถของนักเรียนที่มี ความต้องการพิเศษด้านต่างๆ ก่อนการจัดทำ แผนการศึกษาเฉพาะบุคคล	2.60	.55	2.86	.71	4.79	.41	4.58	.51
3. การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) สอดคล้องกับความต้องการพิเศษของนักเรียน	2.40	.55	2.76	.60	4.58	.50	4.67	.49
4. การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) จัด ทำในรูปแบบคณะกรรมการ	2.40	.55	2.89	.74	4.62	.49	4.58	.51
5. ครูใช้เทคนิควิธีการจัดกิจกรรมเตรียมความ พร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเหมาะสม กับ นักเรียนแต่ละประเภท	3.00	.71	3.16	.60	4.38	.58	4.58	.51
6. ครูการศึกษาพิเศษจัดกิจกรรม พื้นฟูสมรรถภาพ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเหมาะสมกับนัก เรียนแต่ละประเภท	3.00	.71	3.16	.76	4.58	.58	4.25	.45
7. ครูการศึกษาพิเศษจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนที่ มีความต้องการพิเศษด้านต่างๆ อย่างต่อเนื่อง และหลากหลาย ทำให้นักเรียนสามารถเข้าเรียน ร่วมกับนักเรียนทั่วไปได้	3.00	.71	3.16	.73	4.71	.55	4.67	.46
8. ครูการศึกษาพิเศษท่านนั้นที่เป็น ผู้พิจารณาจัด ทำแผน IEP	2.80	.84	3.05	.78	4.67	.48	4.75	.45
9. ครูผู้สอนชั้นเรียนปกติมีความเข้าใจกระบวนการ สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียน ร่วม สามารถจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับ ความ ต้องการพิเศษของเด็กที่รับผิดชอบ	2.20	.45	3.05	.78	4.38	.58	4.75	.45
10. ครูผู้สอนทั่วไปที่มีนักเรียนที่มีความต้องการ พิเศษจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเหมาะสม กับความต้องการของนักเรียนแต่ละประเภท	3.00	.71	2.89	.81	4.42	.58	4.75	.45
11. บุคลากรและนักเรียนทุกคนใน โรงเรียนมี ความการพิเศษ	2.80	.45	2.95	.62	4.54	.51	4.75	.45

ตาราง 17 (ต่อ)

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านกระบวนการเรียนการสอน	น้อยกว่า 1 ปี		1 – 3 ปี		4 – 5 ปี		มากกว่า 5 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
12. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมกับ นักเรียนทั่วไปตามความสามารถ	3.40	.55	3.14	.79	4.58	.58	4.67	.49
13. ครูการศึกษาพิเศษได้วิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคน	3.20	.45	3.16	.73	4.63	.49	4.50	.67
14. ครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้วัดและประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทั้งหมดในโรงเรียน	3.00	.71	3.22	.63	4.63	.49	4.75	.45
15. มีการวัดและประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นรายบุคคลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ใน IEP	3.00	.00	3.11	.74	4.58	.50	4.17	.39
16. มีการวัดและประเมินผลนักเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย	2.80	.45	3.14	.71	4.67	.56	4.50	.67
17. มีการวัดและประเมินผลนักเรียนอย่างต่อเนื่อง และนำผลการประเมินไปวางแผนการสอนในระดับที่สูงขึ้นต่อไป	2.80	.84	3.16	.65	4.38	.58	4.25	.62
18. มีการวัดประเมินผลโดยบุคลากรหลายฝ่าย	2.80	1.10	2.92	.64	4.38	.65	4.42	.67
รวม	2.83	.25	3.04	.42	4.56	.16	4.57	.17

จากตาราง 17 พบว่าครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงาน น้อยกว่า 1 ปี และ 1-3 ปี มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ทั้งโดยภาพรวมและเป็นรายข้อเกือบทุกข้อ อยู่ระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 3 ข้อ 4 และ ข้อ 9 อยู่ในระดับน้อย

ครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงาน 4-5 ปี และมากกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ทั้งโดยภาพรวมและเป็นรายข้อเกือบทุกข้อ ระดับมากที่สุด ยกเว้น ข้อ 5 ข้อ 9 ข้อ 10 ข้อ 17 และข้อ 18 ระดับมาก

ตาราง 18 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม จำแนกตามประสบการณ์การทำงานในด้านกระบวนการเรียนการสอน

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านกระบวนการเรียนการสอน	F-Value	คู่ที่พบความแตกต่าง					
		1 กับ 2	1 กับ 3	1 กับ 4	2 กับ 3	2 กับ 4	3 กับ 4
1. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทุกคนได้รับการศึกษาโดยจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล	59.63 *	-	✓	✓	✓	✓	-
2. มีการประเมินความสามารถของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษด้านต่าง ๆ ก่อนการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล	65.24 *	-	✓	✓	✓	✓	-
3. การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) สอดคล้องกับความต้องการพิเศษของนักเรียน	77.01 *	-	✓	✓	✓	✓	-
4. การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) จัดทำในรูปแบบคณะกรรมการ	52.47 *	-	✓	✓	✓	✓	-
5. ครูใช้เทคนิควิธีการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละประเภท	32.13 *	-	✓	✓	✓	✓	-
6. ครูการศึกษาพิเศษจัดกิจกรรมฟื้นฟูสมรรถภาพนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละประเภท	26.27 *	-	✓	✓	✓	✓	-
7. ครูการศึกษาพิเศษจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและหลากหลายทำให้นักเรียนสามารถเข้าเรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไปได้	37.66 *	-	✓	✓	✓	✓	-
8. ครูการศึกษาพิเศษทำหน้าที่เป็นผู้พิจารณาจัดทำแผน IEP	41.61 *	-	✓	✓	✓	✓	-
9. ครูผู้สอนชั้นเรียนปกติมีความเข้าใจกระบวนการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนร่วม สามารถจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการพิเศษของเด็กที่รับผิดชอบ	38.45 *	-	✓	✓	✓	✓	-

ตาราง 18 (ต่อ)

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านกระบวนการเรียนการสอน	F-Value	คู่ที่พบความแตกต่าง					
		1 กับ 2	1 กับ 3	1 กับ 4	2 กับ 3	2 กับ 4	3 กับ 4
10. ครูผู้สอนทั่วไปที่มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษจิตสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนแต่ละประเภท	35.98 *	-	✓	✓	✓	✓	-
11. บุคลากรและนักเรียนทุกคนในโรงเรียนมีความต้องการพิเศษ	59.59 *	-	✓	✓	✓	✓	-
12. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมกับนักเรียนทั่วไปตามความสามารถ	29.59 *	-	✓	✓	✓	✓	-
13. ครูการศึกษาพิเศษได้วิเคราะห์จุดเด่นจุดด้อยของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคน	31.62 *	-	✓	✓	✓	✓	-
14. ครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้วัดและประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทั้งหมดในโรงเรียน	43.49 *	-	✓	✓	✓	✓	-
15. มีการวัดและประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นรายบุคคลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ใน IEP	33.47 *	-	✓	✓	✓	✓	-
16. มีการวัดและประเมินผลนักเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย	35.49 *	-	✓	✓	✓	✓	-
17. มีการวัดและประเมินผลนักเรียนอย่างต่อเนื่องและนำผลการประเมินไปวางแผนการสอนในระดับที่สูงขึ้นต่อไป	24.32 *	-	✓	✓	✓	✓	-
18. มีการวัดประเมินผลโดยบุคลากรหลายฝ่าย	30.94 *	-	✓	✓	✓	✓	-
รวม	153.97 *	-	✓	✓	✓	✓	-

* p < .05

- 1 หมายถึง ประสพการณ์น้อยกว่า 1 ปี
- 2 หมายถึง ประสพการณ์ 1 – 3 ปี
- 3 หมายถึง ประสพการณ์ 4 – 5 ปี
- 4 หมายถึง ประสพการณ์มากกว่า 5 ปี

จากตาราง 18 พบว่าครูและผู้บริหาร จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ทั้งโดยภาพรวมและเป็นรายข้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า กลุ่มที่พบความแตกต่างได้แก่ครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงาน น้อยกว่า 1 ปี และ 1-3 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงาน 4-5 ปี และมากกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงาน
 ในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนร่วม จำแนกตามประสบการณ์
 ประสบการณ์การทำงานด้านการศึกษาพิเศษในด้านบริหารจัดการ

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านบริหารจัดการ	น้อยกว่า 1 ปี		1 – 3 ปี		4 – 5 ปี		มากกว่า 5 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. โรงเรียนมีการสำรวจและจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาพิเศษ เช่น จำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ การให้บริการ การจัดการศึกษา เป็นต้น	3.00	1.00	2.92	.49	4.38	.58	4.50	.67
2. ข้อมูลสารสนเทศมีความถูกต้องเป็นปัจจุบัน	2.80	.84	2.95	.74	4.67	.48	4.67	.65
3. โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงในการรับสมัครนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ	3.00	.00	3.24	.72	4.46	.51	4.67	.65
4. มีการคัดแยกนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในรูปคณะกรรมการ	2.60	.55	3.03	.76	4.58	.58	4.42	.67
5. มีการคัดแยกนักเรียนโดยใช้เครื่องมือที่สอดคล้องกับความบกพร่องของนักเรียน	3.20	.45	3.00	.78	4.46	.59	4.42	.51
6. มีการคัดแยกนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยครูการศึกษาพิเศษคนเดียว	2.80	.45	3.00	.67	4.67	.48	4.67	.49
7. การจัดส่งนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้ารับบริการเสริมได้สอดคล้องกับสภาพความต้องการพิเศษของนักเรียน	2.80	.84	3.08	.68	4.42	.58	4.58	.51
8. มีการส่งครูทั่วไปเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ	2.80	.45	3.05	.66	4.50	.51	4.58	.79
9. จัดกิจกรรมพัฒนาครูการศึกษาพิเศษได้อย่างหลากหลายและต่อเนื่อง	2.60	.55	2.92	.64	4.42	.58	4.33	.49
10. สนับสนุนให้ครูการศึกษาพิเศษมีความรู้ความเข้าใจด้านกระบวนการวิจัย	3.00	.00	3.14	.71	4.67	.48	4.50	.67
11. สนับสนุนให้ครูทั่วไปได้พัฒนาการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในรูปกระบวนการวิจัย	3.00	.71	3.03	.73	4.67	.48	4.33	.78
12. ส่งเสริมและสร้างขวัญกำลังใจแก่บุคลากรการศึกษาพิเศษ เช่น ช่วยเหลือ ยกย่อง ชมเชย ให้ความสำคัญ เผยแพร่ผลงาน	2.40	.89	2.76	.80	4.50	.51	4.42	.67
13. จัดทำทะเบียนสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาพิเศษเป็นปัจจุบัน	2.60	.55	2.81	.74	4.46	.72	4.58	.67
14. จัดให้บริการสื่อแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโดยให้ยืม จัดซื้อ เป็นต้น	2.60	.55	2.97	.80	4.63	.49	4.50	.67

ตาราง 19 (ต่อ)

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านบริหารจัดการ	น้อยกว่า 1 ปี		1 – 3 ปี		4 – 5 ปี		มากกว่า 5 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
15. ดูแลความปลอดภัยในการใช้สื่อและ สิ่งอำนวยความสะดวก	3.00	.00	2.92	.76	4.58	.50	4.50	.52
16. สนับสนุนให้ครูใช้สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์ สูงสุด	2.80	.45	2.81	.74	4.50	.51	4.67	.49
17. ใช้งบประมาณด้านการศึกษาพิเศษ ตรงตามวัตถุประสงค์	2.80	.45	3.05	.70	4.54	.51	4.50	.52
18. มีคณะกรรมการในการบริหาร งบประมาณ	2.80	.45	2.95	.62	4.62	.49	4.58	.67
19. มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนา นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้ทำ กิจกรรมกับนักเรียนทั่วไป	3.00	.00	2.84	.76	4.46	.66	4.42	.51
20. การบริหารงบประมาณโดยผู้บริหาร โรงเรียน	2.80	.45	3.00	.85	4.58	.50	4.42	.67
21. มีเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรหรือ บุคคลในชุมชนเช่น อนามัยตำบล โรงพยาบาล	2.60	.55	2.78	.79	4.71	.46	4.50	.52
22. จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียน ร่วมโดยประสานความร่วมมือกับองค์กร หรือบุคคลในชุมชน	2.60	.55	2.84	.60	4.75	.44	4.58	.51
23. ผู้บริหารโรงเรียนนิเทศติดตามงาน การจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง	2.80	.84	2.78	.63	4.63	.49	4.42	.67
24. นำผลจากการนิเทศไปพัฒนาการจัดการ เรียนร่วม	3.00	.71	2.73	.61	4.71	.46	4.58	.67
25. จัดดำเนินการประเมินผลการจัดการ เรียนร่วมเป็นประจำเมื่อสิ้นปีการศึกษา	2.80	.84	2.76	.76	4.75	.44	4.67	.65
26. มีการรายงานผลการประเมินให้ ผู้เกี่ยวข้องทราบเมื่อสิ้นปีการศึกษา	2.80	.45	2.76	.80	4.54	.66	4.33	.78
รวม	2.81	.22	2.93	.39	4.57	.14	4.51	.18

จากตาราง 19 พบว่าครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงาน น้อยกว่า 1 ปี และ 1-3 ปี มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ทั้งโดยภาพรวมและเป็นรายข้อเกือบทุกข้อ ระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ 12 “ส่งเสริมและสร้างขวัญ กำลังใจแก่บุคลากรการศึกษาพิเศษ เช่น ช่วยเหลือ ยกย่อง ชมเชย ให้ความสำคัญ เผยแพร่ ผลงาน” ระดับน้อย

ครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงาน 4-5 ปี และมากกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ทั้งโดยภาพรวมและเป็นรายข้อเกือบทุกข้อ ระดับมากที่สุด ยกเว้น ข้อ 1 ข้อ 4 ข้อ 5 ข้อ 7 ข้อ 9 ข้อ 11 และ ข้อ 12 ข้อ 13 ข้อ 19 ข้อ 20 ข้อ 23 และข้อ 26 ระดับมาก

ตาราง 20 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน
ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน
ด้านการศึกษาพิเศษในด้านการบริหารจัดการ

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านการบริหารจัดการ	F-Value	คู่ที่พบความแตกต่าง					
		1 กับ 2	1 กับ 3	1 กับ 4	2 กับ 3	2 กับ 4	3 กับ 4
1. โรงเรียนมีการสำรวจและจัดทำระบบ ข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาพิเศษ เช่น จำนวนนักเรียนที่มีความต้องการ พิเศษ การให้บริการ การจัดการศึกษา เป็นต้น	41.87 *	-	✓	✓	✓	✓	-
2. ข้อมูลสารสนเทศมีความถูกต้องเป็น ปัจจุบัน	44.26 *	-	✓	✓	✓	✓	-
3. โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่ว ถึงในการรับสมัครนักเรียนที่มีความการ พิเศษ	28.53 *	-	✓	✓	✓	✓	-
4. มีการคัดแยกนักเรียนที่มีความต้องการ พิเศษในรูปคณะกรรมการ	33.69 *	-	✓	✓	✓	✓	-
5. มีการคัดแยกนักเรียนโดยใช้เครื่องมือที่ สอดคล้องกับความบกพร่องของ นักเรียน	28.79 *	-	✓	✓	✓	✓	-
6. มีการคัดแยกนักเรียนที่มีความต้องการ พิเศษ โดยครูการศึกษาพิเศษคนเดียว	55.27 *	-	✓	✓	✓	✓	-
7. การจัดส่งนักเรียนที่มีความต้องการ พิเศษเข้ารับบริการเสริมได้สอดคล้อง กับสภาพความต้องการพิเศษของ นักเรียน	32.48 *	-	✓	✓	✓	✓	-
8. มีการส่งครูทั่วไปเข้ารับการอบรมเพื่อ พัฒนาความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ	36.81 *	-	✓	✓	✓	✓	-
9. จัดกิจกรรมพัฒนาครูการศึกษาพิเศษได้ อย่างหลากหลายและต่อเนื่อง	41.57 *	-	✓	✓	✓	✓	-
10. สนับสนุนให้ครูการศึกษาพิเศษมี ความรู้ความเข้าใจด้านกระบวนการ วิจัย	37.41 *	-	✓	✓	✓	✓	-
11. สนับสนุนให้ครูทั่วไปได้พัฒนาการ เรียนการสอนนักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษในรูปกระบวนการวิจัย	34.69 *	-	✓	✓	✓	✓	-
12. ส่งเสริมและสร้างขวัญกำลังใจแก่ บุคลากรการศึกษาพิเศษ เช่น ช่วย เหลือ ยกย่อง ชมเชย ให้ความสำคัญ สำคัญ เผยแพร่ผลงาน	40.43 *	-	✓	✓	✓	✓	-

ตาราง 20 (ต่อ)

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านกระบวนการเรียนการสอน	F-Value	คู่ที่พบความแตกต่าง					
		1 กับ 2	1 กับ 3	1 กับ 4	2 กับ 3	2 กับ 4	3 กับ 4
13. จัดทำทะเบียนสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาพิเศษเป็นปัจจุบัน	37.43 *	-	✓	✓	✓	✓	-
14. จัดให้บริการสื่อแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโดยให้ยืม จัดซื้อเป็นต้น	38.15 *	-	✓	✓	✓	✓	-
15. ดูแลความปลอดภัยในการใช้สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวก	42.85 *	-	✓	✓	✓	✓	-
16. สนับสนุนให้ครูใช้สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุด	50.20 *	-	✓	✓	✓	✓	-
17. ใช้งบประมาณด้านการศึกษาพิเศษตรงตามวัตถุประสงค์	39.38 *	-	✓	✓	✓	✓	-
18. มีคณะกรรมการในการบริหารงบประมาณ	53.75 *	-	✓	✓	✓	✓	-
19. มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้ทำกิจกรรมกับนักเรียนทั่วไป	35.63 *	-	✓	✓	✓	✓	-
20. การบริหารงบประมาณโดยผู้บริหารโรงเรียน	30.92 *	-	✓	✓	✓	✓	-
21. มีเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรหรือบุคคลในชุมชนเช่น อนามัยตำบล โรงพยาบาล	53.99 *	-	✓	✓	✓	✓	-
22. จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนร่วมโดยประสานความร่วมมือกับองค์กรหรือบุคคลในชุมชน	79.03 *	-	✓	✓	✓	✓	-
23. ผู้บริหารโรงเรียนนิเทศติดตามงานการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง	54.55 *	-	✓	✓	✓	✓	-
24. นำผลจากการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนร่วม	69.36 *	-	✓	✓	✓	✓	-
25. จัดดำเนินการประเมินผลการจัดการเรียนร่วมเป็นประจำเมื่อสิ้นปีการศึกษา	56.11 *	-	✓	✓	✓	✓	-
26. มีการรายงานผลการประเมินให้ผู้เกี่ยวข้องทราบเมื่อสิ้นปีการศึกษา	34.98 *	-	✓	✓	✓	✓	-

* $p < .05$

- 1 หมายถึง ประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปี
- 2 หมายถึง ประสบการณ์ 1 – 3 ปี
- 3 หมายถึง ประสบการณ์ 4 – 5 ปี
- 4 หมายถึง ประสบการณ์มากกว่า 5 ปี

จากตาราง 20 พบว่าครูและผู้บริหาร จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ทั้งโดยภาพรวมและเป็นรายข้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่าคู่ที่พบความแตกต่างได้แก่ ครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 1 ปี และ 1-3 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงาน 4-5 ปี และมากกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงาน
ในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนร่วม จำแนกตามประสบการณ์
การทำงานด้านการศึกษาพิเศษในด้านปัจจัย

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านปัจจัย	น้อยกว่า 1 ปี		1 – 3 ปี		4 – 5 ปี		มากกว่า 5 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ครูการศึกษาพิเศษมีคุณวุฒิด้านการ ศึกษาพิเศษ	2.40	1.14	2.22	1.00	3.25	1.67	3.25	1.54
2. ครูการศึกษาพิเศษได้รับการอบรมด้าน การศึกษาพิเศษ	3.00	.71	2.97	.64	4.71	.46	4.42	.79
3. ครูการศึกษาพิเศษมีเจตคติที่ดีและปฏิบัติ ต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้ อย่างถูกต้อง	3.80	.45	3.22	.71	4.63	.49	4.67	.49
4. ผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้และมีเจตคติที่ดี ต่อการจัดการเรียนร่วม	2.80	.45	2.97	.69	4.54	.51	4.83	.39
5. ผู้ปกครองยอมรับความบกพร่องของบุตร หลานและช่วยเหลืออย่างเต็มความ สามารถ	3.40	.89	3.24	.68	4.75	.44	4.58	.51
รวม	3.08	.36	2.92	.49	4.38	.33	4.35	.42

จากตาราง 21 พบว่าครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงาน น้อยกว่า 1 ปี และ 1-3 ปี
มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ทั้ง
โดยภาพรวมและเป็นรายข้อเกือบทุกข้อ ระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 1 “ครูการศึกษาพิเศษมี คุณวุฒิ
ด้านการศึกษาพิเศษ” ระดับน้อย

ครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงาน 4-5 ปี และมากกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อ
การปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ทั้งโดยภาพรวมและ
เป็นรายข้อเกือบทุกข้อ ระดับมาก ยกเว้น ข้อ 1 ระดับปานกลาง

ตาราง 22 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน
ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วมจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน
ด้านการศึกษาพิเศษในด้านปัจจัย

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านปัจจัย	F-Value	คู่ที่พบความแตกต่าง					
		1 กับ 2	1 กับ 3	1 กับ 4	2 กับ 3	2 กับ 4	3 กับ 4
1. ครูการศึกษาพิเศษมีคุณวุฒิด้านการ ศึกษาพิเศษ	3.73 *	-	-	-	✓	-	-
2. ครูการศึกษาพิเศษได้รับการอบรมด้าน การศึกษาพิเศษ	44.89 *	-	✓	✓	✓	✓	-
3. ครูการศึกษาพิเศษมีเจตคติที่ดีและ ปฏิบัติต่อนักเรียนที่มีความต้องการ พิเศษได้อย่างถูกต้อง	33.36 *	-	✓	✓	✓	✓	-
4. ผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้และมีเจตคติ ที่ดีต่อการจัดการเรียนร่วม	54.34 *	-	✓	✓	✓	✓	-
5. ผู้ปกครองยอมรับความบกพร่องของ บุตรหลานและช่วยเหลืออย่างเต็มความ สามารถ	36.07 *	-	✓	✓	✓	✓	-
รวม	70.49 *	-	✓	✓	✓	✓	-

* $p < .05$

- 1 หมายถึง ประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปี
- 2 หมายถึง ประสบการณ์ 1 – 3 ปี
- 3 หมายถึง ประสบการณ์ 4 – 5 ปี
- 4 หมายถึง ประสบการณ์มากกว่า 5 ปี

จากตาราง 22 พบว่าครูและผู้บริหาร จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ทั้งโดยภาพรวม และเป็นรายข้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า คู่ที่พบความแตกต่างได้แก่ ครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงาน 1-3 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงาน 4-5 ปีและครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงาน 1-3 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 5 ปี ครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 1 ปี และ 1-3 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงาน 4-5 ปี และมากกว่า 5 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน
เรียนร่วมตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม จำแนกตามการเพิ่มพูนความรู้ด้านการ
ศึกษาพิเศษ ปรากฏในตาราง 23 - 27

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติ
งานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม จำแนกตามการเพิ่มพูน
ความรู้ด้านการศึกษาพิเศษในภาพรวมและรายด้าน

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ	การเพิ่มพูนความรู้				t-value	Sig.
	ไม่เคย		เคย			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านคุณภาพนักเรียน	3.57	.75	3.85	.82	.965	.338
2. ด้านกระบวนการเรียนการสอน	3.20	.81	3.80	.81	2.068 *	.042
3. ด้านการบริหารจัดการ	3.13	.87	3.74	.85	2.018 *	.047
4. ด้านปัจจัย	3.29	.96	3.64	.81	1.197	.235
รวม	3.30	.83	3.76	.78	1.624	.109

* $p < .05$

จากตาราง 23 พบว่า ครูและผู้บริหารที่เคยและไม่เคยได้รับการเพิ่มพูนความรู้ด้านการ
ศึกษาพิเศษ มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียน
เรียนร่วม โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า
มีความคิดเห็นในด้านกระบวนการเรียนการสอนกับด้านบริหารจัดการ แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านคุณภาพนักเรียนและด้านปัจจัย แตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 24 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม จำแนกตามการเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษในด้านคุณภาพนักเรียน

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านคุณภาพนักเรียน	การเพิ่มพูนความรู้				t-value	Sig.
	ไม่เคย		เคย			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ สามารถทำกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ที่ ตั้งไว้	3.56	1.01	3.84	.99	.807	.42
2. ผู้บริหารโรงเรียนมีความพึงพอใจที่ นักเรียนมีความต้องการพิเศษสามารถ เรียนร่วมกับนักเรียนปกติได้	3.33	.71	3.86	.90	1.677	.098
3. ครูการศึกษาพิเศษมีความพึงพอใจ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมี พัฒนาการดีขึ้นกว่าเดิมเป็นไปตามแผน IEP	3.56	.73	3.86	.91	.945	.348
4. ครูผู้สอนทั่วไปพอใจที่จะเห็นนักเรียนที่ มีความต้องการพิเศษเข้าร่วมกิจกรรม และเรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไปได้	3.67	.87	3.93	.91	.811	.420
5. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ สามารถเล่นกับเพื่อนนักเรียนทั่วไปได้	3.78	.83	3.83	.97	.143	.887
6. ผู้ปกครองพอใจที่นักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษชอบมาโรงเรียน	3.56	1.01	3.81	.99	.728	.469
รวม	3.57	.75	3.85	.82	.965	.338

จากตาราง 24 พบว่า ครูและผู้บริหารที่เคยและไม่เคยได้รับการเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม โดยภาพรวมและเป็นรายข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 25 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม จำแนกตามการเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษในด้านกระบวนการเรียนการสอน

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านกระบวนการเรียนการสอน	การเพิ่มพูนความรู้				t-value	Sig.
	ไม่เคย		เคย			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทุกคนได้รับการศึกษาโดยจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล	3.33	.71	3.72	1.00	1.479	.252
2.มีการประเมินความสามารถของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษด้านต่างๆ ก่อนการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล	3.11	1.71	3.78	1.10	1.716	.090
3. การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) สอดคล้องกับความต้องการพิเศษของนักเรียน	3.11	1.17	3.65	1.08	1.399	.166
4.การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) จัดทำในรูปแบบคณะกรรมการ	2.89	.78	3.75	1.09	2.298 *	.024
5.ครูใช้เทคนิควิธีการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละประเภท	3.33	.87	3.80	.87	1.509	.135
6.ครูการศึกษาพิเศษจัดกิจกรรมฟื้นฟูสมรรถภาพนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละประเภท	3.11	.78	3.84	.93	2.241 *	.028
7.ครูการศึกษาพิเศษจัดกิจกรรมพัฒนา นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษด้านต่างๆ อย่างต่อเนื่องและหลากหลาย ทำให้นักเรียนสามารถเข้าเรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไปได้	3.44	1.01	3.91	1.00	1.325	.189
8.ครูการศึกษาพิเศษเท่านั้นที่เป็นผู้พิจารณาจัดทำแผน IEP	3.22	1.20	3.87	1.03	1.744	.085
9.ครูผู้สอนชั้นเรียนปกติมีความเข้าใจกระบวนการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนร่วม สามารถจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการพิเศษของเด็กที่รับผิดชอบ	2.89	1.05	3.77	1.00	2.462 *	.016

ตาราง 25 (ต่อ)

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านกระบวนการเรียนการสอน	การเพิ่มพูนความรู้				t-value	Sig.
	ไม่เคย		เคย			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
10. ครูผู้สอนทั่วไปที่มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนแต่ละประเภท	3.22	.97	3.71	1.07	1.296	.199
11. บุคลากรและนักเรียนทุกคนในโรงเรียนมีความต้องการพิเศษ	3.33	.71	3.75	1.03	1.577	.242
12. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมกับนักเรียนทั่วไปตามความสามารถ	3.33	.71	3.90	1.00	1.635	.106
13. ครูการศึกษาพิเศษได้วิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคน	3.44	1.01	3.87	.94	1.268	.209
14. ครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้วัดและ ประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทั้งหมดในโรงเรียน	3.22	.97	3.96	.90	2.286 *	.025
15. มีการวัดและประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นรายบุคคลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ใน IEP	3.33	1.00	3.77	.89	1.355	.179
16. มีการวัดและประเมินผลนักเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย	3.33	1.00	3.86	.99	1.486	.141
17. มีการวัดและประเมินผลนักเรียนอย่างต่อเนื่องและนำผลการประเมินไปวางแผนการสอนในระดับที่สูงขึ้นต่อไป	2.89	.78	3.78	.84	3.030 *	.003
18. มีการวัดประเมินผลโดยบุคลากรหลายฝ่าย	3.00	1.00	3.67	.98	1.915	.059
รวม	3.20	.81	3.80	.81	2.068 *	.042

* $p < .05$

จากตาราง 25 พบว่า ครูและผู้บริหารที่เคยและไม่เคยได้รับการเพิ่มพูนความรู้ด้านการ
ศึกษาพิเศษ มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียน
เรียนร่วมโดยภาพรวม และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มี ข้อ 4 ข้อ 6 ข้อ 9 ข้อ 14 และ ข้อ 17
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนข้ออื่นนอกจากนี้แตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 26 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม จำแนกตามการเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษในด้านการบริหารจัดการ

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านการจัดการ		การเพิ่มพูนความรู้				t-value	Sig.
		ไม่เคย		เคย			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.	โรงเรียนมีการสำรวจและจัดทำระบบ ข้อมูล สนเทศด้านการศึกษาพิเศษ เช่น จำนวนนักเรียน ความต้องการพิเศษ การให้บริการ การจัดการ ศึกษา เป็นต้น	3.00	1.12	3.70	.90	2.129 *	.037
2.	ข้อมูลสารสนเทศมีความถูกต้องเป็นปัจจุบัน	3.11	1.05	3.81	1.07	1.843	.069
3.	โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงในการ รับสมัครนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ	3.22	1.09	3.90	.86	2.151 *	.035
4.	มีการคัดแยกนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในรูป คณะกรรมการ	2.89	1.27	3.80	.96	2.562 *	.012
5.	มีการคัดแยกนักเรียนโดยใช้เครื่องมือที่สอดคล้อง กับความบกพร่องของ นักเรียน	3.11	.78	3.75	.98	1.893	.062
6.	มีการคัดแยกนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยครูการศึกษาพิเศษคนเดียว	3.33	1.00	3.81	1.02	1.327	.188
7.	การจัดส่งนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้ารับ บริการเสริมได้สอดคล้องกับสภาพความต้องการ พิเศษของนักเรียน	3.33	.71	3.75	.98	1.246	.216
8.	มีการส่งครูทั่วไปเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนา ความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ	3.11	.93	3.80	.96	2.016 *	.047
9.	จัดกิจกรรมพัฒนาครูการศึกษาพิเศษได้อย่าง หลากหลายและต่อเนื่อง	2.89	.78	3.67	.95	2.351 *	.021
10.	สนับสนุนให้ครูการศึกษาพิเศษมีความรู้ความ เข้าใจด้านกระบวนการวิจัย	3.33	.87	3.87	.97	1.579	.119
11.	สนับสนุนให้ครูทั่วไปได้พัฒนาการเรียนการสอน นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในรูปกระบวนการ วิจัย	3.33	.87	3.78	1.03	1.253	.214
12.	ส่งเสริมและสร้างขวัญกำลังใจแก่บุคลากรการ ศึกษาพิเศษ เช่น ช่วยเหลือ ยกย่อง ชมเชย ให้ความสำคัญ เผยแพร่ผลงาน	3.00	1.12	3.59	1.12	1.520	.137

ตาราง 26 (ต่อ)

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านบริหารจัดการ	การเพิ่มพูนความรู้				t-value	Sig.
	ไม่เคย		เคย			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
13. จัดทำทะเบียนสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาพิเศษเป็นปัจจุบัน	3.11	1.17	3.64	1.10	1.344	.183
14. จัดให้บริการสื่อแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยให้ยืม จัดซื้อ เป็นต้น	3.22	1.09	3.75	1.06	1.407	.164
15. ดูแลความปลอดภัยในการใช้สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวก	2.89	.93	3.78	1.00	2.545 *	.013
16. สนับสนุนให้ครูใช้สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุด	3.00	1.32	3.70	1.02	1.860	.067
17. ใช้งบประมาณด้านการศึกษาพิเศษตรงตามวัตถุประสงค์	3.22	1.09	3.78	.94	1.656	.102
18. มีคณะกรรมการในการบริหารงบประมาณ	3.11	1.17	3.78	.98	1.887	.063
19. มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้ทำกิจกรรมกับนักเรียนทั่วไป	3.22	.83	3.64	1.06	1.132	.261
20. การบริหารงบประมาณโดยผู้บริหารโรงเรียน	3.22	.83	3.75	1.06	1.440	.154
21. มีเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรหรือบุคคลในชุมชน เช่น อนามัยตำบลโรงพยาบาล	3.00	1.00	3.71	1.14	1.781	.079
22. จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนร่วม โดยประสานความร่วมมือกับองค์กรหรือบุคคลในชุมชน	3.11	1.17	3.75	1.06	1.688	.098
23. ผู้บริหารโรงเรียนนิเทศติดตามงานการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง	3.00	1.12	3.68	1.05	1.818	.073
24. นำผลจากการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนร่วม	3.33	.87	3.68	1.14	1.087	.383
25. จัดดำเนินการประเมินผลการจัดการเรียนร่วมเป็นประจำเมื่อสิ้นปีการศึกษา	3.11	1.05	3.74	1.18	1.513	.134
26. มีการรายงานผลการประเมินให้ผู้เกี่ยวข้องทราบเมื่อสิ้นปีการศึกษา	3.11	.93	3.61	1.14	1.470	.214
รวม	3.13	.87	3.74	.85	2.018 *	.047

* $p < .05$

จากตาราง 26 พบว่า ครูและผู้บริหารที่เคยและไม่เคยได้รับการเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนร่วม โดยภาพรวม และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีข้อ 1 ข้อ 3 ข้อ 4 ข้อ 8 ข้อ 9 และข้อ 15 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนข้ออื่นนอกจากนี้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 27 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม จำแนกตามการเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษในด้านปัจจัย

มาตรฐานการศึกษาพิเศษ ด้านปัจจัย	การเพิ่มพูนความรู้				t-value	Sig.
	ไม่เคย		เคย			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ครูการศึกษาพิเศษมีคุณวุฒิด้านการศึกษาพิเศษ	3.00	1.32	2.67	1.42	.667	.507
2. ครูการศึกษาพิเศษได้รับการอบรมด้านการศึกษาพิเศษ	3.11	.93	3.81	1.02	1.958	.054
3. ครูการศึกษาพิเศษมีเจตคติที่ดีและปฏิบัติต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างถูกต้อง	3.67	1.00	3.94	.91	.848	.399
4. ผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้และมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนร่วม	3.11	.93	3.81	1.02	1.958	.054
5. ผู้ปกครองยอมรับความบกพร่องของบุตรหลานและช่วยเหลืออย่างเต็มความสามารถ	3.56	1.13	3.97	.91	1.256	.213
รวม	3.29	.96	3.64	.81	1.197	.235

จากตาราง 27 พบว่า ครูและผู้บริหารที่เคยและไม่เคยได้รับการเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม โดยภาพรวมและเป็นรายข้อ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ได้ผลการวิจัยดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานด้านการศึกษาพิเศษ และการเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ ครูและผู้บริหารโรงเรียน และครูการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2541-2544 จำนวน 49 โรงเรียน รวม 98 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ ผู้บริหารโรงเรียนในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ซึ่งดำเนินอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2542 ถึงปัจจุบัน จำนวน 39 โรงเรียน และครูการศึกษาพิเศษ โรงเรียนละ 1 คน รวม 78 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรต้น
 - 1) ตำแหน่งปัจจุบันซึ่งจำแนกออกเป็น ครูการศึกษาพิเศษและผู้บริหารโรงเรียน
 - 2) ประสบการณ์ในการทำงานด้านการศึกษาพิเศษซึ่งจำแนกออกเป็น น้อยกว่า 1 ปี, 1-3 ปี, 4-5 ปี และมากกว่า 5 ปี

3) การเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษซึ่งจำแนกออกเป็น เคยได้รับการเพิ่มพูนความรู้ และไม่เคยได้รับการเพิ่มพูนความรู้

3.2 ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ซึ่งจำแนกออกเป็น 4 ด้าน คือ

- 1) ด้านคุณภาพนักเรียน
- 2) ด้านกระบวนการเรียนการสอน
- 3) ด้านการบริหารจัดการ
- 4) ด้านปัจจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและแบบสอบถามความคิดเห็นฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ (check list)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครู และผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) โดยมีกรอบเนื้อหาในการสอบถามความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 4 ด้าน คือ

- 1) ด้านคุณภาพนักเรียน
- 2) ด้านกระบวนการเรียนการสอน
- 3) ด้านการบริหารจัดการ
- 4) ด้านปัจจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ผู้วิจัยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 2 เดือน ระหว่างวันที่ 1 มกราคม-28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2546 โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1) ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย เพื่อขออนุญาตทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูและผู้บริหารโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2542 โดยการใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2) ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ถึงผู้บริหารโรงเรียน เพื่อขออนุญาตทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูและผู้บริหารโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2542 โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3) ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามความคิดเห็น ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้กับกลุ่มตัวอย่าง และเก็บกลับคืน ด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ โดยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่ตอบครบทุกข้อ และไม่มีคำตอบซ้ำในข้อเดียวกัน

2) เก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับโรงเรียนที่ยังได้ข้อมูลไม่ครบสมบูรณ์ตามแบบสอบถามความคิดเห็น

3) กำหนดรหัสข้อมูลเพื่อลงบันทึกข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากแบบสอบถามความคิดเห็น

4) ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows ดังนี้

4.1) ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยวิธีแจกแจงความถี่และร้อยละ

4.2) ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

4.3) วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม โดยใช้สถิติทดสอบ t (t-test)

4.4) วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานด้านการศึกษาพิเศษ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ

สรุปผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการสำรวจความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนเรียนร่วม ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ปรากฏดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ในภาพรวมและเป็นรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับมาก ซึ่งจะกล่าวถึงรายด้านดังนี้

1.1 ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ด้านคุณภาพนักเรียน พบว่าในภาพรวมและเป็นรายข้อทุกข้อ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีความเห็นว่าครูผู้สอนทั่วไปพอใจที่เห็นนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าร่วมกิจกรรมและเรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไปได้ มากเป็นอันดับแรก รองลงมาครูมีความพึงพอใจนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีพัฒนาการดีขึ้นกว่าเดิมเป็นไปตามแผน IEP และนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ สามารถเล่นกับเพื่อนนักเรียนทั่วไปได้ ส่วนผู้ปกครองพอใจที่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษชอบมาโรงเรียนเป็นอันดับสุดท้าย

1.2 ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ด้านกระบวนการเรียนการสอน พบว่าในภาพรวมและเป็นรายข้อทุกข้อ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีความเห็นว่าครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้วัดและประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทั้งหมด ในโรงเรียนมากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือครูการศึกษาพิเศษจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษด้านต่างๆ อย่างต่อเนื่องและหลากหลาย ทำให้นักเรียนสามารถเข้าเรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไปได้ ส่วนการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล

(IEP) สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน และการวัดและประเมินผลโดยบุคลากรหลายฝ่าย มากเป็นอันดับสุดท้าย

1.3 ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐาน การศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ด้านการบริหารจัดการ พบว่าในภาพรวมและเป็นรายชื่อทุกข้อ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีความเห็นว่าโรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงในการรับ สมัครนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมากเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ สนับสนุนให้ครูการศึกษา พิเศษมีความรู้ ความเข้าใจด้านกระบวนการวิจัย ส่วนการรายงานผลการประเมินให้ผู้เกี่ยวข้อง ทราบเมื่อสิ้นปีการศึกษา และการส่งเสริมสร้างขวัญ กำลังใจแก่บุคลากรทางการศึกษาพิเศษ เช่น ช่วยเหลือ ยกย่องชมเชย ให้ความสำคัญ เผยแพร่ผลงาน มากเป็นอันดับสุดท้าย ตามลำดับ

1.4 ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐาน การศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ด้านปัจจัย พบว่าในภาพรวมและเป็นรายชื่อส่วนใหญ่ มีความ คิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีความเห็นว่าบุคลากรมีคุณสมบัติเหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนร่วมมาก ส่วนรายชื่อ 4 รายการ มีความเห็นว่า ผู้ปกครองยอมรับความบกพร่องของบุตรหลานและช่วยเหลือ อย่างเต็มความสามารถ เห็นด้วยมากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ครู การศึกษาพิเศษมีเจตคติที่ดี และปฏิบัติต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างถูกต้อง และเห็นว่าครูการศึกษาพิเศษมีคุณวุฒิ ด้านการศึกษาพิเศษระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม จำแนกได้ดังนี้

2.1 จำแนกตามตำแหน่ง พบว่าครูและผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงาน ใน โรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม โดยภาพรวมและเป็นรายด้าน ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน ด้านคุณภาพ นักเรียน ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านการบริหารจัดการ และด้านปัจจัย

2.2 จำแนกตามประสบการณ์การทำงานด้านการศึกษาพิเศษ พบว่าครูและผู้บริหารมี ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม โดยภาพรวมและเป็นรายด้านทุกด้าน คือ ด้านคุณภาพนักเรียน ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านบริหารจัดการ และด้านปัจจัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ย ของครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานด้านการศึกษาพิเศษ น้อยกว่า 1 ปี และ 1-3 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างจากครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานด้านการศึกษาพิเศษ 4-5 ปี และมากกว่า 5 ปี

2.3 จำแนกตามการเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ พบว่าครูและผู้บริหาร มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม โดยภาพรวม ครูและผู้บริหารที่เคยเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ และไม่เคยเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณา รายด้าน พบว่า

ด้านคุณภาพนักเรียน ครูและผู้บริหารที่เคยเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ และไม่เคยเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม โดยภาพรวม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในเรื่องของนักเรียนมีพัฒนาการตามศักยภาพและบุคลลากรในโรงเรียน และชุมชน มีความพึงพอใจ ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เท่าๆ กัน

ด้านกระบวนการเรียนการสอน ครูและผู้บริหารที่เคยเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ และไม่เคยเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ในข้อ 4 การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) จัดทำในรูปแบบคณะกรรมการ ข้อ 6 ครูการศึกษาพิเศษจัดกิจกรรมฟื้นฟูสมรรถภาพนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละประเภท ข้อ 9 ครูผู้สอนชั้นเรียนปกติมีความเข้าใจกระบวนการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนร่วม สามารถจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการพิเศษของเด็กที่รับผิดชอบ ข้อ 14 ครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้วัด และประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทั้งหมดในโรงเรียน ข้อ 17 มีการวัดและประเมินผลนักเรียนอย่างต่อเนื่องและนำผลการประเมินไปวางแผนการสอนในระดับที่สูงขึ้นต่อไป ส่วนข้ออื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านบริหารจัดการ ครูและผู้บริหารที่เคยเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ และไม่ เคยเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐาน การศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 1 โรงเรียนมีการสำรวจและจัดทำระบบ ข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาพิเศษ เช่น จำนวน นักเรียนความต้องการพิเศษ การให้บริการ การจัดการศึกษา เป็นต้น ข้อ 3 โรงเรียนมีการ ประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงในการรับสมัครนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ข้อ 4 มีการคัดแยก นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในรูปคณะกรรมการ ข้อ 8 มีการส่งครูทั่วไปเข้ารับการอบรมเพื่อ พัฒนาความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ ข้อ 9 จัดกิจกรรมพัฒนาครูการศึกษาพิเศษได้อย่างหลากหลายและต่อเนื่อง ส่วนข้ออื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านปัจจัย ครูและผู้บริหารที่เคยเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ และไม่เคย เพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการ

ศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม โดยภาพรวม เอื้อต่อการเรียนร่วม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

1. ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัยโดยภาพรวม และเป็นรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากครูและผู้บริหาร ได้เข้ารับ การอบรมตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ก่อนเข้าโครงการโรงเรียนเรียนร่วม เพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนร่วม ครูและผู้บริหารจึงมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานการศึกษาพิเศษในโรงเรียนและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของครูและผู้บริหาร ในการจัดการเรียนร่วมเป็นอย่างดี สอดคล้องกับ ทองนวล ภูประเสริฐ (2538) ซึ่งพบว่า บุคลากรทางการประถมศึกษาที่มีประสบการณ์ตรงในการจัดการเรียนร่วมมีเจตคติทางบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและต่อการเรียนร่วม

2. เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร ที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนที่เข้าโครงการการเรียนร่วมทุกโรงเรียน ครู 1 คน และผู้บริหาร 1 คน ต้องเข้ารับการอบรมตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการทุกโรงเรียน การคัดเลือกครูเข้ารับการอบรมจะพิจารณาตามความสมัครใจของครู และเป็นครูที่มีความรักเด็ก ไม่รังเกียจเด็กที่มีความบกพร่องด้านต่างๆ เป็นผู้มีความเสียสละ มีความเข้าใจพัฒนาการตามศักยภาพของเด็ก และในการประชุมเกี่ยวกับการเรื่องของการศึกษาพิเศษทุกครั้ง ครูและผู้บริหารเข้าร่วมประชุมพร้อมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน ซึ่งผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ชัดแย้งกับ สมบูรณ์ อาศิริพจน์ (2542) ซึ่งพบว่าเจตคติของ ผู้บริหาร ครูที่ทำการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ในโรงเรียนในโครงการเรียนร่วมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทัทส์ (Tufts, 1985) ซึ่งพบว่าทัศนคติของครูการศึกษาพิเศษ ครูที่สอนเด็กปกติ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครองเด็กปกติและผู้ปกครองเด็กพิเศษที่มีต่อการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางภาษากับเด็กปกติที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลงานดังกล่าวที่ไม่สอดคล้องกัน เนื่องจากความรู้พื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกัน และกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน

3. ครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านการศึกษาพิเศษระหว่าง 4-5 ปี และมากกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วมในภาพรวมและด้านคุณภาพนักเรียน ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านการบริหารจัดการและด้านปัจจัย แตกต่างจากครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ใน

การทำงานด้านการศึกษาพิเศษ น้อยกว่า 1 และระหว่าง 1-3 ปี อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์ 4-5 ปี และมากกว่า 5 ปี จะมีความชำนาญ ในการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กพิเศษ ซึ่งครูต้องมีความรู้ความชำนาญในเรื่องลักษณะอาการของ เด็กแต่ละประเภท พร้อมทั้งวิธีการช่วยเหลือดูแลให้ความรู้ สอดคล้องกับ สมบูรณ์ อาศิริพนธ์ (2542) ซึ่งพบว่าครูที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมโครงการเรียนร่วม 5 ปีขึ้นไป มีเจตคติทาง บวกสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมโครงการน้อยกว่า 5 ปี ฟาร์เลย์ (Farley, 1992) ซึ่งพบว่าองค์ประกอบสำคัญที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางอ้อมกับเจตคติ คือประสบการณ์การทำงานกับ บุคคลที่บกพร่องเป็นพิเศษมาก่อน หรือมีพื้นฐานของการศึกษา หรือเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องกับ การศึกษาพิเศษมาก่อน เดชาย (ทองนวล ภูประเสริฐ, 2538 อ้างอิงจาก Desai, n. d.) ซึ่งพบ ว่าเจตคติต่อการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญกับ ตัวแปรที่เป็นพื้นฐานทางวิชาชีพและประสบการณ์ ได้แก่ การศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ ความสำเร็จในการฝึกอบรมในระหว่างปฏิบัติงานเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ หรือการเรียนร่วม ระยะเวลาของการมีประสบการณ์ในการสอนเด็กพิเศษและระยะเวลาของการมีประสบการณ์ เกี่ยวกับการเรียนร่วมของเด็กพิเศษ ซึ่งผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ขัดแย้งกับทัฟส์ (Tufts, 1985) ซึ่งพบว่า ประสบการณ์ในการทำงานไม่ทำให้ทัศนคติต่อการเรียนร่วมแตกต่างกัน และอีโกลส์ (Echols, 1992) ที่พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนเด็กปัญญาอ่อนมาก่อน มีความคิดเห็น ต่อการเรียนร่วมไม่แตกต่างจากครูที่ไม่มีประสบการณ์ และครูประถมศึกษาไม่มีความคิดเห็นใน ทางบวกต่อการเรียนร่วม

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด พบว่าด้านทัศนคติและประสบการณ์ไม่สอดคล้อง กัน ซึ่งอาจเนื่องมาจากความรู้ ภูมิหลัง และประสบการณ์ของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะแตกต่างกัน

4. ทั้งครูและผู้บริหาร ต่างมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในด้านการจัดทำแผนการ ศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และการวัดผลประเมินผลของเด็กพิเศษว่า จะจัดทำโดยครูการศึกษา พิเศษเพียงคนเดียว ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นกระบวนการที่ไม่มีประสิทธิภาพตามหลักวิชาการ เพราะการจัดทำแผน IEP และการทบทวนแผน IEP ต้องทำในรูปคณะกรรมการ ซึ่งประกอบ ด้วยผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองเด็กพิเศษ และครูผู้สอนเด็กปกติ ซึ่งจะ ทำให้แผน IEP มีประสิทธิภาพมากกว่าให้ครูการศึกษาพิเศษจัดทำคนเดียว

ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการวิจัย พบว่า ครูและผู้บริหารโรงเรียนเรียนร่วมจากกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในด้านการจัดการเรียนร่วมอยู่ในระดับมาก แต่การศึกษาครั้งนี้ได้ทำการศึกษาเพียงกลุ่มโรงเรียนละ 1 โรงเรียนเท่านั้น ในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการขยายกลุ่มตัวอย่างให้มีโรงเรียนเรียนร่วมให้มากกว่านี้ โดยให้โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้เป็นพี่เลี้ยงในการจัดการเรียนร่วม
2. ผู้บริหารในระดับสูง ระดับกลาง ท้องถิ่น และในโรงเรียน ควรสร้างขวัญและกำลังใจให้กับบุคลากรที่ปฏิบัติงานการจัดการเรียนร่วม
3. ควรมีการนิเทศติดตามผลการจัดการเรียนร่วมอย่างใกล้ชิด หากหน่วยงานใดที่ไม่มีศึกษานิเทศก์ที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษ ควรจัดการอบรมให้บุคลากรดังกล่าวมีความรู้และประสบการณ์
4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดการเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษให้แก่ครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีอายุ ประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษน้อย โดยวิธีอบรมระยะสั้น ให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ จัดทัศนศึกษาดูงานเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษให้แก่บุคลากรดังกล่าว ให้มีประสบการณ์ตรง สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้
5. สำหรับโรงเรียนที่มีผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ จำเป็นต้องย้ายสถานที่ปฏิบัติงาน เมื่อมีคนใหม่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่แทน และยังไม่มีความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ ควรจัดการอบรมให้แก่บุคลากรดังกล่าว
6. หากบุคลากรไม่มีความรู้ในเรื่องการจัดทำแผน IEP ควรจัดการอบรมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำแผน IEP ให้บุคลากร เพราะการจัดทำแผน IEP ต้องจัดทำโดยคณะบุคคลหลายฝ่าย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาความคิดเห็นของ นักเรียน ผู้ปกครอง ครูผู้สอนทั่วไป ต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษ ที่เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วมสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาสุโขทัย
2. ควรศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวการจัดการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม จากบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ปกครอง ครูผู้สอนทั่วไป ครูการศึกษาพิเศษ และผู้บริหารโรงเรียน เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนด้านการจัดการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม

3. ควรศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการจัดการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ซึ่งได้แก่ ปัจจัยด้านนักเรียน ครอบครัว ผู้บริหาร ครูการศึกษาพิเศษ และครูผู้สอนทั่วไป

4. ควรศึกษาความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาอื่นๆ ที่มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมสามัญศึกษา. หน่วยศึกษานิเทศก์. (2542). รายงานการวิเคราะห์การประเมินผลการประชุมอบรมครูวิทยากรแกนนำการจัดการเรียนร่วม. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศ กรมสามัญศึกษา.
- กรมสามัญศึกษา. (2525). คู่มือครูการศึกษาพิเศษ เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: กิพย์อักษร.
- กรมสามัญศึกษา. (2531). คู่มือการจัดเด็กพิการเรียนร่วมในโรงเรียนสงเคราะห์. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา.
- กันยา จันทรใจวงศ์. (2546). การศึกษาการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับอนุบาล. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา คงทอง. (2528). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการพูดและมโนภาพแห่งตนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเรียนในชั้นเรียนเฉพาะกับชั้นเรียนร่วม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฐานิยา บุญเกียรติ. (2539). การศึกษาสถานภาพและปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชนาทิพย์ วัฒนวงศ์. (2536). การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูวิชาการต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2537). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทองคำ ผดุงสุข. (2531). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมกับเด็กปกติ. กรุงเทพฯ: โรงเรียนพญาไท สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

- ทองนวล ภูประเสริฐ. (2538). การศึกษาเจตคติของบุคลากรทางการประถมศึกษาที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและต่อการเรียนร่วม. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นันทิยา ชัยนิคม. (2535). รายงานผลการศึกษาวิเคราะห์เพื่อประเมินโครงการโรงเรียนตัวอย่างจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กับเด็กปกติ. หน้ายศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี.
- นิตยา นิลคุหา. (2534). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร่วมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิลบล ทูรานภาพ. (2538). การประเมินโครงการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติ. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เบญจา ชลธารินทร์. (2538). รวมบทความวิชาการทางการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ: สหธรรมิก.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2538). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ: สวีริยาสาส์น.
- ประคอง วรรณสุต. (2538). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผดุง อาระวิญญู. (2529). การเรียนร่วม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษและการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- _____. (2533). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรุงธนพัฒนา.
- _____. (2543). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แวันแก้ว.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2536). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วารี ธีระจิตร. (2537). การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2545). การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรียา นิยมธรรม. (2531). เอกสารการประชุมสัมมนาเพื่อหาแนวทางในการจัดการประถมศึกษาสำหรับเด็กพิการร่วมกับเด็กปกติ. กรุงเทพฯ: โครงการพัฒนารูปแบบการจัดการประถมศึกษาสำหรับเด็กพิการกับเด็กปกติ. อัดสำเนา.

- ศรียา นิยมธรรม. (2533). เด็กพิเศษในโรงเรียนปกติ ในรายงานการประชุมสัมมนา
ศึกษานิเทศก์จังหวัดและผู้บริหารโรงเรียนเพื่อเตรียมการจัดการศึกษาสำหรับ
เด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติในปีการศึกษา 2533. หน้า 43.
- _____. (2535). การศึกษาพิเศษ. สารานุกรมศึกษาศาสตร์. คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. หน้า 161-163.
- _____. (2541). การเรียนร่วมสำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
แอนด์เลิฟเพรสจำกัด.
- สมบุรณ์ อาศิริพจน์. (2542). การศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของผู้บริหาร และครูในโรงเรียน
โครงการเรียนร่วม ที่มีต่อความสามารถในการเรียนและการปรับตัวของนักเรียน
ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในโรงเรียนกรุงเทพมหานคร. ปรินญานินพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- _____. (2531). คู่มือการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา.
สำนักงาน. การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. (2529). รายงานการวิจัยการทดลองการ
เรียนร่วมสำหรับเด็กพิการร่วมกับเด็กปกติ. กรุงเทพฯ: โครงการพัฒนารูปแบบ
การจัดการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร.
- สำนักงาน. คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2540). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทย พุทธศักราช 2540. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (2543). การศึกษาพิเศษ: องค์ความรู้และกระบวนการทัศน์. กรุงเทพฯ: สำนักนิเทศ
และพัฒนามาตรฐานการศึกษา.
- _____. (2543). การประกันคุณภาพการศึกษาพิเศษโรงเรียนร่วม มาตรฐานการศึกษา
พิเศษโรงเรียนร่วม เล่ม 1. กรุงเทพฯ: สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา.
- _____. (2543). การประกันคุณภาพการศึกษาพิเศษโรงเรียนร่วม แนวทางการประเมิน
ตนเอง: การประเมินมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม เล่ม 2.
กรุงเทพฯ: สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา.
- _____. (2543). การประกันคุณภาพการศึกษาพิเศษ โรงเรียนร่วม แนวทางการประเมินตนเอง:
การประเมินมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม เล่ม 3. กรุงเทพฯ:
สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา.
- _____. (2534). คู่มือการดำเนินงานการศึกษาพิเศษสำหรับศึกษานิเทศก์.
กรุงเทพฯ: กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

- Kirk. (1962). "Education of Exceptional Children,". Houghton Mifflin Company: Boston.
- Reynolds, Maynard C. and Birch, J. (1977). Teaching Exceptional Children in all America's Schools, Reston Virginia, The Council for Exceptional Children.
- Riedel, P.B.. (1991). "An Investigation and Analysis of Educator Perceptions of Mainstreaming Mildly Handicapped Students in Grade 5-9 in Randomly Selected Urban and Rural School Divisions in Virginia Public Schools," *Dissertation Abstracts International*. DAI-A 52/04: 1164.
- Schindele, R. (1981). "Statement on Integrated Education of Handicapped Children Given at Kenya Institute for Education," Nairobi, March 23. Nairobi, Kenya: Department of Special Education.
- Smith, Robert M., Neisworth, John T. and Hunt, Frances M. (1983). *The exceptional Child: a Functional Approach*, 2nd ed. New York: McGraw-Hill, Inc.
- Telford, O. W. and Sawrey, M. (1972). *The Exceptional Individual*, Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.
- Tufts, Devon C. (1985). "A Study of Attitudes Toward Mainstreaming Severely Language Handicapped Children," *Dissertation Abstracts International*..
- Van Den Horst. (1971). "A Defective Hearing Social Achievement and School Choice," *The Teacher of the Deaf*. p.398-414.

- Kirk. (1962). "Education of Exceptional Children,". Houghton Mifflin Company: Boston.
- Reynolds, Maynard C. and Birch, J. (1977). Teaching Exceptional Children in all America's Schools, Reston Virginia, The Council for Exceptional Children.
- Riedel, P.B.. (1991). "An Investigation and Analysis of Educator Perceptions of Mainstreaming Mildly Handicapped Students in Grade 5-9 in Randomly Selected Urban and Rural School Divisions in Virginia Public Schools," *Dissertation Abstracts International*. DAI-A 52/04: 1164.
- Schindele, R. (1981). "Statement on Integrated Education of Handicapped Children Given at Kenya Institute for Education," Nairobi, March 23. Nairobi, Kenya: Department of Special Education.
- Smith, Robert M., Neisworth, John T. and Hunt, Frances M. (1983). *The exceptional Child: a Functional Approach*, 2nd ed. New York: McGraw-Hill, Inc.
- Telford, O. W. and Sawrey, M. (1972). *The Exceptional Individual*, Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.
- Tufts, Devon C. (1985). "A Study of Attitudes Toward Mainstreaming Severely Language Handicapped Children," *Dissertation Abstracts International*..
- Van Den Horst. (1971). "A Defective Hearing Social Achievement and School Choice," *The Teacher of the Deaf*. p.398-414.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสำรวจความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐาน
การศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย

**แบบสำรวจความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงาน
ในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย**

คำชี้แจง

1.แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย

2. โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อตามประสบการณ์และความคิดเห็นของท่านอย่างแท้จริง เนื่องจากคำตอบและข้อมูลสารสนเทศที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาโรงเรียนเรียนร่วมเข้าสู่มาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย

3. แบบสอบถามความคิดเห็นฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครู และผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย

**แบบสำรวจความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงาน
ในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย**

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ
 - ☐ หญิง
 - ☐ ชาย
2. อายุ
 - ☐ น้อยกว่า 35 ปี
 - ☐ 35-46 ปี
 - ☐ มากกว่า 46 ปี
3. ตำแหน่งปัจจุบัน
 - ☐ ผู้บริหารโรงเรียน
 - ☐ ครูผู้สอน(ครูการศึกษาพิเศษ)
4. ประสบการณ์ในการทำงานด้านการศึกษาพิเศษ
 - ☐ น้อยกว่า 1 ปี
 - ☐ 1-3 ปี
 - ☐ 4-5 ปี
 - ☐ มากกว่า 5 ปี
5. การเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ
 - ☐ ไม่เคย
 - ☐ เคย โดยวิธีการ(ตอนได้มากกว่า 1 คำตอบ)
 - ☐ ศึกษาในสถาบันการศึกษา
 - ☐ เข้ารับการอบรม ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ
 - ☐ เข้าร่วมประชุมสัมมนา
 - ☐ ศึกษาจากเอกสารและสื่ออื่นๆ
 - ☐ เข้าฟังการบรรยายจากผู้เชี่ยวชาญ
 - ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครู และผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียน
ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน

รายการคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
มาตรฐานด้านคุณภาพนักเรียน					
1. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษสามารถทำกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้					
2. ผู้บริหารโรงเรียนมีความพึงพอใจที่นักเรียนมีความต้องการพิเศษสามารถเรียนร่วมกับนักเรียนปกติได้					
3. ครูการศึกษาพิเศษมีความพึงพอใจนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีพัฒนาการดีขึ้นกว่าเดิมเป็นไปตามแผน IEP					
4. ครูผู้สอนทั่วไปพอใจที่จะเห็นนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าร่วมกิจกรรมและเรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไปได้					
5. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษสามารถเล่นกับเพื่อนนักเรียนทั่วไปได้					
6. ผู้ปกครองพอใจที่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษชอบมาโรงเรียน					
มาตรฐานด้านกระบวนการเรียนการสอน					
7. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทุกคนได้รับการศึกษาโดยจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล IEP					

รายการคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8. มีการประเมินความสามารถของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษด้านต่างๆ ก่อนการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล					
9. การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) สอดคล้องกับความต้องการพิเศษของนักเรียน					
10. การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) จัดทำในรูปคณะกรรมการ					
11. ครูใช้เทคนิควิธีการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละประเภท					
12. ครูการศึกษาพิเศษจัดกิจกรรมฟื้นฟูสมรรถภาพนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละประเภท					
13. ครูการศึกษาพิเศษจัดกิจกรรมพัฒนา นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษด้านต่างๆ อย่างต่อเนื่องและหลากหลายทำให้นักเรียนสามารถเข้าเรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไปได้					
14. ครูการศึกษาพิเศษเท่านั้นที่เป็นผู้พิจารณาจัดทำแผน IEP					
15. ครูผู้สอนชั้นเรียนปกติมีความเข้าใจกระบวนการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนร่วม สามารถจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการพิเศษของเด็กที่รับผิดชอบ					
16. ครูผู้สอนทั่วไปที่มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนแต่ละประเภท					

รายการคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
17.บุคลากรและนักเรียนทุกคนในโรงเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ					
18. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมกับนักเรียนทั่วไปตามความสามารถ					
19. ครูการศึกษาพิเศษได้วิเคราะห์จุดเด่นจุดด้อยของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคน					
20. ครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้วัดและประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทั้งหมดในโรงเรียน					
21. มีการวัดและประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นรายบุคคลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ใน IEP					
22. มีการวัดและประเมินผลนักเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย					
23. มีการวัดและประเมินผลนักเรียนอย่างต่อเนื่องและนำผลการประเมินไปวางแผนการสอนในระดับที่สูงขึ้นต่อไป					
24. มีการวัดและประเมินผลโดยบุคลากรหลายฝ่าย					

รายการคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
มาตรฐานด้านการบริหารจัดการ					
25. โรงเรียนมีการสำรวจและจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาพิเศษ เช่น จำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ การให้บริการ การจัดการศึกษา เป็นต้น					
26. ข้อมูลสารสนเทศมีความถูกต้องเป็นปัจจุบัน					
27. โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงในการรับสมัครนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ					
28. มีการคัดแยกนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในรูปคณะกรรมการ					
29. มีการคัดแยกนักเรียนโดยใช้เครื่องมือที่สอดคล้องกับความบกพร่องของนักเรียน					
30. มีการคัดแยกนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยครูการศึกษาพิเศษคนเดียว					
31. การจัดส่งนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้ารับบริการเสริมได้สอดคล้องกับสภาพความต้องการพิเศษของนักเรียน					
32. มีการส่งครูทั่วไปเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ					
33. จัดกิจกรรมพัฒนาครูการศึกษาพิเศษได้อย่างหลากหลายและต่อเนื่อง					
34. สนับสนุนให้ครูการศึกษาพิเศษมีความรู้ความเข้าใจด้านกระบวนการวิจัย					

รายการคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
35. สนับสนุนให้ครูทั่วไปได้พัฒนาการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในรูปกระบวนการวิจัย					
36. ส่งเสริมและสร้างขวัญกำลังใจแก่บุคลากรการศึกษาพิเศษ เช่น ช่วยเหลือ ยกย่อง ชมเชย ให้ความสำคัญ เผยแพร่ผลงาน					
37. จัดทำทะเบียนสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาพิเศษเป็นปัจจุบัน					
38. จัดให้บริการ สื่อ แก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยให้ยืม จัดซื้อ เป็นต้น					
39. ดูแลความปลอดภัยในการใช้สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวก					
40. สนับสนุนให้ครูใช้สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุด					
41. ใช้งบประมาณด้านการศึกษาพิเศษตรงตามวัตถุประสงค์					
42. มีคณะกรรมการในการบริหารงบประมาณ					
43. มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้ทำกิจกรรมกับนักเรียนทั่วไป					
44. การบริหารงบประมาณโดยผู้บริหารโรงเรียน					
45. มีเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรหรือบุคคลในชุมชน เช่น อนามัยตำบล โรงพยาบาล					

รายการคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
46. จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนร่วม โดยประสานความร่วมมือกับองค์กรหรือบุคคลในชุมชน					
47. ผู้บริหารโรงเรียนนิเทศติดตามงานการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง					
48. นำผลจากการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนร่วม					
49. จัดดำเนินการประเมินผลการจัดการเรียนร่วมเป็นประจำเมื่อสิ้นปีการศึกษา					
50. มีการรายงานผลการประเมินให้ผู้เกี่ยวข้องทราบเมื่อสิ้นปีการศึกษา					
มาตรฐานด้านปัจจัย					
51. ครูการศึกษาพิเศษมีคุณสมบัติด้านการศึกษาพิเศษ					
52. ครูการศึกษาพิเศษได้รับการอบรมด้านการศึกษาพิเศษ					
53. ครูการศึกษาพิเศษมีเจตคติที่ดีและปฏิบัติต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างถูกต้อง					
54. ผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้และมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนร่วม					
55. ผู้ปกครองยอมรับความบกพร่องของบุตรหลานและช่วยเหลืออย่างเต็มความสามารถ					

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1012/ ๑ ๗/๙

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/๙ ธันวาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางจินตนา อัมพรภาค นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การสำรวจความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย” โดยมี ศาสตราจารย์ผดุง อารยะวิญญู และรองศาสตราจารย์วิราพร พงศ์อาจารย์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เตือนใจ เกียวชี อาจารย์สิริวิมล ใจงาม และ อาจารย์สุขแก้ว คำสอน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามการสำรวจความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้ นางจินตนา อัมพรภาค และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

โทรสาร. 02-258-4119

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผศ. ดร. เตือนใจ เกียวซี

ตำแหน่ง

ตำแหน่งทางวิชาการ

วุฒิ

ผู้ช่วยคณบดีด้านการศึกษาพิเศษ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 8

Ph.D

2. ดร. สุขแก้ว คำสอน

ตำแหน่ง

ตำแหน่งทางวิชาการ

วุฒิ

ประธานโปรแกรมวิชาวัดผลประเมินผล

อาจารย์

กศ.ด.

3. นางศิริวิมล ใจงาม

ตำแหน่ง

ตำแหน่งทางวิชาการ

วุฒิ

ประธานโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ

อาจารย์

กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ)

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางจินตนา อัมพรภาค
เกิดวันที่	29 มีนาคม 2497
สถานที่เกิด	จังหวัดสุโขทัย
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	236 ม.2 ต.ทุ่งหลวง อ.คีรีมาศ จ.สุโขทัย
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ศึกษานิเทศก์ 7
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคีรีมาศ อ. คีรีมาศ จ.สุโขทัย

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2515	ปกศ. วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม พิษณุโลก
พ.ศ. 2518	พม. ศึกษาด้วยตนเอง
พ.ศ. 2526	ค.บ. (ครุศาสตรบัณฑิต) วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม พิษณุโลก
พ.ศ. 2546	กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร